

ఆంధ్రపత్రిక

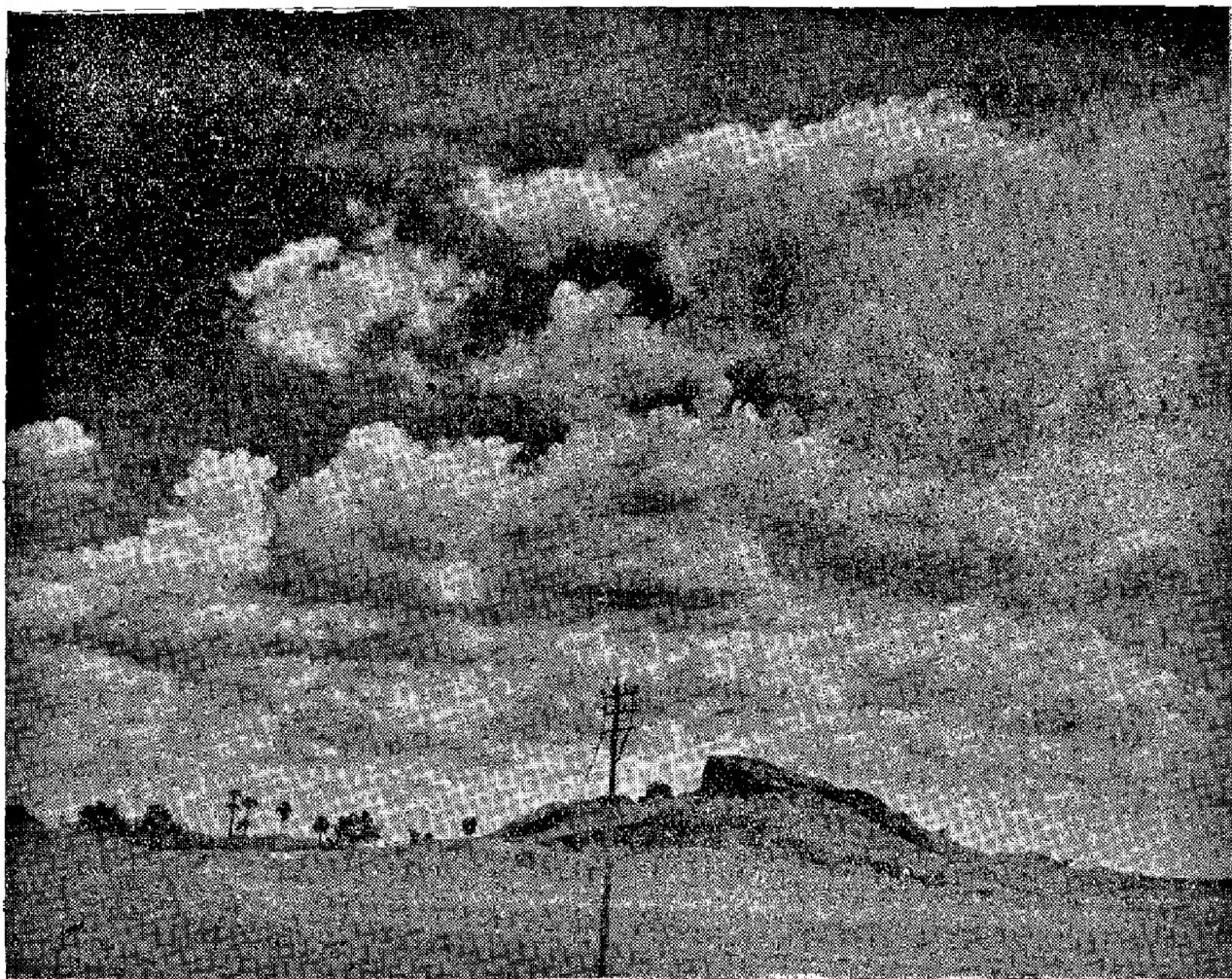
సచిత్ర వారపత్రిక

4 అణాలు
26-1-55

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

సనాతన, అధునాతన వార్తాహరులు

— ఫాటో డి రామలింగేశ్వరరావు

పంపత్వర చండా
రూ. 12-0-0
విడిచెత్రి 4 అ

ఆంధ్రపత్రిక

పంపుటకు 48
పంపు 22
26-1-55

స చిత్రవారపత్రిక

Founder K NAGESWARA RAO

జయ మాఘ శుద్ధ తృతీయ బుధవారం

శ్రీ యం.
యస్.
దే జ ర

శ్రీ-వ
కాంగ్రెస్
అవ్యక్తి.

బారిష్టరు గారి బాతాఖానీ

మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి

నేను మామూలుగా క్లబ్బుకు వచ్చేసరికి మా ముతావాళ్లు ఎవళ్ళూ కనపడలేదు. అంతా ఒక్కసారి ఎందుకు మాయమయ్యారా అనుకుని, కుర్చీలో కూలపడి, ఏమీ లోచక చేక లేప్పించి Patience అడడం ఆరంభించాను. రెండు మూడు గంటలు అయ్యాయి. మావాళ్ళ బాడేమీ లేదు. ఏమయ్యారా వాళ్ళు. ఏదేనా ప్రమాదం జరగలేదుగదా; పోలీసులకు తెలియపరుస్తే నయనూ, లేక పదిమందిని కూడ తీసుకుని ఊరు వాలుగు మూలలా గాలించడం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

మీనాకుమారి.

బారిష్టరుగారి బాతాఖానీ—	2
ద్రవిడభూతతుహిసాద్రి—	5
అవస్థరాలు (సీరియల్)—	12
గుళిల—	18
ఆదర్శాల విలువలు—	18
వనితాలోకం—	22
బొమ్మరిల్లు—	35
టామ్సాయర్ ప్రపంచయాత్ర—	36
ఉవచిదువు—	43
రామనామ మహిమ—	45
సినిమా—	49

మంచిదా అని ఆలోచిస్తూ మళ్ళీ కొత్తసెట్టు ప్రారంభించాను.

ఇంతలో తప్పతాగినవాళ్ళు ఒకరిని ఒకరు ఆసరా చేసుకుని తూలుతూ వస్తారు చూచారూ, అలాగ మా రామం, భద్రం, శర్య ఇరవైమైళ్ళ దూరం నడిచి వస్తున్నట్లు, అతినిస్తాణగా కాళ్ళిద్దరుకుంటూ వచ్చి కుర్చీలలో చుట్కిలపడ్డారు. వెనకాల కౌన్సిల్ టప్పయ్యను, అరటిబొందను ఈడ్చుకొచ్చి నట్టు ఈడ్చుకొస్తున్నాడు. నేనేదో కొంప ములిగిందనుకునిస్తాణాలుగ్గవట్టి, 'ఏమిటరా' అని ఓ షరీకేక వేశాను. వాళ్లందరూ అర్థ నిమిషాల సేత్రాలతో నాకేళి జాలిగా చూచి ఒక్కక్షణం ఓపికపట్టుమని సంజ చేసి, అంతా ఏకగ్రీవంగా మూలాధారంనుంచి లాగిన కబ్బంతో 'కాఫీ' అన్నారు. నేను వెంటనే లేప్పించాను. ఈ దిక్కుమాలిన నివేధమే లేకపోతే అసలు, కాస్త అసలు వస్తువే లేప్పిద్దామనుకున్నాను. వాళ్ళు ఒకటి రెండు గుక్కల్లో కాఫీ పీల్చి అంతా ఏకగ్రీవంగా 'అమ్మయ్య' అన్నారు.

'దెబ్బలేం తగలేదు కదా' అన్నాను ఆత్రతతో. 'అదికాదు మేష్టారూ' అన్నాడు టప్పయ్య. 'నోరుమయ్య' అన్నాడు కౌన్సిల్. టప్పయ్య అందరికీ లోకువే - 'జిడు. మహా జిడు' అన్నాడు రామం. 'గ్రీజి. రైలు గ్రీజి' అన్నాడు భద్రం. 'జనపనార వచ్చడి' అన్నాడు శర్య. 'అబ్బా, గానుగ క్షిరోయి బాబూ' అన్నాడు కౌన్సిల్ పెద్ద నిట్టూర్పులాంటి దీర్ఘంతో.

నాకేమీ అర్థంకాలేదు. ఏ క్షేమేనా వరాకు మాటలాడుతున్నారా అనుకొన్నాను. 'ఏమిటి నాయనా' అన్నాను. 'మరేంలేదు, కంగారు పడకండి' అన్నాడు శర్య. 'ఆపదలందు ధైర్యము అన్నాడు ఆ కనెవరో' అన్నాడు కౌన్సిల్.

'మీమాట విన్నామా' అన్నాడు రామం. 'పెద్దలమాట పెడచెవిని పెట్టి చెడిపోయిన వాళ్ళం, చెడిపోతున్న వాళ్ళం, చెడిపోగల వాళ్ళమాను' అన్నాడు భద్రం.

'అసలు సంగ లేమిటరా. చెప్పలేం చస్తుంటేను' అన్నాను. 'ఏం చెప్పం బాబూ. మీరు వద్దంటుంటే వినక, బుద్ధి గడ్డిలిని, ఆ దిక్కుమాలిన ఉపన్యాసానికి వెళ్ళాం, చచ్చి చెడి ప్రాణాలతో బయట పడ్డాం.' అన్నాడు శర్య. 'అమ్మయ్య' అని పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచాను. నేను నవ్వాలో ఏడవాలో తెలియలేదు. 'ఓరి మీ గోలకూలా. ఇదా ఇంతకూను. ఎంత నాటకమాడారు అన్నాను నేను విచారంగా. 'ఆ కవిగారోనో పాడిచేస్తారనుకుని వెళ్ళాం' అన్నాడు రామం. 'అయితే సభ జయప్రదంగా జరిగిందా' అన్నాను. 'ఓ. దిగ్విజయంగా జరిగింది. కాదుకాదు. పొర పాటు. ఇంకా జరుగుతోంది. అక్కడున్న వాళ్ళకు ఆయుర్దాయం ఉన్నంతవరకూ జరుగుతుంది' అన్నాడు భద్రం.

'అయితే గురువుగారూ, మీ రెప్పుడూ సాధారణంగా ఏ సభకూ వెళ్లి రెండుచేతను. మీ రోజుల్లో ఆళ్ళే ఉపన్యాసాలుండేవి కానా' అన్నాడు రామం. 'లేకేమి. ఎంగు కుండవు. ఎప్పుడూ ఉంటాయి. వినేనా ఖిందాలికాని, ఎన్ని వినంటే ఇంతవారయ్యారూ మన బారిష్టరుగారు' అన్నాడు కౌన్సిల్.

'నిజమే విన్నాను. బోలెడన్ని విన్నాను. చెవులు చిల్లులుపడ్డాయేమోననికూడా అనుమానం. అనేకసార్లు ఆ అపరాధం నేనూ చేశాను. అందుకుని కొన్నాళ్ళు ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడంకాని వినడంకాని కూడదని నిశ్చయం చేసుకున్నాను. 'అలా అంటే ఎలాగు గురుజీవ్' అన్నాడు భద్రం. ఎలాగేమింది. సవాకొటి జంగాలలో ఓ జంగం

పూర్వం ఉపనేశాలే కాని ఉప
న్యాసా లుండేవికావు. ఆ ఉపనేశాలు
ఏ హాట రూపంలోనో పద్య రూపంలోనో
చేసేవారు. లేదా పురాణాలూ మఱికథలు
వెప్పి ప్రబోధం చేసేవారు. అవి కేవలం
ఉపన్యాసాలు అనిపించకుండా కొంత
వృత్తిం, సగిలేంతకూడా ఉండవలెచేతును,
వినుగుదల లేకుండా ఉత్సాహజనకంగా
ఉండేవి.

రికీ అలవాటుండేది. ఇప్పుడు తాగనివాళ్ళు అల్పసంఖ్యాకులు. అప్పుడు తాగేవాళ్ళు అత్యల్ప సంఖ్యాకులు. అంతే లేదా. అందు కని మమ్మల్ని మితిమీరి తాగమని ప్రమాణం చెయ్యమంటే ఎంత హాస్యాస్పదంగా ఉంటుందో అలా చించండి. ఏ సభలో నేనీ మాటే కొరగార్ని అడిగాను. మా హెడ్డా ప్టరుగారు నన్ను రెక్కపట్టుకుని అవతలికి లాక్కెళ్ళి ఈ దవడా ఆదవడా వాయించి, 'వెదవా, కొరగారు మాట్లాడుతుంటే వేరే దున్నావో లేనో, ఎదురు సమాధానం చెప్పతావా, నీమాత్రం తెలివిజేటలు మాకు లేక నోరు మామ్రుక్కుచున్నామా.' అన్నారు.

ఆ రోజుల్లోనే మనదేశంలోకి బ్రహ్మ సమాజం దిగింది. ఎక్కడ, ఎవడి బుర్రలో ఏం పుట్టినా, అది ముందు మనమీదకు రావలసిందే కాదు! ఈ సామాజికలకు కూడా ఉపన్యాసా లీవ్వడం సరదా ఎక్కువగా ఉండేది. వారి ఉపన్యాసాలు దినదానికీ బాధగా ఉండేవి. ఏమంటే వారు చెప్పేది పూరిగా వారికే అవగాహన కాకపోవడం.

మీరు నులభంగా కొనేగల ధరకు !

Stanes

స్టేస్ ఎట్ర లేబిల్
ప్యూర్ కాఫీ

ప్రతియొక్కరు
కొనదగు చక్కని కాఫీ!

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లై కంపెనీ లిమిటెడ్

కోయంబుత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా.

కాకినాడ ఏజెంట్లు : శ్రీ కరణం హనుమంతరావు, ఈశ్వరరావు, తిరుమలరావు వీరి.
కాకినాడ.

విజయవాడ ఏజెంటు: శ్రీ ఎన్. సిహెచ్. మల్లాప్పరాజు, మాన్యుఫ్యాక్చరర్స్ ప్రతినిధి,
ఐకింగ్ హాంపేట పోస్టు, విజయవాడ-2.

బారిష్టరుగారి బాతాఖానీ

శివటివాళ్ళ సత్తా తెలుసుకోలేకపోవడం, కాస్తవీర్యవంతులైన వారైనా లేకపోవడం చేత చేతులో బర్మా తిప్పినట్లుండేది. ఈ బాధంతో విద్యార్థులకే. ఎవరొచ్చినా మామిడి (అనగా విద్యార్థులమీద) విరుచుకుపడడం. ఓమాటు ఓ తమాషా జరిగింది. కా చదువు పూర్తిఅయి ఇంగ్లండునుంచి దిగిన కొత్తరోజులవి. ఎవరో ఒకాయన ఉపన్యాసమిస్తారనీ, నన్ను తప్పకుండా రావలసినదనీ మా పూర్వపు హెడాల్ఫ్స్టరు గారు తాళిదు పంపారు. సరేనని వెళ్ళాను. ఉపన్యాసకు దొక బ్రహ్మసమాజస్తుడు. పాపం ఏమీ చదువుకున్నవాడు కాదు. పొట్టకూటి కిందులో చేరాడు. ఈయనకు నెలకు పదిపానో ఇరవయ్యో ఇచ్చి ప్రచారకుడుగా చేర్చుకున్నాడు. రెండుప న్యాసా లెవరో రాసిచ్చి గ్రామాల్లో తిరిగి కాలక్షేపం చేయమన్నారు. అవి ముఖ్యంగా మద్యపాన నిషేధ ప్రబోధమునకు వీర్యమి. మాలపల్లెలోనూ అక్కడా శివులే ఎవ్వడూ వినేవాడు కాదు. అందు చేత మార్కెట్లో మీటింగులు ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుందనుకున్నాడు, పాపం. మా పూర్వ మా స్కూలు లోకువగా కనప డాయి ఆయనకి. సరే విద్యార్థులు, ఘోష్టర్లు, గ్రామంలో నాపోటి పెద్దలు కొందరు అంతా చేరారు. గంటసేపు ఉపన్యాసకుడు ఆయన చిత్తవచ్చినట్లు, తాడూ బొంగరం లేకుండా, విరవిహారం చేశాడు. ఉప న్యాసం ముగించే ధోరణిమీ కనపడలేదు. అందరూ బాధపడుతున్నారు. హెడాల్ఫ్ స్టరుగారు పులిలా అగ్రాసనాధిపతిగా ఉన్నారు. ఏమన్నా అంటే కారేమం టాలో అని ప్రాణాలు విగ్రహిస్తుకుని కూర్చు న్నారు. ఇది బాగుంది కాదనుకుని నేను లేచి 'అయ్యో ఉపన్యాసం ఇంకా ఏమాత్రం ఉంటుంది, ఇంకా చాలాఉంటే

కొంచెం వొందరపనుంది. అది ముగించు కుని మళ్ళీ వస్తాను' అన్నాను. అందరూ నైరస కూతలాంటి నిట్టూర్పు విడిచారు. హెడాల్ఫ్స్టరుగారు నాకేసి తీవ్రంగా చూచినా మందహాసం మట్టుకు చేశారు. ఉపన్యాసకుడు ఉక్కిరి బిక్కిరై, 'అబ్బేబ్బే అయిపోయిందండని రెండు నిమిషాల్లో ముగించాడు. ఆ ముగించడంలో ఓ తెలివితక్కువ చేశాడు. మద్యపానాన్ని గురించి మాట్లాడాడని చెప్పాడు. ఎదటి వాళ్ళు ఎవరో మరచిపోయి, ఇది స్థూలన్ని సంగతి మరచి, మాలపల్లె అనుకుని, 'ఓ మద్యపానదురాచార పితాచగ్రస్తులారా! ఈ దుర్వ్యవస్థాన్ని మానండి. ఓ మద్య పాన దురాచారపితాచగ్రస్తులారా! మికష్ట రీతాన్ని కలుకోసం గంగలో కలపండి. ఓ మద్యపాన దురాచార పితాచగ్రస్తులారా! అమాయకులైన మీ భార్యాబిడ్డలను మరువ కండి' అని మాడు ముక్తాయింపులా ఇచ్చి కూచున్నాడు. నవ్వాలో ఏడవాలో తెలియక, సభికులు చప్పట్లు కొట్టడం కూడా మరచిపోయారు. అగ్రాసనాధిపతిగారు ఉపన్యాసకులకు కృతజ్ఞత ఎలా తెలపాలో తెలియక బాధపడుతున్నారు. ఈమార్పులో నుంచి ముందు నేను లేచి, 'పోదరులారా, పెద్దమనిషి ఆయన చెప్పాడు. బాగుండును. వెంటనే తగుడు మానెయ్యండి. ఆ జీతపు రాశీనో ఈ నెలఖరకేనా తిన్నగా ఇంటికి తీసుకెళ్ళి, కుర్రాళ్ళకు గుడ్డలే కావాలో, ఇంటికేంకావాలో, ఇల్లాలు కేంకాలో కనుక్కుని హాయిగా బ్రతకండి. లేకుండి' అన్నాను. ఒక్కసారి అందరూ ఇంజను ఆవిరి విడిచిపెట్టినట్లు గొల్లమని లేచారు. అగ్రాసనాధిపతిగారు వందన సమర్పణకూడా మరచిపోయి, తిన్నగా నా దగ్గరకొచ్చి, 'అసాధ్యమివోయి' అని నవ్వుతూ నా పిపు తట్టారు. మేమంతా బయటకు వెడుతుంటే ఉపన్యాసకుడు అలాగే దిగాలు పడి ఒక్కడూ కుర్చీలో కూచుండి పోయాడు.

ఇంకో మాటు ఇంకో చిత్రం జరిగింది. ప్రతి స్కూల్లోనూ పాత విద్యార్థి సంఘాలూ బాటి వార్షికోత్సవాలూ కొన్నాళ్ళు Fashion. మా స్కూల్లోనూ జరిగే సాంఘికరీతికి నేనూ వెళ్ళాను. మా పాఠశాల పాత విద్యార్థులలో ఒక మహమ్మదీయ సోదరుడుకూడా ఉన్నాడు. ఆయన చాలా తెలివైనవాడు. బాగా చదువు కున్నవాడు. ఆంధ్రంలో మంచి పాండిత్య మున్నవాడు. మంచి వక్త. ఎటొచ్చి చాలా సేపు మాట్లాడడం ఆయనకు అలవాటు. రాసురాసు ఆయనకు ముస్లిం లీగుమీద అభి

మానం ఎక్కువై ప్రతి సభలోనూ మన వాళ్ళను దూషించడం ఎక్కువయింది. ఆరోజు ఆయన ఉపన్యాసం. గంటపైగా మాట్లాడాడు. ఏదోదో చెప్పాడు. పార్టీ లోనో ఆరబ్బిలోనో హిందువు అంటే దొంగ అని అర్థం గనుక హిందువులంతా దొంగలన్నాడు. ఈ ధోరణిలో ఉప న్యాసం సాగించి, ఆఖరుకు ముగించాడు. నాకు - నాకేమిటి - అందరికీ ఒక ముందుకొచ్చింది. తరువాత వక్త ఒక డాక్టరు మాట్లాడడానికి వేదికమీది కెళ్ళాడు. నేను లేచి 'అయ్యో! నాదొక మనవి. ఇది వార్షికోత్సవం, పాతవిద్యార్థులు కలుసుకో వడం, కొత్తవాళ్ళ పరిచయం చేసుకోవడం, లాంఛనప్రాయంగా సభ జరపడంకాని దీర్ఘపన్యాసాలు భరించడం కష్టం. ఇవ్వడు మాట్లాడినవారు చాలా విద్వాంసులు, తమకు తెలిసినదంతా ఇతరులకు చెప్పవలెనే కుతూహలం కలవారు కనుక ఇంతసేపు మాట్లాడారు. ఈ డాక్టరుగారు తెలివైన వారేను. సమయం దొరికిందికదా అని ఈయన ఏ గైనికొలబీని గురించో ఉప న్యాసం దంతులే బోధిగా భరించలేం. కాబట్టి, సభాపతిగారు ఇక వక్తలకు అయిదునిమిషాలు కంటే ఇవ్వడం ధర్మం కాదన్నాను. సభలో గొల్లు మన్నారు. ఆయనకు కోపం వచ్చి వెళ్ళి పోయారు. ఉపన్యాసాలనే బప్పటికి ఇలాటి వేవో గమ్యుత్తులు జరుగుతుంటాయి. గాంధీగారి ఉద్యమం వచ్చిన తరువాత నిజంగా దేశంలో ఉపన్యాసకులు చాలా మంది బయలుదేరారు. చాలా బాగా మాట్లాడేవాళ్ళు కూడా బయలుదేరారు. ఎటొచ్చి మొదటి రోజుల్లో ఎవరెంతసేపు మాట్లాడగలడని పందెములు వేసుకుని మాట్లాడినట్లు మాట్లాడేవారు. ఒకసారి ఒక ఉపన్యాసకుడు సుమారు రెండుగంటలు పైగా మాట్లాడాడు. అప్పటికి సగమేనా కాలేదు. ఏదేంలానో స్వాతంత్ర్య సమరం వర్ధిల్లున్నాడు. శ్రీత్రువులు రాజ ప్రాసాదం దగ్గరకు వచ్చారట. లోపలికి ప్రవేశించ బోయారట. ఆ ప్రాసాదానికి చాలా మెట్లుఉన్నాయట. ప్రతి మెట్టు దగ్గర ఘోరమైన పోరాటం, కొందరు అక్కడ చనిపోవడం. ఇలా ఒక్కొక్క మెట్టుదగ్గర యుద్ధం వర్ధించడం. అక్కడ చచ్చిన వాళ్ళకోసం ఒక నిమిషం విచారీస్తూ నిలబడడం—ఇలా ముప్పై నలభై మెట్లయ్యాయి. ఒక కుర్ర వాడు భరించలేక ఇంకా యెన్ని మెట్లు న్నాయండి' అన్నాడు అమాయకంగా. ఉపన్యాసకుడు వొళ్ళు మండి, జననమా హాన్ని నాలుగు తిట్టిచక్కా పోయాడు.

(47 వ పేజీ చూడండి)

58 సం॥ యా రోక (వర్షాంతి) 2010
మదనమంజరి మాత్రలు
 ఈ మాత్రలు వ్యవస్థాపకము. శ్రీమతనమ. రామకృష్ణమనం పుట్టిరోగమును కొంగింది. చదవీర్చుమును పుట్టింది. రామకృష్ణ గణపర దును. అశ్వరమును పారదోరి. శివరత్న విన్నవ రచయను. శరీరమునుండి ఉత్పాదముచేయును.
 40 మాత్రలు రెండు రు. 1-4-0 అ.
మదనమంజరి ఫార్మసీ
 184, చైలాంబాద్ రోడ్డు. మద్రాసు-1.
 రెజిస్టర్డ్ ట్రేనింగ్డ్ మెడికల్ ఫోర్మ-సాధురోడ్ రాజమండ్రి-ఈశ్వరరామ్ & కో. మెయిన్ రోడ్ వెల్దురు.- ఆర్డర్స్ పార్సు-1800 రోడ్.
 ఇతర కేంద్రాలలో ఏకైకంగా వారి

ద్రవిభూత తుహనాది

నిష్ఠల బ్రహ్మచరీ

పండ్లలో మంగళ వాయిద్యాలు
మోగుతున్నాయి; ఇందిర హృదయంతరాళంలో అగ్నిగోళాలు బ్రద్రలాతున్నాయి. కాబోయే కళ్యాణాన్ని సూచిస్తోంది ఆమె సుదుటిమీద ఎత్తిగా శుభప్రదంగా మెరుస్తూన్న తిలకం! అందరూ అనందంలో - సందడిలో మునుగుతూ తేల్చావున్నారు. ముహూర్తం త్వరత్వంగా సమీపిస్తోంది. ఇందిరకి మాత్రం యిదంతా భరింపరాని ఆందోళన కలిగిస్తోంది. చిరుకోపం చిందులు త్రొక్కుతోంది మినాలాంటి నేత్రాల్లో. ఎంత వెదికినా ఏ సందూకంస్థించడంలేదు తప్పించుకోదానికి! ఆమె కీ వివాహం సుతరామూ యిష్టంలేదు.

పెళ్లలో గుబురుగా పెరిగివున్న సంపెంగ ఘట్టు మొదట కూర్చుని కన్నీరు మున్నీరుగా విలసిల్లాన్న ఇందిరను యింట్లోవాళ్లు ఎవరూ అంతవరకూ చూడలేదు. అక్కడికి ఎవరూ రారనే నమ్మకం వుండబట్టే అక్కడ కూర్చుందామె. గయ్యాళీగా వున్న ఆ పెద్ద పెళ్లలో అదొక మూలభాగం! దానికితోడు రాత్రి; పంచమి వెన్నెల! సాటినవ్వు నవ్వు తూన్నట్టున్నాడు చంద్రుడు. ఇందిర కది వెక్కిరింపులా వుంది.

జీవితం లోపభూయిష్టమయిన జీవిత ప్రతీతి వికృతంగానే కన్పిస్తుంది! ఇందిరకి ఏ ఆలోచనా పాలుపోడంలేదు. తెల్లవారితే తానింకోకరి సాత్రయిపోతుంది. నాలుగంటల పలభేనిమిమల ప్రభౌత సమయానికి ముహూర్తం! ఎలాగైనా యీ పెళ్లి తప్పిపోతే బావుండును. కాని ఎలా తప్పిపోతుంది?! తప్పించడానికి తనంత తాను చేయగల ప్రయత్నమంతా పెళ్లి సూపులపై చేసింది. ఇష్టంలేని సంగతి వ్యక్తం చేసింది.

పెళ్లిమాపులకి అతనూ యింకో ముసలాయనా వచ్చారు. ఆడంగు లెవరూ రాలేదు. ఎందుకూ! అత నొక్కడే చాలు అన్నింటికీ. చూసినప్పుంటే కాల్చిరాగల సమర్థుడు! రమారమీ ఇరవై అయిదే ఖంటాయి. తెల్లగా, పల్లగా, పొడవుగా వున్నాడు. రైల్వే ఉద్యోగిగనాడు. కలకత్తాకు పైని అమృత్సర్ కు పోయేమార్గంలో ఏదో చిన్న స్టేషనుట అతని వునికి.

అతను ఇంట్లోకి వచ్చే లోపుగానే తనకి ముస్తాబుచేసి వీధి గదిలో కూర్చోజేటారు.

ఏం చేస్తుంది మరి?! తల వొంచుకున్నామంది నుండే దిట్టం చేసుకుని.

అత నొచ్చాడు. కాని అందరూ పెళ్లి కొడుకుల్లాగా లేడతను. చాలా విధూరం మనిషిలా వున్నాడు. సిగ్గు బిడియం లేదు. అతనికేం, మొగాడు! అందులోనూ ఆధునిక యువకుడు. కాస్త కవిత్వం కూడా వచ్చునేమో!

‘ఈ అమ్మాయేనా నాక్కాబోయేయోమణి?’ అన్నాడు కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

ఎదురుగా చాపమీద కూర్చున్న తనకు డెవిలో కూలం పెట్టి పొడిచినట్లయింది. నాన్న నవ్వుతూ ‘బోసన్నట్టు తల వూగించాడు. అమ్మ రెండు కప్పులతో కాఫీ తెచ్చి తేబుల్ మీద వుంచింది. ముసలాయన వాడన్నాడు.

అతను మాత్రం మొహమాట పడలేదు. కనీసం గొప్పకయినా ఒడ్డనలేదు. చూటాలో పైకం పెల్లించినవాడిలా ధీమాగా తీసుకున్నాడు. ఇదంతా కలుపుగోరుతనమని అతని అభిప్రాయం కాబోలు!

పాటర్ వ్రాప్, సెల్స్ వైండింగ్ మరియు దయలుమీద తారీఖును చూపును

ఈ వాచీలో మందరమైన అకారము మరియు వడకం కంటే యింకా ఎక్కువ మీకు కావాలన్న, ట్యూడర్ ప్రిస్ ఆయిస్టర్ లేట్ లేక ఆరే తరగతివైన ప్రిస్ వెస్ ఆయిస్టర్ లేట్ లు చూడండి. వీని యంత్రములు ఏడు, దుమ్ము, ధూళి మరియు మానెసుండి కావ్యతముగ సురక్షితమైనవి. రోలెక్స్ వాచీ పేరెంట్ చేయబడి రక్షాముక్తి లభింపనే ‘రోలారు’ మరలతో యిది వాటంకలనే కీ యిచ్చుకొనును. ఇంతేకాక, యీ రెండు తారీఖును దయలుమీద వాటంకలనే స్పష్టముగ చూపును.

ఆవి రోలెక్స్ తయారులు

రోలెక్స్ వారి మిక్కిలి అద్భుతమైన వాచీలను తయారుచేయు అర్థకాల్తాపు అనుభవము ట్యూడర్ వాచీలలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. మావర్తనున్న అన్నిరకముల ట్యూడర్ వాచీలను వచ్చి చూడండి. మీరు రాబేసిదో వాచీ కొమ్ములుగల చిన్న వస్త్రకము వంటెము.

ట్యూడర్

వాచీలు

జెవివా (స్విట్జర్లాండ్)లో తయారైనవి

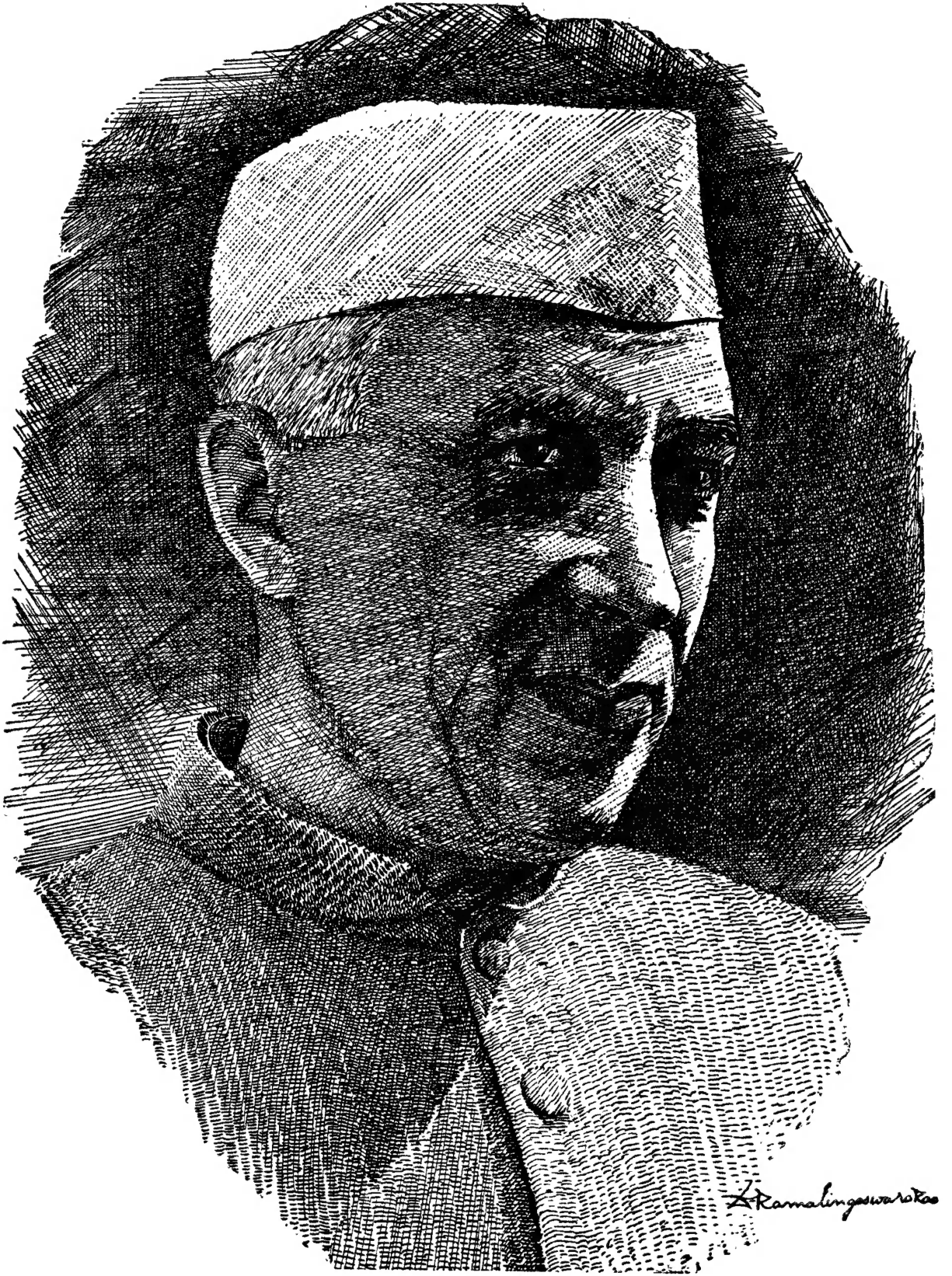
రజిట ఇండియాలో ఏకైక రిప్రెజెంటేటివ్:

మెన్సర్స్ పి. ఆర్ ఆండ్ సన్స్ లిమిటెడ్,
బొంబే రోడ్, మద్రాసు

భారత రిపబ్లిక్ ప్రథమ రాష్ట్రపతి
బాబు రాజేంద్రప్రసాద్

సోషలిస్టు వ్యవస్థ స్థాపనకు దీక్షవహించిన జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ

★ ద్రవిభూత తుహినాద్రి ★

'అమ్మాయి పేరు?' అన్నాడు.
'ఇందిర.' నాన్నే జవాబిచ్చాడు.
మందహాసం చేశాడతను. ముసలాయన కూడా 'బాగుం' దన్నట్టు తలవూగించాడు.
'పాటలాచ్చునా?' అన్నాడు.
'ఉహూ... సంగీతం చెప్పించలేదు.' అన్నాడు నాన్న.

'ఈమాట వినగానే లోకముడిచి వెన్ను చూపిస్తా' డనుకుంది. కాని అతనెక్కడో వెలుచూపితే మండ్రమింకే రకంలా ఉన్నాడు ఇక అప్పుడే అనుకుంది; అతనిలాగా తన కంఠానికి పుస్తకట్టక తప్పదని! అందుకు తగట్టావుంది అతని జవాబు.

'దానికేమిటి లెండి. నాకోటి వొచ్చును గనకనా ఆమె నడగటానికి. కాకపోయినా యీ రోజుల్లో ఆమాత్రం సినిమా పాటలైనా పాడనివాళ్ళుండరు.' అన్నాడు.
నాన్న యీ మాటతో పొంగిపోయాడు.
'ఎంతవరకూ చదువుకుందమ్మాయి?'

'ఏదో థర్డ్ ఫారం వరకే చదివించాం?' అన్నాడు నాన్న.
అతనికి చదువుకున్న పిల్ల కావాలి కాబోలు; అని నాన్న భయం. తనకూ అదే నమ్మకం. కాని అతనుమాత్రం నాన్న అభిప్రాయానికి తన ఆశయానికి వ్యతిరేకంగా నేవున్నాడు.

'మంచిపని చేశారు. ఏదో లాకక జ్ఞానానికి ఆమాత్రం చదువు చాలు. పెద్దదడువు చదివితే దానివల్ల కలిగే లాభంకంటే నష్టం ఎక్కువ.' అని ఖండించాడు.

నాన్న అతని మాటలువిని ఆశ్చర్యపోయాడనటానికి సందేహంలేదు. అందుకొరణం యింతకుముందు తనని చూడనికొచ్చిన యిద్దరు, ముగ్గురు పెళ్ళికోడుకులూను. వాళ్ళే! ఎన్ని పాఠశాలలు వరాలు కోరలేదు వాళ్ళు! తలకుమించిన టెక్కు చేశారు. అంతేకాని యితనిలా చనువుగా యింట్లో వాళ్ళలా ఆంధర్యం విప్పి చెప్పారావాళ్ళు?! అందుకే యితన్ని చూస్తే నాన్న కొంతో గౌరవం! కాని తనకో, పరమ అసహ్యం! ఎక్కడి కక్కడే గంగిరెద్దలా తలూపుతున్నాడు.

నాన్న వెనుకగా గోడ కాసుకుని నించున్న అమ్మ ఆరంభించింది:

'మాడు నాయనా! సంసారిష్టికి చదువు లెందుకు అని వాళ్ళ నాన్న ఒకటే మొండి వాదన! అందుకు తగట్టా దానికి చదువు మీద ఆటే ధ్యాస లేదు. అలికలూ కుటూ కొద్దిగా నేర్చుకుంది. వంటపనుల్లో మాత్రం బాగా ఆరితేరిందని చెప్పచ్చు. వాళ్ళ నాన్నకు దాని వంటే ఎక్కువ రుచి.'

అమ్మ యింకా ఏమో చెప్పబోయింది. మధ్యలోనే అత నందుకున్నాడు.

'అంతకన్నా కావల్సిందేముందమ్మ! సంసారిష్టి మండవలసిన లక్షణాలన్నీ అమ్మాయిలో మూర్ఖమంచి వున్నాయి. నేను వాంఛించేది అదే. ఇప్పటికప్పుడే రెండేళ్ళు కావస్తోంది; ఒంటిగా పొటలు మెతుకులు కతకలేక ధస్తన్నాను. కమ్మగా వంటచేసి పెట్టే అమ్మాయి కావాలిష్టసు. అంతేకాని రీతిగా ముస్తాబయి నాట్యలు చేసే వర్తకి నా కెందుకు!' అన్నాడు.

నాన్న లోపల్లోపలే వుబ్బిపోతున్నాడు. అతను నిర్లక్ష్యంగా నవ్వి వూరుకున్నాడు. తన కంతకంతకూ శరీరం వుడికిపోతోంది. అమ్మ వెనుకనుంచే అన్నది:

'పిల్లా! మొహం కాస్త పైకెత్తు' అని. అంతవరకూ తా నతన్ని చూడలేదు. వాళ్ళవత్తుతులు మాత్రం వింటోంది. అతను చూశాడు తన మొహం.

'పక్క' అని అసహ్యించుకుంటా డను

కుంది తను. ఇంతసేపై తల వొంచుకూర్చుని సాధించి ప్రదర్శించిన మెల్లకన్ను ఆమాత్రం పని చెయ్యకపోదనుకున్నది.

అతను మరింత పరీక్షగా చూసి చిరునవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు. తనకప్పుడే గుండెలు జారిపోయాయి. తననుకున్నంత పని చేశాడతను.

'అమ్మాయి కళ్ళు...' అన్నాడు.

అమ్మ నాన్నా కొయ్యబారిపోయారు. నిశ్శబ్దంలాంటి కళ్ళు. కళ్ళూ అని చూడు చుక్కలు పెడతాడేమిటి అనుకుంది అమ్మ. నాన్న యీ తంత్రం గ్రహించే వుంటాడు. లోపల అగ్ని రగుల్లా నెవుంటుంది. అందుకే మానం వహించాడు. తన కింక చివాట్లు ఎలాగూ తప్పవు!

అమ్మ, నాన్నా ఒకరి మొఖా లొకళ్ళు చూసుకున్నారు.

'అమ్మాయి...కళ్ళు...వాటికేం?' అన్నాడు నాన్న తడబడుతూ.

అతనిసారి లోపల్లోపలే నవ్వుకున్నాడు. అతనిన్ని చూశాడో యిలాంటివి. తను యధాప్రకారం తలించు క్కూచుంది.

అతనే చొరవగా మళ్ళీ అన్నాడు: 'నేనొక్కమాట చెప్పాను వినండి. ప్రతి మనిషికి ఏదో ఒక లోపం వుంటూనే వుంటుంది. లోపం లేకపోతే ఆమనిషి నూటికి నూరుపాళ్ళూ దేవుడై వుంటా లి అంటాను నేను. ఇంతకూ గుణం ప్రధానం. ఆమెకేం! అద్భుతవంతురాలు. చిరుమెల్లగల వాళ్ళు సిరిసంపదలు పొందుతారు...మరి మేం వెళ్ళొస్తాం' అన్నాడు.

నాన్న మెల్లగా నిట్టూర్చాడు. ముసలాయనా అతనూ లేచి నించున్నాడు. నాన్నకూడా వాళ్ళని సాగనంపటానికి బయల్దేరాడు. అతను గుమ్మం దాటుతూ మరో సారి వెనక్కు తిరిగిచూశాడు.

వాళ్ళూ గుమ్మం దాటుగానే అమ్మ తన గూబలు సాగదీసింది. నానా తిట్లూ తిట్టింది. 'కడుపు చెడబుట్టావు' అన్నది. 'ప్రతి సంబంధం యిలా తేలగొడితే చివరికి చిప్ప పుచ్చుకుని తిరి పె మెత్తుకో వాల్సిందే తెలుసా! ఇంకా ఆ చంద్రమాళిగాడికోసమే ధస్తన్నావన్నమాట! ఇంటికి సీవలే లేని చుట్టుకుంది. మెల్లకన్ను పెడుతుందిట, మెల్లకన్ను!! మీ నాన్న రానీ. ముందు న్నాది ముసుళ్ళపండుగ! అంటూ ఏక ధాటిని ధాం చెసింది.

తను మాత్రం ఏంచెయ్యగలడు? తప్పవనే చెసింది. మరి తన జీవితాని కిది అగ్ని గుంపం అవబోతూ వుంటే జ్వాలల్నించి తను రక్షించుకోవద్దా!

చంద్రమాళిని ఇందిర గాఢంగా ప్రేమించింది...చంద్రమాళికి ఇందిరకూ ఏ విభవైన బాంధవ్యమూ లేకపోయినా ఒక కాళివాళ్ళు కావడం, యిరుగు పొరుగిళ్ళలో నివసించే

కామీర్ - కుసుం
మృత్యుని అవధిని అధిగమించు
ఆకాశ నిలయ అవధిని అధిగమించు
మృత్యుని అవధిని అధిగమించు
ఆకాశ నిలయ అవధిని అధిగమించు
మృత్యుని అవధిని అధిగమించు
ఆకాశ నిలయ అవధిని అధిగమించు

సంపూర్ణ శరీర సాహిత్యం
*40 పుస్తకాలలోనూ..
14 సంపుటిములుగానూ..
తెలుపేది నాయి! బివరాలను...
దేశకవితామండలి విజయవాడ

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేవాలు, నిక్కొక్క, నిస్సత్తుల, కుక్క, ధన్యును వారించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 రూ! డబ్బి రు. 8-4-0 బోక్స్ 15 అ. డి. సి. పి. రికం పెని. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరి చేసి- న్యాయ జిల్లా.

మోటర్ న్యూడియో, ఏలూరు
ఆర్థిక్కు ఆ ఆఫీషియల్సు
సుప్రసిద్ధమైన కేంద్ర ఆధారం
కళానిమిత్తమైన
ఫోటోలకు మెన్బర్షిప్ మోటర్సు
నేడే మీదట పరిచయం అవుతుంది

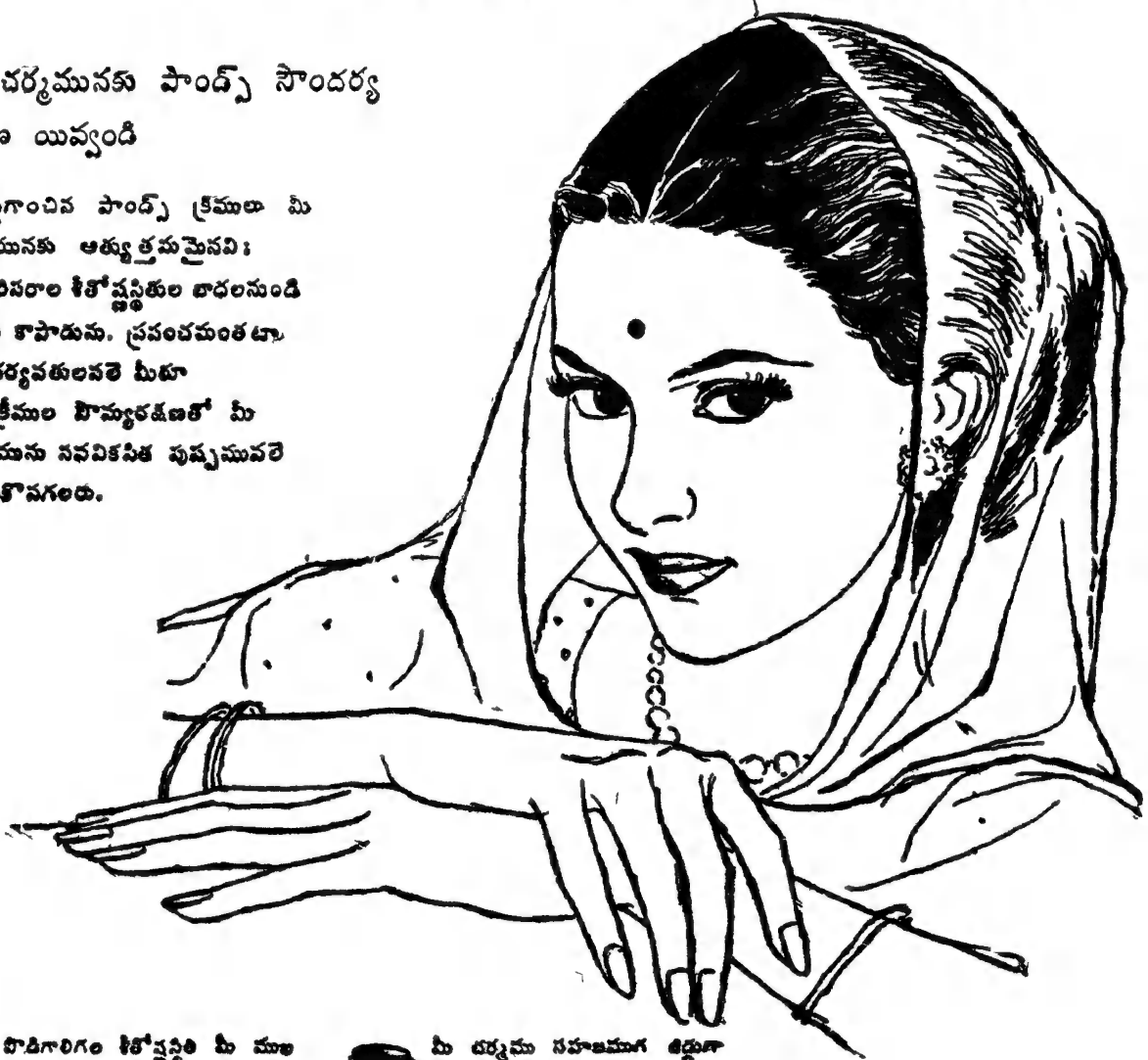

మీ ముఖమును మృదువుగ, మనోహరముగ,

నవనవలాడేలా ఉంచుకొనుట ఎంతో సులభము!

మీ చర్మమునకు పౌండ్స్ సౌందర్య
రక్షణ యివ్వండి

ప్రసిద్ధిగాంచిన పౌండ్స్ క్రిములు మీ
చర్మమునకు అత్యుత్తమమైనవి;
మీ వరిసరాల కిశోష్ణస్థితుల బాధలనుండి
దానిని కాపాడును. ప్రపంచమంతటా
సౌందర్యవతులవలె మీరూ
ఈ క్రిముల బొమ్మరక్షణతో మీ
ముఖమును నవవికసిత పుష్పమువలె
ఉంచుకొనగలరు.

బొడిగాలిగం కిశోష్ణస్థితి మీ ముఖ
కాంతిని పాడుచేస్తే-పౌండ్స్ కోర్ట్
క్రిమ్ మీకు అవసరము. దానితో
మన్న విశేష మైనది చర్మమునకు ఉపశమ
నము నిచ్చి తీక్షణమైన ఎండ, వడగాడ్పులతో
అది వాడిపోకుండా కాపాడును.

మీ చర్మము సహజముగ జిర్లుగా
యింటే లేక నేటి చెమ్మగల గారిలో
జిర్లుగా ఆవుతూ ఉంటే-పౌండ్స్
వ్యానిషింగ్ క్రిమ్ వాడండి. ఎంతో తేలికగా
మరియు మంచువలెనున్న ఈ క్రిమ్ రోమరంజ్లా
లను అద్భుత జిగటము, విద్భవమైన రక్త కలుమ
లను అడ్డము తీసి, మీ ముఖమునకు బొమ్మ
రక్షణ నిచ్చును.

ప్రపంచములో సౌందర్యరాణులు వాడే క్రిములు

పౌండ్స్ క్రిములను ప్రతిదినము
తప్పక వాడి మీ చర్మములో
వ్యత్యాసము చూడండి— కొన్ని
కోశాలలో మీ ముఖము ఎంతో నిర్మల-
ముగ, మృదువుగ ఉండుట మీరు
చూడగలరు. సౌందర్యరాణులు వాడేవి

పౌండ్స్

కోర్ట్ క్రిమ్

వ్యానిషింగ్ క్రిమ్

★ ద్రు వీ భూ త తు హి నా ది ★

చదం మూలాన మొదట్లో పుట్టిన అభిమానం క్రమంగా ప్రేమ ప్రణయం క్రింద మారింది. చంద్రమాళి పొరుగుంటలో ప్రవేశించడం ఇందిరలో యవ్వనం ప్రవేశించడం రెండూ ఒకేకాలంలో జరిగాయి. ఆ సంవత్సరమే చంద్రమాళి స్కూల్ ఫైనల్ పరీక్ష పాస్ అయ్యాడు. చురుకైన యువకుడు; అందగాడనే చెప్పవచ్చు. అతని తల్లి అప్పచెల్లెలూ కూడా తరుచూ ఇందిర యింటికి వస్తూండేవారు. ఈమెకూడా వెళ్తుండేది. రాకపోకలు అనోన్యంగా జరుగుతుండేవి. చంద్రమాళి హృదయం ఇందిరమీద లగ్నమయింది. ఆమె అటూచిన్నా యటూచిన్నా ఆశగా చూస్తుండేవాడు. చిరునవ్వులు చిగిరించేవాడు. పాటలు పాడేవాడు. ఇందిర కనిపెడుతూనే వుండేది అతని ప్రవర్తన. ఆమె కూడా ఆనందంగానే వుండేది.

పెరట్లో అరటిచెట్లదగ్గర నుంచుని ఖాటలు పాడేవాడు. ఏం, యింకోచోట

పాడుకోరాదా? అక్కడే పాడాలా? ఆమె పూజకోసమనే నెపం పెట్టి పూవులు కోయడానికి వెళ్లేది. కొమ్మలన్నీ జలజలా కదిపి అలికిడి చేసేది. పిట్టగోడకు అటువైపు చంద్రమాళి, యిటు ఇందిర. గుబురైన చెట్లచాటు. ఇలా కొంతకాలం గడిచింది.

ఇందిరకూడా యీ రహస్యాన్ని బయటికి చిందనీయలేదు. హృదయ కుహరంలోనే గుప్తం చేసుకుంది. ఓనాటి సాయంకాలం కోనేటికి వెళ్ళివస్తోందామె. చంద్రమాళి ఎదురుయ్యాడు. అదృష్టవశాత్తూ దారిలో మరవ్వరానేదు.

‘ఇందిరా!’ అన్నాడు.

మంత్రంతో కట్టిన పాములా తక్కువ అగిపోయింది ఇందిర.

‘నేను నీకోమాట చెప్పాలనుకుంటున్నా’ అన్నాడు.

‘సరే. చెప్పుండి’ అంది ఇందిర నవ్వుతూ.

‘నేను...నిన్ను ప్రేమించా నిందిరా!’ అన్నాడు.

ఇందిర అమాయకంగా అతని కళ్ళలోకి చూసింది.

‘ఏం? నీకింకా నమ్మకం లేదా?’

‘లేకం. గట్టి నమ్మకముంది.’ ఆ, చిలిపిగా అన్నాడు.

‘ఏం? ఇష్టం లేదా?’

‘లేకం!’ మీ యిష్టం కోసం నేను; నాకోసం మీరు ఎదురుచూస్తున్నాం. మరి నే వెళ్ళొచ్చా.’ భీతావంగా యిటు అటూ చూసింది ఇందిర.

‘నేను సమ్యక్స్థి ఇందిరా! నువ్వింక వెళ్లు.’

నాటినుంచీ నిత్యం ఎక్కడో ఒకచోట యిద్దరూ కలుసుకుని సరదాగా మాట్లాడుకునేవారు. ఓనాడు చంద్రమాళి అన్నాడు:

‘ఇందిరా! ఎన్నాళ్ళలా దోబూచుల్లో కాలం గడపడం? మనీషడరం దంపతులం కావాలి.’

‘కాని...’ నసిగింది ఇందిర.

‘ఏం? ననుగుతున్నావ్. ఇందిరా! నీ తత్వం నాకు బాగా తెలుసు. మీనాన్నా, అమ్మ యిష్టపడాలనికదూ నీ వ్రాహ్. వాళ్ళి అంగీకారం మీదనే జరుగుతుందిలే.’

‘అదే అనుమానంగా వుంది.’

‘ఏం మీ నాన్న అంగీకరించడా? పోనీ అడిగి చూడాలి.’ అన్నా డతను.

‘అయితే అడగండి... కాని అడిగేముందు నా కోరిక ఒకటి వినండి. ఒకవేళ నా నాన్న ఉండేకంటే ఏమైనా అంటే మీరేమీ అనుకోరుగదా?’

‘అనుకోదాని కేముంది! మాట

దక్కించుకో లేకపోయాడు అనుకుంటాను. అంత మాత్రంచేత మనపెళ్ళి అగిపోతుందా? కాని నవ్వుకూడా నా కో నా గ్గానం చెయ్యాలి ఇందిరా! మీ అమ్మ నాన్నా మన పెళ్ళికి వ్యతిరేకిస్తారనుకో. అప్పుడే మనంతట మనమే స్వతంత్రించి చెనుకోవాలి. ఏమంటావో? అన్నా డతను.

ఇందిర అంగీకారం తెలియజేస్తూ తల వ్రాగించింది.

చంద్రమాళి తెగించాడు. లేకపోతే ఎన్నాళ్ళు తెరచాటు నాటకం. వయోవృద్ధుడైన ఒక దూరపుబంధువుని ప్రోత్సహించి పంపాడు. ఆ పెద్దమనిషి కూడా సామాన్యకు కాదు. మంచి వక్త. అన్ని విషయాలూ అతిసేర్వుగా ఇందిర తండ్రికి వ్యక్తం చేశాడు. కోరి చేసుకుంటానంటే కులం తక్కువనకూడదని కూడా చెప్పాడు. కాని ఇందిర తండ్రికి యీ వ్యవహారం ఏమీ నచ్చలేదు. వైగా ఇందిరమీద అతనికో దురభిప్రాయం కూడా ఏర్పడింది. తన ససాతన ఆచారాలకు యిది వ్యతిరేకం అనుకున్నాడు.

‘ఇప్పుడో అమాత్యుని పెళ్ళి చెయ్యదల్చుకోలేదు.’ ఒక్కమాట మాత్రం అని వ్రాసుకున్నాడు. ఆతరవాత భార్యకి విషయం తెలియబరిచాడు. ఆమె మరీ మండిపడ్డది. ‘ఉద్యోగం సద్యోగం లేనివాడికి పిల్ల నిచ్చి మేమేం గుఖపడాలి. అడగడానికైనా సిగ్గుండొద్దూ. పరిచయమున్నంత మాత్రాన పడుచుపిల్ల కనిపిస్తే పెళ్ళి చేసుకుంటానని తయారవడం ఏం సబువుగా వుంది చెప్పండి ఒదివగారూ!’ అంటూ ఇరుగుపొరుగుల వాళ్ళతో చెప్పి నులిపి నుళ్ళి కొట్టింది.

ఇందిర తన ఎముకలు ఒక్కొక్కటే విరిగొట్టినట్లు బాధపడింది. చంద్రమాళి కీ విషయం తెలిసి, చాటుగా ఆమెకు కలుసుకుని చెప్పా డతను.

‘ఇందిరా! మీ అమ్మగారు చెప్పేం దాంట్లో కూడా కొంత నిజం లేకపోలేదు. మీ వాళ్ళెలాగూ మన పెళ్ళికి యిష్టపడరు. కాని వాళ్ళని ధిక్కరించి స్వతంత్రంగా బ్రతకడానికి మనకూ రెండు కౌస్థ్యా నిలవగల సాసం ఒకటుండాలి. అంకుకే ఉద్యోగ నిమిత్తం రేపుదయం నేను కలకత్తా వెళ్ళిన్నాను.’

‘వొద్దు...నాకు భయంగా వుంది’ అంది ఇందిర.

‘మరెం భయంలే దిందిరా! దేవుడు మన కనుకూలిస్తాడు. నువ్వు ధైర్యంగా వుండు’ అని చెప్పి మర్నాటి వ్రేదయం వెళ్ళివాయా డతను.

ఇదే అదనముకొని అమ్మా, నాన్నా ఇందిరకు సంబంధాలు చెత్తకడం ప్రారంభించెరు. కంచానికి కత్తులు కట్టినట్లు బాధపడిందామె.

కు స్తు ★ బొ ల్లి

వగైరా మేహమద్బులు, నెగ, నవాయి వ్యాధిలకు గ్యారంటీ దికివు. క్యాబలాగు ఉదికము; వంహాబి జి. ఎ. రెడ్డి & కో. (రిటైల్) “కాన్స్ట్రక్షన్ ము” గోపాంవరం. తూర్పుగోదాది.

న వుం స క తై లం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్న చైన తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 పీసా రూ. 10/- లు. 2. పి. రూ. 1-4-0 కావలసినవారు. 1/4 ముందుగా పంపేది. జా. రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలకపేటలింగ్స్, హైదరాబాదు-(దక్కన్)

అబల సుధ

ప్రేమను వ్యాధిలు, అకాల వివాహ, ముతుంగము, ముతుకొం. ఒడదానోపులు, తంబొప్పి, గుండెదడ కాళ్ళ తాగుట, వనస్తి మిశ్రము లేకపోవుట, విద్రవల్ల కలదుట, నడుమునోపులు, విరివినత, మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొదలగునవి. పీసా రూ. 3/- 2. పి. రూ. 1/- ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్ ంక్వి లాకిను రోడ్డు - విజయవాడ-2.)

రెండు సంబంధాలు సునాయాసంగా తప్పి పోయాయి. ఇప్పుడీ మాడోడి మాత్రం తప్పేట్టులేదు. కొరకరాని కొయ్యవరుడు! తన జీవితాన్ని భస్మం చేయడానికి కంకణం కట్టుకున్నాడు.

నాన్న నవ్వుమొహంతో తిరిగొచ్చాడు. 'ఒసే! దేవుడు పూర్తిగా మనవాడేనే.' అంటూ మంచమీద కూలబడ్డాడు. అమ్మ ఆశగా పరుగెత్తింది. మాట్లాడబోతూన్న నాన్నని ఆపుచేసింది. తను వినకూడదని కాబోలు! 'అంటు తొల్యుకురా.' అని కసి రింది. తనే చంటిపిల్ల గలకనా! ఆమాత్రం తెలిదూ! అమ్మ నాన్నా గదిలో మాట్లాడుకుంటూంటే పెరట్లోకి వెళ్తున్నట్టే నటించి గోడపాలున పొందుని విన్నది.

నాన్న అంటున్నాడు- 'అతను మనపట్ల అమృతమూర్తి సుమా! నా మంచితనంచూసి, అతను మంచివాడు కావడం మూలం ఎలాగో వాప్సవున్నాడు. లేకుంటే యిది తేలిపోను.'

ఈ మాటతో అమ్మ కాస్త చల్లబడింది. తనకుమాత్రం వాళ్ళు తెలియలేదు. ఆస్తి లోనే మరి నాలుగు మాటలుకూడా చెప్పిలో ప్రవేశించాయి. పనులూ కుంకంకింది ఆరొందల రూపాయలు యివ్వాలని వారం గొజాల్లోనే ముహూర్తం సుదర్శాలని నార్న అన్నాడు.

కౌశల్య కీఘం అంది అమ్మ. తనకి ఆ రొజానించీ కంటిమీద కుసుకు లేకు చంద్రమాళి కుటుంబం పక్కం పోయి బర మాచ్చెకారు. చంద్రమాళికి తను చేసిన వాగ్దానం! - విచారంతో జీర్ణించి పోతోంది ఇందిర. అక్కడికి ధైర్యంచేసి చంద్రమాళిని తప్ప యింకొకరినీ చెసుకో నని చెప్పింది. దాని ఫలితం మరి నాలుగు తిల్లా దివెలూసు! తిన్ని లక్ష్యపెట్టేవాళ్ళెవరు?

నాన్న కరుణికి ఆరొందలూ అడ్వాన్స్ యిచ్చాడు. ముహూర్తం నిశ్చయమైంది. పెళ్లివారితే అతను తనమీద సర్వహక్కులూ వున్నట్టు ప్రవరిస్తాడు. పెళ్లివారంతా విడిదిలో నందకిచ్చేస్తాడు. తన కీప్రపంచంలోనే వున్నట్టులేదు. చంద్రమాళికి ఏమిటి సమాధానం? ఇప్పుడు తన కర్తవ్యం? ఈ అలోచనల్లో ఇందిర మనసు వికలమయింది. కట్టు కన్ను కొల్ల జరిచిన సగంపైగా తిడిసి ముద్దయింది.

'తెల్లవారకపోయినా బావుండును!' అనుకున్నది అమాయకంగా.

'ఏచ్చినానా! ఎందుకాశ్రమ! అన్నట్టు చంద్రుడింకా వికలంగా నవ్వుతూ ఘోషంలో ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. ఏదో దాపాల అలికిడి విని త్రుళ్లిపడి చుట్టూ చూసింది. అతనే! - వరుడు! - ఎదురుగా నించున్నాడు.

'ఇందిరా!' అన్నాడు. ఇందిరకు కరచరణాలు ఆడలేదు. చెప్పేసు మరింత అంటుకుపోయింది. 'ఎందుకు?' అన్నది భయంగా.

'నే నెవగో తెలుసు కదా?' 'ఆ... తెలికేం. మాంగళ్యంతో నా కంఠం వుత్తరించబోతూన్న హంతకులు' అన్నది.

అతను నవ్వేడు; పూర్వంలాగే! ఇందిర కళ్ళలో నివ్వలు కురిశాయి. హృదయంలో కుతకుతావుడికే దుఃఖం పైకుడికింది.

'మీది. హృదయంకాదు. గండశిల' అన్నది. 'కాదు. ద్రవిధూతి తుహినాద్ర' అన్నాడతను.

'మీ రిక్కడికి ఎందుకొచ్చినట్లు? ఏడ్వ నన్ను మరింత ఏడ్పించడానికా? ఇందిర వలచూ ఏడ్చింది.

'అనే పెద్దపాకపాటు' అన్నాడతను.

'పాకపాటు! నాదికాదు. దేవుడిది. నన్ను పుట్టించడం!'

'చా! అలా ఏడవకండరా! నేను నీ శ్రీమోఖినిని.'

'శ్రీమోఖినిని. ఇంకా నన్ను వంచించాలని చూస్తున్నారా? నా శ్రేయస్సు కోరే మూసంటే నన్నెందుకు నమ్ముకున్నారు మీరు?'

'నేను నిన్ను నమ్మకోలేదే! అంటూ క్రిందరి కూర్చున్నాడతను.

'మరేనా పెళ్లి చేసుకోవడానికి సిద్ధమయ్యారా?'

'నీ శ్రేయస్సుకోసం. ఎందు కిందిరా! నీకీ వినాహం యిష్టం లేదన్న సంగతి నాకు మొదటే తెలుసు. మనదరికి పెళ్లి జరగడం పచ్చి అబద్ధం.'

'నన్నేం గలిచెయకండి. నా మనసు బాగులే దివ్వదు.'

'గలికొదిది. నిజంగానే చెబుతున్నా. శ్రద్ధగా విను.' అన్నాడతను. ఇందిర ఆశ్చర్యపోయింది. ఏమిటి విద్వారం అనుకుంది. అత సెలగా విద్వారం మనిషే మరి!

'కుమించండి. ఉద్రేకంలో ఏమన్నానో! అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుని అతని ముఖంలోకి చూసింది అతను ఆరంభించాడు:

'చంద్రమాళి నా ప్రాణమిత్రుడు. మిత్ర ధర్మం నెరవేర్చుకుందామని నేనీ నాటక మాసుకున్నాను. కలకత్తాలో చంద్రమాళి కిప్పుకు ఓ పని సిద్ధంగా వుంది. బిగోదలు డిగాజిలు కడితే ఉద్యోగం వస్తుంది.'

'అందుకని...?'

'మరేమీ గాఢరావడకు. దీనితోపాటే ఎల్లండి మీ యిద్దరి పెళ్లి దివ్యంగా జరిపింపటానికి ఏర్పాట్లుచూద్దామని.'

'అయితే యీ వ్యవహారమంతా...?'

'కేవలం బూలకం.'

'ఆ ముసలాయ నెవరు మరి?'

'హితితేల్ల పశుచు.'

'ఏమో! నాకంతా అయోమయంగావుంది.'

(55-వ పేజీ చూడండి)

జీవితమును మలబద్ధకము

భారముగా చేయనీయకండి

కంపవృత్తి, గోష్టికవము, అకలిహంబుడు, నిమిత్తము, మందగింపబడిన అవస్థ, కఠినమైన అవస్థలకు వ్యతిరేకముగా వ్యవహరించుట. కాచుటలకు మీ కలిగి వచ్చి పెద్ద భారముగా చేయవలసినది లేదు. బ్రాక్ లాక్స్ నేదిగననే విరిగి పట్టిన చేపాదము. విరిగినది యీ రోగిలో విరిగినది మరలదును. అత్యవసరం మరిక వ్యక్తియైనా వ్యాధి వినియోగముగా వెలంగెదను. ఈ రోగికి ఒక నిమిషం తప్పక నేను గొండ్ల రేపు ఎంక చుంపిగా, ఎంక చుంపిగా వుండునో గమనించిండ్ల. కాచి వ్యాధి విరిగింది బ్రాక్ లాక్స్ అది మాత్రం హామీవేసుకొండి.

బ్రాక్ లాక్స్

మమ్మ రోగికి రోగి

సరిదిద్దును

(పెద్ద మినిస్టర్ రోగికి వేరే విధముగా, ఇండికా వారి వ్యాధి)

ఏండ్ల: క్రియించుట మరలించుట

99 A, అల్లంపూడి రోడ్, ఆంధ్రప్రదేశ్

(గతనందిక తరువాయి)

5

తెనాలిలో శేషాద్రిరావుగారు మంచి రాబడిగల స్టీవరు. ఆయన రెండువులమేడ కట్టించాడు. బాగా వూబకంపలు పెరిగిన స్థూలకాయం. దాన్ని చాలా కష్టంతో మోస్తూ, కోర్టులోనూ ఇంట్లోనూ ఆయాసపడుతూ తిరుగుతూవుంటాడు. మిగతా స్టీవరు, స్టీవరుగూస్తూ, వాగులూ ప్రతివాదులూ బొంతుపీడరు అంటూ నవ్వుకోవడంకూ. అయితే ఆయనో విశేషం ఏమిటంటే, ధర్మంపేషా, అగర్బంపేషా ఆయన ఏవేపు వాదించితే ఆనైపు గెలుపు గ్యారంటీ. బోలెడంత సంపాదించాడు; పెట్టుబళ్ళు పెట్టి దావాలు 7లిపించి, ఆయా ఆస్తులలో భాగాలు పుచ్చుకున్నాడు. కుక్కను అమ్మిన డబ్బు మొరుగుతుందా అన్నట్టు, సంపాదించిన డబ్బు పెరిగి పేరు కుంటోంది. ఆయనకి తన దావాలూ వ్యవహారాలూ తప్ప ఇంక ఏ విషయాలూ పట్టవు. బయట ప్రపంచం యుద్ధాలలో మునిగివున్నా, దేశం స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడి చావుబతుకుల్లో మునిగిఉన్నా. ఆయన దేన్నీ పట్టించుకొలేదు. ఆయనకి రాజకీయాలు చెరు— సాంఘిక వ్యవహారాలంటే విషప్రాయం; తన ఇనప్పెట్టెలో కట్ట లకి కట్టలు పడివున్న డబ్బు లెక్కుచూసుకుంటూ, వేళకి బకా గురుడిలాగా తింటూ, చక్కగా ఆయాసపడుతూ సదా చిరునవ్వు తోణికిసలాడుతున్న వర్చస్సుతో, వాడుల ప్రతివాదుల రక్తనాళాల్లోని ప్రవాన్ని రకరకాల ఖుబులపేం పీలుస్తూ, జలగలా సుఖ జీవనం చెప్తున్నాడు.

ఆయన ఇంటిలో ఆధునిక సౌకర్యాలు అన్నీ ఉన్నాయి. వింతకునైన ఓ కూతురూ, ఆమెకంటే చిన్నవాడైన కొడుకు ఒకడూ వున్నారు. స్టీవరుగారి భార్య ఆయన మనస్తత్వానికి సరి వోయిన ఇల్లాయి. మొగుడు, కడుపుకేనా తింటాడు నిస్సంకో డంగా. ఆమె తిననుగూడా తినదు, ఎవరైనా తింటే సహించదు. ఆమె పేరు జానకమ్మ. కూతురు రమణమ్మ, తల్లికి సరిగ్గా వ్యతిరేకం; ఆమెకి ఇంట్లో ఇతరులకి, ఏ విషయంలోనూ అభిప్రాయాలు కలవవు. అయినా ఆమె ఏమీ కాయ్యగలిగింది లేదు; స్టీవరుగారి పరపతి, తల్లి నోయూ, అమ్మకి తెలివితెక్కువతనపు చేష్టలూ ఆమెని అనేకరకాల అణిచేశాయి. ఆమె నిత్యం రుద్రుసలాడుతూ, తనలోకంలో తాను బతుకుతూ, కాలం వెళ్ళబోసుకుంటోంది.

స్టీవరుగారు, ఆవేళ ఉదయం, ఫలహారాలదిగర కూచుని ఉన్నారు. భార్య జానకమ్మ వడ్డిస్తోంది. భర్త డజన్ ఇడ్డెస్లు తిని, మూగు అరకప్పల కాఫీ నేవించి, రెండు కిల్లీలు జమిలిగా నమిలితే

గాని తృప్తిపడ్డని తెలుసుగనక ఆమె, ఇటు ఏ దృష్టిదోషమేనా తగులుందేమో అని—రెండేసిగా ఇడ్డెస్లు ఆరు తడవలు వడ్డించింది. కాఫీ మూడు తడవలు వెండిగాసులో పోసింది. పనిచేసేమనిషి రెండు కిల్లీలూ తెచ్చింది. స్టీవరుగారు, చుట్ట బీడీలు తాగే మనిషి గాదు. కిల్లీలు నోగో పేరుకుని పిండి రుబ్బుతున్నట్లు నమలుతూ, “అబ్బాయి ఏడీ?” అని భార్యని ప్రశ్నించాడు.

“ఏడేగింది అయిందీ, ఇంకా లేవలేదు గావోలు” అంది జానకమ్మ.

శేషాద్రిరావుగారు, తమ్ము తుపుకున వరండా అవతలికి ఉమ్మేసి, “నారింజరసం తీసి, అమ్మాయి చెతికిచ్చి ఆఫీసురూంకి పంపించు. అబ్బాయి లేచాక, నాకు కనపడమని చెప్పు” అంటూ నిదానంగా తన ఊబకాయాన్ని లేవదీసి, ఆయాసంగా రొప్పతో, ఆఫీసురూంకి వెళ్లాడు. స్టీవరుగారికి స్నానం జపాలలో నిమిత్తం లేదు.

ఆయన నిష్క్రమించగానే జానకమ్మ లోపల ఇడ్డెస్లు వండు తూన్న కూతుర్ని కేకేసి, “అమ్మాయి, నాన్నకి నారింజరసం తీశావా?” అని అడిగింది.

“నాకేం నాలుగు చెతులున్నాయూ; అన్ని పన్నూ ఒకేసారి చక్కబెట్టడానికి? నవ్వు వచ్చి రసం తియ్యి. నేనెచ్చివస్తా” అంది, కూతురు నొగటపట్టిన చెమట చీరకొంగుతో తుడుచు కుంటూ, కొంచెం విసురుగా.

“అబ్బ - నీ ఇల్లు బంగారంగానూ! అంచేకే. నేనే తీస్తా లేవే” అంటూ జానకమ్మగారే, ఆమె నారింజకాయలు జాగ్రత్తిగా కోసి రసం తియ్యసాగింది.

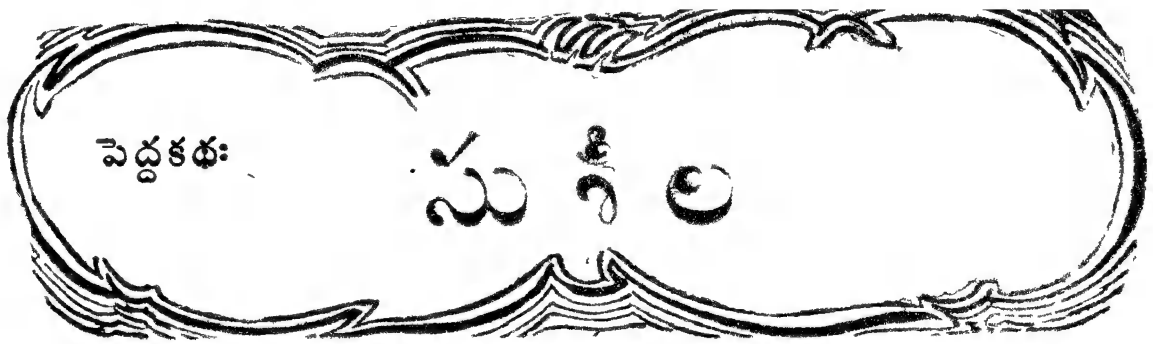
పొయ్యి పొద్దుట్టించి సరిగ్గా మంజుల పొగలు రేగుతూ ఏడ్చిస్తూండడంవల్ల, రమణమ్మ బాగా విసిగివున్నది. గొట్టంలో పొయ్యి వూదుతూ, “ఈ తడిపేళ్ళు తగలబెట్టకపోతే కొంచెం ఎండువి మాసిపట్టాగూడదులే అమ్మా” అంది, ఎర్రబడ్డ కళ్ళనించి కారుకున్న నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

“ఎవర్నడుగుతావే? అబ్బాయ్ వెళ్లాడు మొన్నటి తడవ. వేరంచేసి పట్టుకురా, అని నాన్నగారు చెప్పారు గావోలు. ధర అమ్మన అని ఈ పేళ్ళు పట్టించుకొచ్చాను” అంది తల్లి, పెద్ద వెండి గ్లాసులో నారింజరసం, గింజలు పడకుండా జాగ్రత్తిగా పోస్తూ, రమణమ్మ, మెటికలు విరుస్తూ, “ఈ వాజమ్మ తెచ్చింది?...నరే. ఇంకేం బాగువ్వట్టే” అంది కోపంగా, కసిగా.

తల్లి తలెత్తి రుద్రుసలాడుతూ మాసింది కూతురువేపు, కాని ఏమీ అనిలేకపోయింది.

(46 వ పేజీ చూడండి)

పెద్దకథ:

సుగీల

(గత సంచిక తరువాత)

11

శ్రీనివాసరావుగా రింత ఖచ్చితంగా చెప్పలేనది సుగుణభూషణుడికి యేనాటి నుంచో అనుభవమే. తనిప్పుడు తేల్చుకోవలసినది తండ్రికి తనకూ మధ్యవున్న అభిప్రాయాల పరిష్కారం మాత్రమే కాదు. ఆ స్థాయిని అధిగమించి యెప్పుడో బయట పడ్డాడు.

తనలో శక్తి తీవ్ర భావుకతాతీతయాన్ని ఆధారంగా గొని యెదటివ్యక్తి మనస్తత్వం యెలాంటిదో వ్యాఖ్యానించుకోవాలి. ఇందులో ఆవేశాలు, కావేషాలు అసలు పనికిరావు. హృదయం చీల్చుకువచ్చిన యీ నిర్ణయంద్వారానే తననుగురించి తల్లికొక విసింగా అనుకోనేవారికి తిరుగులేని సమాధానం చెప్పగలడు. తనంతవరకూ కర్తవ్యతాజ్ఞానం కొరవడినట్లే మరిపరివిధాల ప్రాపించుకోసాగాడు. కేవలం అది తన బలహీనత మాత్రమే కాదు; భావాల బరువుతో కొంత ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతూ వుండడం హృదయంలో ప్రతివాడికి సహజమే అయినా, వాటి ఒత్తిడినించి తట్టుకుని సాఫీగా అయిన నిర్ణయాలు చేసుకోవడంలోనే తన ప్రజ్ఞ యిబుడిపున్న దేమో... తను చేసుకోన్న నిర్ణయం తిరుగులేనిది కావాలి, పారపాచ్చాలు ఆవకాశంగా తీసుకుని వొకరిచేత ఆశ్రేయపడదగినదిగా వుండకూడదు. జీవితాంతం దానికి కట్టుబడి వుండదగినదిగా రూపొందాలి.

దీనిమూలాన అసలు జీవితం అంటే యే ఏం కోరిక చవిచూడగలతాడు తను. ఇన్నాళ్లూ తన అనుభవానికిరాని యేదో వొక ఆవృత్త అవస్థాంతరంలోకి అడుగు పెట్టాడతానన్నాడు. అది నూటికినూరుపాళ్లూ సుఖమయమే అని యిప్పుడు నిర్ణయించుకోవడం ఆవృత్తం అనిపించుకుంటుంది.

ఇంతవరకూ తను చేసినవన్నీ యెదినేదా విమర్శించుకుంటూనే వచ్చాడు. దానికి నిలవని కోన్నిటిని నిర్వాక్షిణ్యంగా వదిలించుకున్నాడు. అందులో తండ్రి పట్టుబట్టిన కాంట్రాక్టు వ్యాపారం ముఖ్యమైంది. తన

వదిలించుకున్నా అది తనను వదిలేటట్లు లేదు! అయినా తన సర్వస్వం పణంగా పెట్టి ప్రయత్నించి చూడాలి. పాడిబట్టెలాంటి వ్యాపారం వదులుకోవడమా అంటాడు తండ్రి. తనను చీనాట్లు పెడుతున్నాడు. అయినా అందులో తనకు అభిరుచి యేర్పడకపోవడం యెందుకని? ఏమో... అదంతా యీ క్షణాన వ్యాఖ్యానించుకోవాలంటే సాధ్యమయ్యేది కాదు. మరి బొత్తుగా మనస్సు అటుక్కొక పోవడానికి కారణం? అందుకు తను అప్పటికీ యిప్పటికీ చెప్పకుంటున్నది. వొక్కటే - అది, తన మనస్తత్వం శ్రీనివాసరావుగారితో యెన్నడూ కలియదు, అనేది. దానికి ప్రబలకారణం, రామస్వామిగారి కొడుకు తను కావడమే. ఆమాటే ఆయనకు ఖచ్చితంగా అదను దొరికినప్పుడు చెప్పివేశాడు.

మట్టి కృష్ణమూర్తి

వ్యాపారమంటే యెందుకనో... దాని యెడల తనకు మొదటినుంచి అతేదృక్పథం... ఎదటివారిలో వున్న బలహీనతనే బలంగా చిత్రించి ఒక నూతన మానవీయతను పెంపొందించడమే తన లక్ష్యం. అందుకు ఆలంబనంగా వున్న ఏ విధానాన్నైనా తను ఆవలంబించగలడు. కాని, తండ్రి చెప్పిన మార్గం దానికి పూర్తిగా భిన్నమైనది. స్వార్థంతోనం మానవత్వాన్నే మరుగుపర్చి తమ ప్రయోజనాలు సాధించుకోజూసే ఆవకాశం వారికి అడుగడుగునా దొరుకుతూనే వుంటుంది. కాకపోతే దీని వెనక ఏ కొంచెమా 'పరోపకార పారీణత' అనేది దాగివుందంటారు. ఆహారం సద్భావతేజాన్ని తను గుర్తించగలడు. కాని, ఉప్పు నీటి సముద్రంలో పవిత్ర గంగాతోయం కలిసినంత మాత్రాన వొరిగిందేమిటి?

చేసినపనికి ప్రతిఫలం పొందాలని తనూ వొప్పుకుంటాడు. కాని తన తండ్రిలాంటి వారు అవలంబించిన మనస్తత్వం వంటిది

జాతినీ అడుగునంచీ వాగుచేయలేదు; కాగా దానినుండి దూరంగా వుండాలనుకుంటున్న వాళ్లను కూడా కొరివిదయ్యంగా తిరిగించి దారి తప్పించగల ప్రమాదం వున్నది. మరి, ఇదే జాతినీ పునరుజ్జీవింప జేస్తుందంటారు, వీరే సంఘానికి మూలస్తంభాలని నమ్ముతుంటారు. జరిగే వాస్తవాన్ని కళ్ళతో జూస్తన్న తను వీరిని, వీరి ఉత్సాహపూరిత వ్యాపారాలను యెలా అభినందించగలడు?

ఇంతా శ్రీనివాసరావుగారికి నెమరుకు రాకపోతే మరొకమారు నచ్చబల్కి తను చేయదల్చుకున్నది చేసి తీరుతాడు. తను కాంట్రాక్టు వ్యాపారం సాగించడానికి, జడ్జిగారి అమ్మయితో వివాహం జరగడానికి యెలాటి సంబంధమూలేదు. ఒకవేళ తండ్రి అలాటి ధ్రువులో చిక్కుకొనివుంటే యీ పొగమంచు వీడిపోవడానికి అరుణోదయం వెంటనే కావాలి!

జడ్జిగారికి యీ వుద్దేశ్యం వుండడానికి వీలేదు. ఒకవేళ అయినా తన తండ్రిగారి కోపానికి జేరిపోతేనో... అది సంభవమే. తనదాకా వచ్చేసరికి అలాటివారిలో అంత వరకూ లేని వికృతికూడా పొటుమరించే ప్రమాదం వున్నది. అసలు వారి పద్ధతే అంత. అయినా తనకు భరవా లేదు. ప్రస్తుతం తను వీరిద్దరితోనూ సంప్రదించి సలహాలు పొందవలసిన పనిలేదు. తనకున్న ఆవసరమల్లా వొక వ్యక్తితో - ఆమె సుకీల - నుకీల తనదైనప్పుడు ఎవ్వరూ యేమీ ఆవసానం సించలేదు. తనకు తానూ అంతే. అయినా తనలాగే సుకీలకూడా అనుకుంటుందనుకోవడానికి సాక్ష్యం యేముంది? నిన్నటి వరకూ ఆమె తనదనే అభిప్రాయమే లేదు. ఆమెకూ అంతేనేమో... కాని లేనిపోని ఆశలు కల్పించి ఆవేశాలను శక్తినించి, గండు అమాయకత హృదయాల్లో చిచ్చు రగిల్చాడు.

వారు నిజంగా మనుషుల్ని కూడా యంత్రాలలాగే జనుకట్టి వ్యవహరించుకుపోతూ వుంటారు. పూర్వాపరాలు విచారించకుండానే లేనిపోని సంబంధాలు అంటగట్టుకూపుంటారు. ఆమె భార్య కాబోతు

మీదనీ, అతడు భర్త కాగలనీ యిద్దరి హృదయాలలో తాక భావం నాటుకుపోయి వచ్చుదు దానిని పూడజేరకడం యెవ్వరి తరం? ఏకారణంచేతనైనా దానికి విఘాతం కలిగవచ్చుదు ఆ హృదయా లెంతగా ఘోషిల్లి పోగలనో నారీకేం తెలుస్తుంది? ప్రాణాలతో జలగాటకు ఇంతకంటే మరేం కానాలి?

ఏపాటి చదువూ, సంస్కారం వున్న వాళ్ళైనా తనలాగే అనుకుంటారు. ఏమీకా నైనా జరిగిన భావపరి ర్తనాన్ని గ్రహించు కుని జీవితంపై దానికిగల ప్రభావాన్ని యథాతథంగా వ్యాఖ్యానించుకుంటారు. దీనిని ఆధారంగా చేసుకుని విమర్శించి చూసుకుంటే తనకు ఏనాడూ లేని భావపరి వర్తనం యీనాటి ఉదయానే సంభవించింది. ఆవైలువలోనే పడి సుఖీల తనకన్నుల కెలా కనబడుతుందో అన్న ఆవేశంతో కాలేజీకి కొట్టుకొనిపోయాడు. కాని అను కున్నది తారుమారవడంలో మెదడుకి గబ్బ తగిలినట్లైంది—అయినా తను నిరతస్నాన శత్రుడు. అలాంటి అవసరంకూడా లేనేమా..

సుఖీల కాలేజీకి రాకపోవడంతో తను నిర్బంధమవుతూ మనసున్న ఆకాసాధానికి అడుగునే అంతరాయం కలిగింది. ఆమెకోస మైన నిరీక్షణలోనే కళ్ళు కాయలు కాయించుకున్నాడు. కాని ఫలితం దక్కలేదు. జనమూ తనంతటి ఆదుర్దాగాని, ఆవేశం గాని ఆమెకు లేనేమా...తను నిర్దోషుకంగా యింతటి ఆవేశానికి సురిఅయ్య లేనిపోని ఆశలు కల్పించుకుని విచారించడం పొరపాటయిందేమా...పాటన్నిటికీ ప్రతివిధానం తలపెట్టడమే, యీనాడు సుఖీల రాకపో వడంలోని అంతర్యమై వుంటుందా?

అయినా తన భావవల్లక యింతయారం అలుముకున్నదని, దానికంతకీ తనే ఆధార మని పాపం, అహాయికరాలు సుఖీల కేమి యొడకీ సహజంగా సంక్రమించిన యేనో కొన్ని సంస్కారాల బలంవల్ల కొంచెం

గర్వంగా, అహంభావంగా కనపడాలని పాటుబడించే కాని, జీవితంలో యేనా జైనా అంతలోతుగా విచారించి యెరు గున్నదా? మరి రాకపోవడంలోని ఆంత ర్యం? పరోక్షంలో వుండి యెవ్వరిద్వారా నైనా, తనను, తన ఉత్సాహకర ప్రవర్త నలను పరీక్షించాలని అయివుంటుందా? ఆమాట అనుకోవడానికి ఆస్కారమే లేదు. తాను కనక కొంత తొందరగానే అంతటి భావావేశానికి సురిఅయ్యుడు కానీ, సుఖీ లలో వెనువెంటనే అంతటి భావ పరివర్తనం కలిగివుంటుందా? ఆమె అంతటి సాహ సానికి తలపడుతుందంటే ఆమె నైజాన్ని గుర్తించిన తను నూటికి నూరుపాళ్ళూ విశ్వ సింహలేడు.

బలమైన సంఘటనగానీ, తనపాటి ఆధారంగాని లేకుండా మనుషుల్లో మార్పులు వస్తయ్యా? కాకపోతే వాకటి నిజమై వుండవచ్చు, ఫలని తుర్రవాడు తన కూతురికి భర్త కావోతున్నాడని, అతణ్ణి మామూలుగానే కాలేజీలో చూస్తే అతనిపై వుండవలసిన గౌరవభావం వుండదని, ఏవో కొన్ని లాంఛనాలు జరిగాక, అనుకున్నది నిజమయ్యాక పంపుదామని జడ్జిగారే సుఖీ లను మన్నించి వుంటారనేది. కాని దీనికేం బలమైనకారణం కానరావడంలేదు. తను ఏపాటి భావంలో తలమున్నటె యీనాడు పరుగెత్తుకు వెళ్ళాడో అలాంటిది లేకంగా నైనా సుఖీలకు కలుగుతుందని లోకాను భవంలో తలపండిన జడ్జిగారికే స్ఫురించదని యెలా అనుకోవడం? నోరుచేసుకుని సుఖీ లను కలుపుగా అటకాయించి వుంటారా? మరెందుకు రాకపోవాలి? ఎందుకో రాలేదు. అడగడానికి తనెవర? ఆమె విషయంలో తనకేమిటి అధికారం? ఏ ఆసరా కానుకుని యెలా ప్రశ్నించుకుంటున్నాడు? తనకెందు కింత కచ్చ? అవును, తను భావుకుడుగాని అధికారికాడు. మనసు ఎంతో విశాలమైతే గాని భావన కుదరదు, అధికారి అయిన

వాడు మనసూ, వాదా, కర్మణా ముడుచుకు పోతూ వుంటాడు.—

అయినా జడ్జిగారు సుఖీల కిదంతా చెప్పి వుంటారని దాఖలా యేమిటి? అలా యెన్నటికీ జరిగి వుండదు. మొదట చెప్పివుండకపోవచ్చు. కాని, తన తండ్రితో మాటలాడి వెళ్ళిన తరవాతనైనా చెప్ప కుండా వుంటాడా? అంతటి ఆత్మగౌరవం చేసుకోవాల్సిన అవసరం అయినకేం వచ్చింది? భావాలు ఉద్వేగాలు వేరుగా వున్నా, తనకోకడితో - అందులో కాలే జీలో కళ్ళబడుతూవుండే వాకడితో సంబంధం భాయం చెయ్యబోతున్నా రీపెద్దలు - అనే సంగతి చూచాయగానైనా సుఖీలకు తెలియకుండా వుంటుందా? తాను తలపెట్టినదానికి ఆమాత్రం ఆస్కారం వుంటే చాలు. యిహాయిష్టాల సంగతి తర వాత లేల్చుకోవచ్చు, ముందుగా తన మన సులో లేగుతున్నదంతా తైట పెట్టడానికి అవకాశం దొరుకుతుందిగా! ఈ కలలోలా న్నంతా ఆమె యెదట ప్రపహింపజేస్తే ఆ హృదయం కరుణావిలమై కరిగిపోతుందా? లేక కరకురాయివలె మొరటుగా ఢిక్కం టుందా? అదేనో త్వరలోనే తెల్ప వుంటాడు తను. ఇందులో అసహజమైన దేవున్నది?

ముక్కు - మొగం తెలియని వాకడు తనతో మాటాడవచ్చాడని, అందుకు లోకం తనను విమర్శించుతుందని, నిర్దోషిత్వంగా తన ఆభ్యర్థనను కాలదన్నుతుందా? లేక అడపిల విషయంలో కొంత సాహసించి నందుకు నైచ్చానికి వొడిగట్టాడని తనను విమర్శించుతుందా లోకం? - విమర్శ యెప్పుడూ తప్పదు అందుకు భయపడి మన సుల్లోవున్న మర్కం దాచుకునేకంటే ఖులా సాగా మాట్లాడుకుని వార్తవం గ్రహించి మనుషులకోపడమే మంచిదని తనమట్టుకు తాను అనుకుంటాడు. అవసరమైనవాళ్ళకు నచ్చజెపుతాడు కూడాను. సుఖీలకు ఆమెపై చెప్పదల్చుకున్నాడు. ఆమె అనన్యమన్ను రాల్చితే తానేమీ చెప్ప సాహసించడు. తన ఆశలన్నీ ఆమెపైనే నిక్షేపించుకొన్నట్లు తనకు తనే సాక్షి. అవి వొకరూపానికి రాకుండానే సాఫల్య చైఫల్యాలనుగురించి యోచించుకోవాలి. అందుకే ఇంత త్వరలో - ఈనాడే - తను సుఖీలను చూడ బోతున్నాడు - ఎదలో తీయని భావాలు మెదులుతూవుండగా కూని రాగంతో కుర్చీలోనించి లేచి తువ్వాయి బుజాన వేసు కుని కొర్రాయదగ్గరకు నడిచాడు సుగుణ భూషణుడు.

అనాడు తను కాలేజీకి వెళ్ళకపోవడం వల్లా, స్నేహితురాండ్రవరూ తనతో కలి

కొత్తగా ప్రవేశపెట్టబడినవి

అంతుము, పటిష్ఠమగుల ఉక్కు కుర్చీలు సరసమైన
 బెల్లో కొనబడు మమ్మ కంత్రడించండి.
 వివరములకు నేడే వ్రాయండి :

లల్లూరాం ఆండ్ కో,

వెలగలేటివారి వీధి, : : విజయవాడ - 1.
 "కొత్త హోర్నామ్ - మారుతి సినిమా కెదురుగా."

యకపోవడంవల్లా ఏమీ తోచక, మనసులో మోసుకెళ్లిన ఏవో కొన్ని భావాలు బయటపెట్టి తేలిపి కృంగిపోతున్నట్లున్నాయని సుశీలకు. నిజానికి తన మాత్రం నాన్నతో తాను తుకుమించి మాట్లాడిందేమిటి? ఇది వరకువచ్చాక తన భావా లేవిటో ఆయనకు సచ్చితప్రతినిధిగా సంభాషణలో కొంత తీవ్రంగా పోయినమాట వాస్తవమే. దానికి ఆయనగారంత గుండెలకు గంటలు పెట్టుకున్నట్టు దెబ్బతిన్నవాడిలా అయిపోవడమెందుకు? ఆయన జీవితంలో తననుగుర్తించి యింతకంటే చెయ్యగలిగిందేమీ లేదంటాడు నాన్న. నిజంకూడా అంతేనా? తను ఎలా విశ్వసించగలడు?

మొదట్లోనే ఆ మాత్రం చదువు, సంస్కారం కలిపి కావడంవల్లనే యెవ్వరెది చెప్పినా అంత తొందరగా మనసుకు పట్టించుకోలేక పోతున్నాడేమో... యుక్తాయుక్త వివేకం లేని వారైతేనే సుఖంగా బ్రతగలరేమో... తనకు తగుపాటి చదువు, స్వతంత్రం ఇచ్చి యిలా తయారు చేసిన వాడు కూడా నాన్నేగా! తనిచ్చిన స్వతంత్రానికి జీవితంలో వొక్కమార్తెనా అవసరం వుండబోతుందని ఆయన అనుకోనిపుంటే తన యడల యింత మొరటుగా వ్యవహరించుకుంటే వాడు కాజేమో... తనలో యిలాటి భావస్వాతంత్ర్యాన్ని రెచ్చగొట్టి చివరికి టర్నప్ దీపం ఆర్పేసినట్టు అరచేతి దెబ్బ కొట్టినందువలన అది సరాసరి మెదడుకు తగులుతుందని ఆయనకు మాత్రం అకలింపుకు రాదా? పైగా కనిపించిన మమకారం అలా యెడిపిస్తూ వుంటుందని, దానివల్లనే తనకీ సంబంధం ఖాయం చెయ్యబానుకున్నానని ఆయన చెప్పే మాటలు కేవలం పెదవులకు పంచ దార రాచుకోన్నప్పటివేనా? ఆయన జీవితానుభవం, ఉద్యోగపు హోదా, పెద్దలతో పరిచయం యివ్వన్నీ తనపై దాడిచేయడానికి మాత్రమే ఉపయోగించినై! జీవకారణ్యం అనేది యేమాత్రం ఆయన గుండెల్లో గూడుకట్టుకొని వున్నా, యీ సంబంధం విషయంలో యింత కఠినంగా వ్యవహరించుకుపోయేవాడు కాజేమో...

తనను మొదట్లోనే అభింశుభం తెలియని అమాయకపువందగానే పెంచివుంటే యీ వివక్ష ఇప్పుడు అడ్డంకమేమి కాదు. ఈ త్రస్తకాల్ని ఆయనే కొనియిచ్చాడు. ఇది చదివి ప్రపంచం అర్థం చేసుకోవాలనో, లేక రాతికిందిరావి మొక్కలా యెదుగు పొదుగు లేక పడివుండాలనో మరి! ఈ హాస్యానియం బులుబులూ, యీ మధ్యనే గా కొని తెచ్చాడు. పిటిపై తన జీవిత రాగోదయాన్ని గానం చేసుకోవాలో, లేక తుది సంస్థలో

నిలబడి చరమగీతం అలలుతుకోవాలో మరి అర్థంచేసుకోలేదు తను.

లోకంలో వొక్కొక్కరి మనస్తత్వం అలాటిది. వారెంత సన్నిహితులైతేనేం, ఏ చేతులతో పెంచి పెద్దజేశారో, చివరికి వాటితోనే బలియివ్వడానికైనా సంభవించును. అచ్చంగా యిప్పుడాయన చేసింది అంతే. అమ్మా, తల్లీ అని బుజ్జగించి కోరిపాడుతూనే అడకలైరలో యెరికించాడు తన మెదడు... బ్రతికివుండి చచ్చిన చాపైపోతున్నది. ఏవోవిధాన తన బెడద వొదిలించుకుంటేనే చాలా అనుకొని వుంటాడు. ఎంతటి పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించితేనేం, మరెన్ని మేడలూ మిడెలూ కట్టించితేనేం, కన్న బిడ్డనైతే

కరణం, బాలి అనే వివేకం పోయింతర్వాదేతం గొడుపోయిందని తనకీ సంబంధం చెప్పేవాడా? తన అభిరుచికి పడేయవడం దెక్కడా వారక దొరకదా? కనీసం అలాటి వొక యంతవరకూ తన దృష్టిలో పెట్టుకోవోవడం పెద్దపాపంపాటయింది. అతడిగ చేసుకోవని గట్టిపట్టు పట్టడానికై లేచివుడు. తనకు భావాలైతే వున్నయ్యిగా వొక రూపానికి రాలేదేమో... అని అనుమానం. అలాటి దేవో జరిగే వుంటే యెవ్వరిపైనా తన కట్టి మమకారమూ గకపోవడానికి కారణమేమిటి? ఇంతకుతక్కువగానేనా కూర్చుని తననిగుర్తించి నిజమేమిటో విమర్శించుకో లేకపోయిం

క్రిష్ట సమయములో
నిజమైన మిత్రము
"కాఫియాస్పిరిన్"

Bayer Red Envelope All-India
"ASPIRIN"
Each of the 3 tablets
Contains 3 grs. Bayer's Aspirin B.P.
and 1/2 gr. Caffeine B.P.
MANUFACTURED IN INDIA UNDER LICENSE
BY BAYER & CO. (INDIA) LTD. BANGALORE

CG/10

సు శీ ల

అలాటి తీరుబడే చిక్కలేదేమో... కాక
తరభావాలను అనుకరించడం అభినందించడం
లోనే కాలం గడిపించేమా...

నవలలో నాటకాల్లో త సందర్భందలో
నాయకల్ని గురించి చదివించి. అలాటి
స్వార్థంత్రయమే తనకూ వున్నదని కాసేపు
తాదాత్మ్యం పొందినట్లు ఆక్షాణాన
అభినందించుకుంటూ వుండేది. కాని,
ఇప్పుడు తనేం చెయ్యబోతున్నది? ఏం
చెయ్యాలి? కర్తవ్యం బోధించేవాళ్ళెవ్వరూ
లేరు. అన్నీ విచారించుకుని తనే కొన్ని
నిర్ణయాలు చేసుకోవచ్చును, కాని అమాత్రం
అవకాశం యివ్వకుండానే బొప్పించా
లని వట్టుబట్టి కూర్చున్నాడు నాన్న.
ఈనాడైతే తనలో బైటపెట్టాడు కానీ

యీ హోలాహలం యెన్నాళ్ళనించి అయనకు
కంతగతమై భుగభుగలాడుతున్నదో.

ఒకేపనిచేసినందువల్ల వొకరికి జీవంపోసిన
ట్లువుతుంది. మరొకరిని నిర్మూలించినట్లు
వుతుంది. అంతేగా మరి! అయన సలహాపైనే
అక్కయ్యకు వివాహం జరిగింది. అయనగా
రిప్పడే జిల్లా అఫీసర్ కావడానికి సిద్ధ
మాతున్నాడు. - అంటే పెద్ద ఉద్యోగాలు
చేసి విరివిగా డబ్బు సంపాదించేభర్త కావా
లనేది తను ఏర్పరచుకున్న భావాలలో
వొకటా? ఏమా... ఏన్నడూ అలా అను
కోని వుండలేదే... ఒకమారుమాత్రం
అక్కయ్య అన్నట్టు గుర్తు, చిననాన్నగా
రబ్బాయి బి. ఏ. చదువుతున్నాడని తెలిసి,
ఈ బి. ఏ. లు, యం. ఏ. లు చదివి ఏవి

అభ్యుదయిస్తారు? ఏ స్కూలులోనో వో వంద
రూపాయల మాస్టరీ గిరికి కుదరడమేగదా
అని. అయినా తనామాటను అప్పట్లో మన
సుకి పట్టించుకోనూలేదు. ఇతరు లెవ్వరూ
తన మొగుడంత ప్రయోజకులు కాలేరని
అక్కయ్య అనుకుంటే అనుకోవచ్చు,
కాని తనలా ఎందుకు వొప్పకుంటుంది?
మరి తన కాలంటి భర్తకాలా? ఈ ప్రశ్న
అచ్చంగా యిప్పుడే కలిగింది. సమాధానం?
ఏమా... పోనీ నూటికి నూరుపాళ్ళూ తన
భావాలతో యేకమయ్యే వ్యక్తిని వెతు
క్కుంటే? - అదే చెయ్యవలసిన పని. కాని
తనకున్న భావాలు ఎలాటివో, ఎంతటి
పూర్వజ్ఞో, మరెంతటి వాడి అయినవో
వొక్కనాడూ పరీక్షకు పెట్టుకోలేదు.
కవళా కొన్ని భావాలు వున్నయ్యని, అవి
ప్రస్తుతపు సాగరకతను అనుబంధించుకునే
వున్నయ్యని తన తోటివారికి చాలమందికి
కూడా అంతే నని యింతవరకూ తనకు తెలి
సిన సత్యం. లేక అందరూ అందరినీ గురించి
అనుకుంటుంటే తనకు తానూ అంతే నను
కున్నదేమా... అంటే ఈ వ్యం లోనే
సాధాన్ని కట్టుకున్న దన్నమాట! అయితే
యెవ్వరో తనను మోసగించారనుకోవడం
దేనికి? తన్ను తానే మోసగించుకున్న
దాతోంది. ఆత్మవంచన చేసుకున్నవారి
కోవలోనే చేరిపోతున్నది. జీవితంలో
యెవో వొక ఘడియలో తప్పుటడుగు
చేయగలదు గానీ, మొదటికే మోసం
తెచ్చుకుంటుందా? తనది అంతటి
పరాధిన బుద్ధా? అన్న అంటూవుంటుంది,
మా చిన్నతల్లికి మాయల మర్కాలు బొత్తుగా
తెలియవు, వట్టి పిచ్చితల్లి అని. ఆ మాట
అక్షరాలా తనయడల సార్వకమయ్యిందన్న
మాటా? అయితే తనేం తెలిగినట్టు? ముప్పా
రిక ముప్పీసం యింకా కైకవం గూడు కట్టు
కునే వున్నదన్నమాట! తన వ్యక్తిత్వం
యీపాటికే అయితే నాన్నతో యెందుకు
ఎదిరించినట్టు? ఆ సంగతి తెలుసుకునే ఆయ
నా మునుగుభూషణుని వ్యవహారం తెప్పి
వుంటాడు—

మునుగుభూషణుడు! పేరుకేం నిక్షేపంలా
వుంది. ఎవ్వరు పుణ్యం కట్టుకున్నారోగాని
చాలా ఆలోచించి మధనపడి పెట్టివుంటారు.
అవును అతడు బుద్ధిమంతుడు కాడనడానికి
తన కేమిటి దాఖలు? తన జీవితము, భావా
లనుగురించిన నిశ్చయ జ్ఞానమే తనపుడు
ఎదటివారిని కొలవబోవడం హాస్యాస్పదం
కాదా? తనలోవున్న బలహీనత నిరాశగా
రేకల్లి అది అర్థంలేని కోపంగా మారి అత
నిపై అంతకచ్చ పుట్టిస్తోందేమా... అందుకే
అనివుంటాడు నాన్న, ఇతరుల్ని గురించి
యెంతో తెలుసుకుంటే గాని వొక్క
మాటైనా అనకూడదు అని. అది ఆయన
జీవితపు లోతుల్లోనిది తవ్వకొచ్చినదిగా

ప్ర మా ద ర క్ష ణ కు

ప్ర శ స్త మై న ది

భీ మా

ఎవ్వడే ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ తుణుం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈదినాల్లో

అగ్ని * మోటార్ కార్ * కార్మిక నష్టపరిహారం

నాక * వయదీర్ఘి గ్యారంటీ * మొదలైన వీమాలకు

— ఈ తో స ం ప్ర ది ం చ ం ది ; —

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

"యై లె డ్ ఇండియా లైవ్ లిమిటెడ్"

ఎస్. ప్ల. నె. డ. - మద్రాసు.

Telephone : 4241.   Telegrams : "UNIGEN"

శాంఘి :

బొంబాయి - కంకణ - కొలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ -

రీల్స్ - హిల్స్ - లక్నో - బెంగళూరు - కోయంబత్తూరు.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

ఆర్యాగ్యమునకు బలమునకు

ఆయుర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్, మద్రాసు - 17.

తోస్తుంది. మరి యితనేపూ ఆయన్ను గురించి తనే మనుకొన్నది, ఎంతటి ద్రోహంగా ఆలోచించుకొన్నది? అదంతా మనసు చేసిన గారడీ గమ్యత్రేమో...

శాస్త్ర పరంగితం గుర్తింపగలవాడు కావడంవలననే సుగుణభూషణుడు ఆయన కంటే ఘనమైవాడుగా తోచివుంటాడు. ఆయనే చెప్పినట్లు తనకు తానే స్వతంత్రించి యేనాడు అతన్ని అర్థంచేసుకోవాలని ప్రయత్నించింది? అసలు అలాటి అవసరమే కలగలేదుగా! మరి అతన్ని గుడ్డిగా ద్వేషించడంలోని అర్థం, తన కతడు సరిపోలడనే అంధవిశ్వాసమే అయివుంటుందా? నుండు కొంత బౌద్ధావస్థయు, తరవాత ద్వేషభావమూ అతనిపై తనకు కలగడానికీ గల ప్రబలకారణం, అతని వేషమూ? భాష! లేక ప్రవర్తనా? లోతుగా ఆలోచిస్తే దేని లోనూ వెగటు తోపింపజేసేటంతగా అతను వుండడనే అనిపిస్తుంది. అది గ్రహించడం వల్లనే నాన్న యిలా పంతంబట్టి వుంటాడు.

ఇంతకూ అతను హృష్యునిట్టేనా? అమాట తనకు చెప్పడం నాన్న? తనను గురించి అత సెన్నడైనా విం చూ రించి వుంటాడా? అంత అవసరం యేమిటి? అందులోనూ ఆడపిల్లలంటే పరమ అసహ్యంగా వుంటాడని గదా అతన్ని గూర్చి తన నిర్ణయం?

రాత్రి వెళ్లివచ్చాడు తండ్రితో మాత్రమే మాట్లాడి వచ్చానన్నాడు నాన్న. వీరిలో వీరుచేసిన నిర్ణయాలపైనే బిడ్డల భవిష్యత్తం ఆధారపడి వున్నదన్నమాటా? ఒకరి నోకరు సంప్రదించుకునే అవకాశం యెందుకు కల్పించరు? కావలసినదంతా అయినతరువాతనే మొహం యెదట నిలబెట్టి 'మీ రిద్దరూ మొగుడూ పెళ్లాలని చెప్పేయ్యాలని వారి వ్రామాకాబోలు, అయితే చాలా వెనకబడే వున్నారన్నమాట! కాని అలాంటి అవకాశమే దొరికితే తనేం మాట్లాడునుంది? అతనియడల తనకున్న భావాలు ఎలావ్యక్తం చేస్తుంది? ఏమో ఆ సమయానికి మన సెలా వుంటుందో... రాత్రికి శాస్త్ర వాచ్చినప్పుడు కొన్ని విషయాలు ఖచ్చితంగా అడిగి గయ్యాలి' అనుకుంటూ అక్కణ్ణించిలేచింది సుశీల. ఒక చేత్తో కిటికీకమ్మె పట్టుకుని మరొక చేత్తో మొహంమీదికి వచ్చి పడుకున్న ముంగుర్లు సవరించుకుంటూ తడేకంగా కొంతనేపు వీధివేపు చూస్తూ నిలబడింది.

అత డెవరో రోడ్డువెంట నడిచిపోతున్నాడు. తెల్లటి వైజామా, అలాటి నేలార్చి. గుండీలు కూడా సరిగా పెట్టుకోలేదు. అడుగులు తొందరగానే వడుతున్నాయి. ఎంత తోసినా గిరజాల జాట్లు గాలికి వచ్చి పెంకపెలవాడిలా మొహం మీద పారాడుతోంది. ఎవ్వరో పాపం...

బహుశా యేదో విలువైన వస్తువును పోగొట్టుకుని వెతుక్కుంటూబయల్దేరి వుంటాడు— ఒక్క కుణంలో తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయింది సుశీల. అత డెవ్వరో కాదు, సుగుణభూషణుడే!—అఁ!... వీధిమలుపు తిరిగాడు, తన గేటు

కెదురుగా వస్తున్నాడు! అత నెంతో భయభటు వస్తున్నట్టు? ఏమిటి దైర్యం? ఏమిటి సాహసం? ప్రపంచమంతా అన్ని విధాలా తనమీదికే దాడిచేయ బూనుకున్నట్టున్నది! కలగంటున్నదా తను? కాదు, నిజమే!— (ఇంకావుంది)

దగ్గులు జలుబులు

శ్వాసకోశ వ్యాధులు

ఉబ్బసము గొంతునొప్పి

కోరింత దగ్గు

పెద్దలకు వాడవచ్చును...
పెద్దవారికి వాడవచ్చును...
వృద్ధులకు కూడా వాడవచ్చును.
పెద్దవీన్ అన్ని విధములగు
దగ్గులను, తక్కువందవధు
వ్యాధులను త్వరితముగాను, శ్రమము
జాను వివరించును. పెద్దవీన్ కొనుడు!

info

అందరు కెమిస్టరు వద్దను లభించును

ఎలెఫా లిమిటెడ్, షాన్ రిడ్ బెన్ ఫ్టెయిన్, స్విస్ కస్టమ్ అండ్
ఎకనమిక్ టెలిమరీ వారికో రేసుకున్న ఒడంబడిక ప్రకారము. యిండియాలో
ఇన్ ఫా లిమిటెడ్, పోస్టు ఆఫీసు బాక్సు నెం. 1041, కొంకణి-1
వారిచే తయారయినది.

ఆదర్శాల విలువలు

తన తల్లితండ్రులను ప్రతి ఉంటే ఇలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడేదా? తనకు జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యలంటూ ఉండేదా? తన వ్యక్తిత్వాన్ని తన ఆదర్శాన్ని కాపాడు కొనేవాడు. కాని - తల్లిదండ్రులు చనిపోవడంతో తన బ్రతుకు చీకటి జీవితం అయింది. తను బాల్యపు యేటనే కీలుబొమ్మ బాల్యపు చేసే పనులు తనకు ఇవ్వడం లేకపోయినా, అతని మాటకు తన ఎదురు చెప్పలేదు - చిన్నప్పటినుంచీ పెంచిన బాల్యపు అంటే తనకు అమిత గౌరవం. ఆ గౌరవం వల్లనే తనకు ఇప్పుడు ఒక సమస్య ఎదురయింది. తనకట్నం వుచ్చుకోవడానికి బాల్యపు తన్ను బలవంతపెట్టి మరి సంబంధం నిశ్చయించాడు. తను చాల బాధపడినా బాల్యపు ప్రయత్నం మానలేదు. ఒంటరిగా గదిలో కూర్చుని తన పెళ్లి సంబంధం గురించి ఆలోచిస్తున్న రామారావుకి కళ్ళు చెమ్మగిరియి.

చీకటి పడింది. విశ్రాంతికోసం రామారావు పార్కువైపు వెళ్ళాడు. చిన్న గడ్డిలిన్న మీద కూర్చుని పరధ్యానంగా రేడియో గీతాలు వింటున్నాడు. మానసికంగా ఏదో తీవ్రమైన అశాంతి చెలరేగుతున్నది. పార్కు వాతావరణంలో తనకు చిత్తశాంతి దొరకలేదు. తేచిపోదా మనుకొంటుండగా, కొద్దిదూరంలో ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి కూర్చున్నారు. రామారావు వాళ్ళిద్దరినీ పోల్చాడు ఆ రైట్ వెలుగులో - తనతో చదువుకున్న సుందరం నూర్యం పార్కుకి వచ్చారు. తను సంజ చీకటిలో ఉండటం మూలాన్ని వాళ్ళు తనను చూడలేదు. మంచి చని జరిగింది. లేకపోతే వాళ్ళ ప్రశ్నల తరంవర ఎదుర్కోవలసివచ్చేది.

* * *
నూర్యం: విన్నావా! రామారావు చూడుతేలు కట్నం వుచ్చుకొంటున్నాడు! అతడు గుంటూరుట. పెళ్లి వచ్చే మాఫు మాసంలోనే—
సుందరం: అలాగట్రా - రామం నాకింకా చెప్పలేదు లే—
నూర్యం: అ!! ఏం చెప్తాడతే - మనిషి పైకి బడాయిలు చెప్పగానే సరా—
సుందరం: అలాగా - వాడు బడాయిల రాయడా—
నూర్యం: కాకపోతే మరేమిటి? - జీవితపు విలువలు చాలా చక్కగా పోటింట్

వాడిలా కబుర్లు చెప్పి, వాడు చేస్తున్న పని ఏమన్నా బావుందా?

సుందరం: కట్నం వుచ్చుకోవడం తప్పంట్టావో?—

నూర్యం: తప్పా - తప్పన్నరా - రామారావు సంగతి నాకు బాగా తెలుసు - వాడికి బాల్యపు అంటే నిలుపునా భయం—

సుందరం: అయితే బాల్యపు కట్నం నిశ్చయించా జేసా!

నూర్యం: నిశ్చయిస్తే! చదువుకొన్న వాడు ఆదర్శాల బడాయి చెప్పి ఒప్పుకోవడం బావుందా!

సుందరం: పోనీలే! మనకెందుకు.....

నూర్యం: ఏదో మాట్లాడబోయి అగిపోయాడు. వీళ్ళిద్దరి సంభాషణ, చాటుగా చీకటిలో కూర్చున్న రామారావు విన్నాడు. ఎంత అనమానంగా తనగురించి మాట్లాడుకొంటున్నారో! తనతో ఎంతో చదువుగా సరదాగా తిరిగే తన స్నేహితులైనా ఇలా మాట్లాడేది!

వసంతరావు రామకృష్ణరావు

రామారావు మరి అక్కడ కూర్చోలేక పోయాడు. స్నేహితులు చూస్తారేమో అనే భయంతో మెల్లగా అక్కడినుంచి లేచి, పూలమొక్కల చాటున తలదాచుకొంటూ, గబగబా నాలుగు అడుగులలో పార్కు వదిలేసి, బరువైన గుండెలతో, ఏదో సేరంచేసినవాడిలా బాధపడుతూ ఇంటి కెళ్ళిపోయాడు.

* * *
“ఏం! ఇవారే ఆలా భోంచేకానరామం” అంది వడ్డెన్నూన్న పిన్ని - పిన్ని ముఖంలోకి చూస్తూ **“ఏంలేదు పిన్ని - ఆకలవటంలేదు”** అన్నాడు. ఆ మాట అందుకుని **“అన్నాయో వదిలకోసం పెంగట్టుకొన్నాడలా ఉంది”** అంది సుశీల వేరొకోళం చేస్తూ. భోజనాలదగ్గరందరూ నవ్వుకున్నారు. బాల్యపు ముఖంలో ప్రస్తుతంగా కనిపిస్తోన్న ఆనందరేఖలు చూసి రామారావు విస్తుపోయాడు. కాని తన నవ్వుతెచ్చుకొని, బాల్యపుకోసం నవ్వాడు.
 * * *

కిటికీలగుండా ప్రసరించిన సూర్యుని లేత కిరణాల చక్కెరిగితలకు రామారావుకు మెలకువ వచ్చింది. ఎదురుగా వున్న కేలండరు మీద అతని దృష్టి పడింది. తన పెళ్లికి వారంరోజులే వ్యవధి ఉంది. బాల్యపు, సుధరేఖలు అప్పు వేయించాడు. చెల్లాయో సుశీల తండ్రి ఇచ్చిన ఎడ్రగులు కవరలమీద వ్రాసి పెడుతోంది. పిన్ని సుధరేఖలకి, పసుపు రాస్తున్నది. తనీ లేవడంతోనే ఈ సుధదృక్పథాలు తనకు కనిపించినందుకు, రామారావు మనసులో తృప్తి స్థిరపడింది.

ముఖం కడుక్కుని కాఫీ త్రాగాడు. ఆ ఇంటిలో తనకంటే పిన్నికి బాల్యపుకి ఎంత వాత్సల్యం! బాల్యపుకి మగ పిల్లలు లేరు. ఉన్నది ఒక్క మామతే - సుశీల. ఆకారణంగా బాల్యపు తనని కన్న కొడుకులా చూస్తున్నాడు. లేకపోతే చిన్నప్పటికే తల్లితండ్రులులేని బ్రతుకులో గారిలో దీపంలా తను ఏనాడో అంతరించేవాడు. కాని, బాల్యపు ఆదరాభిమానాలతో తనను పెంచి, బ్రతుకులో దుర్గతిలేకుండా చేసేడు.

అందుకే బాల్యపు అంటే తనకి తగని ప్రేమ - భక్తి. ఆలోచిస్తున్న కొలది రామారావుకి తన వసంతండ్రి చేసిన పనులలో ఔదార్యం కనిపిస్తోంది. బాల్యపుకి స్వార్థం లేదు. కాని ప్రతి విషయం నా ప్రభుకదృష్టితో పరిశీలించటం అతనికి అలవాటు. రామారావుకు ఎన్ని విధాలుగా ఆలోచించినా బాల్యపు కట్నం ఒప్పుకుని పెళ్లి నిశ్చయించడంలో తప్ప కనిపించలేదు. తను వద్దనిచెప్పినా బాల్యపు వింటాడు. కాని బాల్యపు మనస్సులో నొచ్చుకోవచ్చు. రామారావు ఆత్మపరీక్షకు పూనుకొన్నాడు.

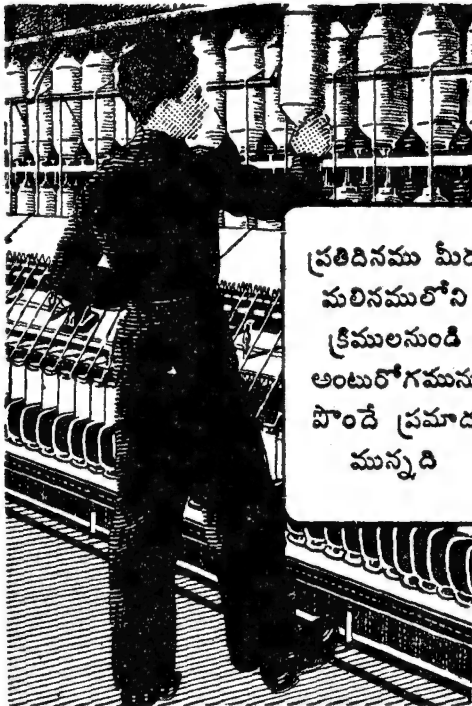
తనకు ఒక దురలవాటుంది. ముందు వెనుకలు చూడకుండా కబుర్లు చెప్పేస్తాడు. ఆ చెప్పేటప్పుడు ఆదర్శం మనస్సుల్నిగా ఆచరణలోకి తేవాలనే అనుకుంటాడు కాని పర్యవసానం వచ్చినప్పటికీలా పాతాళపు లోతులకు పోతుంది. తన జీవితంలో ఆదర్శం, ఆచరణా ఈ రెంటినీ సమన్వయించలేకపోతున్నాడు. నిజంగా అది అంత సులువైన పనికాదు. రామారావు స్వల్పలిప్సంలో ఒక చిన్న సంఘటన మెరుపులా మెరిసింది. తనలో తనకే నవ్వువచ్చింది. నవ్వుకున్నాడు. వెలరోజుల క్రిందట కాలేజీలో జరిగిన డిటేటింగ్ పోటీలో తను

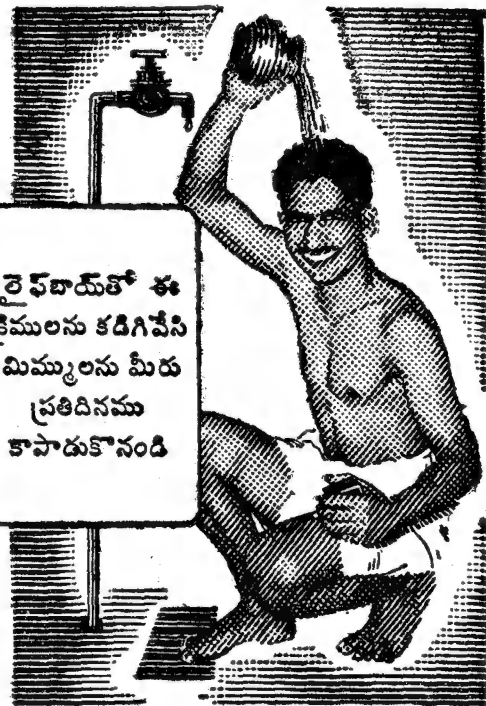
పోట్లాన్నాడు. "కట్నాలు సాంఘికపురోధి వృద్ధికి హానికరం" అనే ప్రతిపాదనకు తను అనుకూలంగా వాదించి మాట్లాడి క్రొత్తలందరినీ మెప్పించాడు. అనాటి వాగ్దోరణికి అందరూ తనని చాలా అభినందించారు కూడా - కాని ఆ వాదం ఇప్పుడేమయింది?

ఆదర్శం మంచులా కరిగిపోయింది! దీనికి కారణం తనా? బాబయ్యా! రామారావుకి తన కక్షిహీనత, భయమా కళ్లకు కట్టినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. అలాగే ఇలా తను పరాజయము పొందిన విషయాలు చాలా గుర్తుకు వస్తాయి.

రామారావుకి జీవితం అనేది సహస్రాలను సముత్పన్నం చేసే వింత యంత్రంలా కనిపించింది. చురుగ్గా లేచి, పదిపన్నెండు శుభ రేఖలు తీసి తన స్నేహితుల చిరునామాలా వ్రాసి పోస్టుచేసే వచ్చాడు. అక్షటికే తన ఇంటికి వచ్చిన, నూర్యానికి, నుండరానికి

ప్రతిదినము మీరు
మలినములోని
క్రిములనుండి
అంటురోగమును
పొందే ప్రమాద
మున్నది

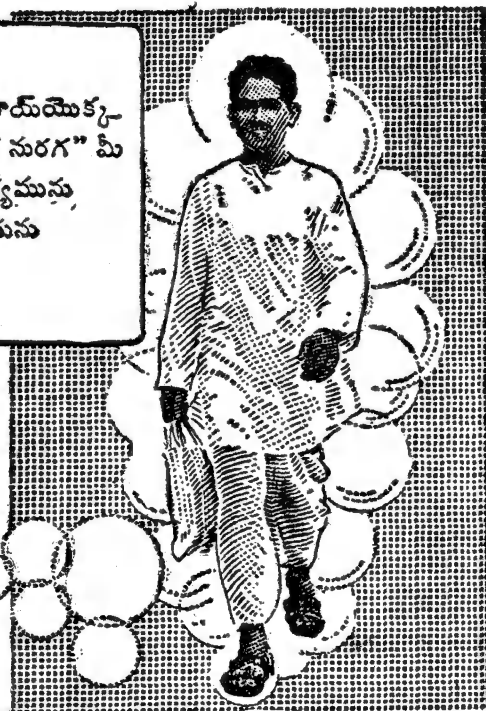
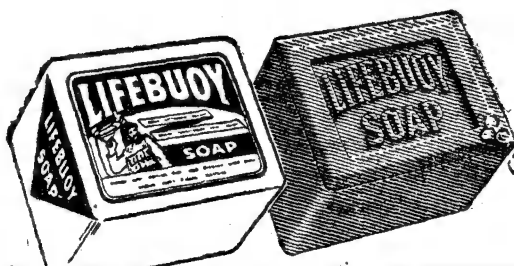

లైఫ్ బాయ్ యొక్క
క్రిములను కడిగివేసి
మిమ్ములను మీరు
ప్రతిదినము
కాపాడుకొనండి

లైఫ్ బాయ్
సబ్బు

ప్రతిదిన మలినములోని క్రిముల
నుండి మిమ్ములను కాపాడును

లైఫ్ బాయ్ యొక్క
"రక్షక సురగ" మీ
అరోగ్యమును
కాపాడును

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

L. 250-X52 TL

వ్యక్తిగతంగా పెళ్లికి తప్పని కోరిక కుభలేఖ లిచ్చాడు.

గంటూరులో కుమార్తె పెళ్లి ప్రయత్నాలు కేఖరం న్యాయంగా ఏర్పాటుచేస్తున్నాడు. కేఖరం రెయిల్వేలో ఉద్యోగి. సామాన్యమైన సంపాదన - తండ్రి యిచ్చిన కొద్దిపాటి ఆస్తితో గౌరవంగా సంసారం చేసికొంటున్నాడు. అతనికి ఒక కుమారుడూ ఒక కుమార్తె. ఆ కూతుర్నే రామారావుకిచ్చి వివాహం చేయటానికి నిశ్చయమయింది. కుమారుడు గంటూరులోనే ఇంటురు చదువుతున్నాడు.

ఆ సాయంత్రానికి కుగపెళ్లివారు దిగుతారు. కేఖరం చాలా చూడబడిగా వసుల

చేయసాగాడు. తన కూతురు ఒక్కరే - వివాహం ఇదే మొదటిసారిగా తను చేస్తున్నది. ఎవరికీ, లోపంరాకుండా చెయ్యాలని తాపత్రయ పడుతున్నాడు. కేఖరం భార్య, పార్వతి వంటసామగ్రిలు సమస్తమూ జాగ్రత్తగా చేసికొంటున్నది. ఈ ప్రయత్నాలను గమనిస్తూనే రాధకు అనేక మైన తీయని ఆలోచనలు కలుగుతున్నాయి. సిగుపడుతూ తల్లిచాటున మసలటం ప్రారంభించింది.

కుగపెళ్లివారి విడివిడికోసం సమాసంలో కుభ్రమైన భవంతి యేర్పాటుచేశాడు కేఖరం. ఆధునిక పరికరాలు అన్నీ అక్కడ అమిరి ఉన్నాయి. గదులు కుభ్రంగా ఊడిపించి, తెల్లగా వెల్లవేయించి ఉంచాడు. గదులలోకి గాలి వెలుతురు రూ బాగా ప్రసరిస్తున్నాయి. కేఖరానికి అతని మిత్రులు ఒక రిద్దరు సహాయం చేస్తున్నారు.

అన్ని ఏర్పాట్లూ పూర్తి అయినట్లే - పెళ్లివారికి ఎదురు సన్మానం చేయడమే తరువాత. దానికి తుమకుడా దగ్గర పడుతుంది. కాని ఒక్కొక్క గట్టి చిక్కు వచ్చిపడింది కేఖరానికి. ఇస్తానన్న మాడు వేల కట్టానికి అయిదు వందలు తక్కువైంది. దానికోసం తను ఎన్నో విధాలుగా ప్రయత్నించాడు. కాళ్ళు అరిగేటట్లు తిరిగాడు. అట్టిపడ్డా రా వెయ్యి రూపాయల అప్పుకోసం మహాజరు పెట్టుకొన్నాడు. కాని, నెలా పదిహేను రోజులైనా ఆ సొమ్ము మంజూరు కాలేదు. తనకు ఇట్లాటి పరిస్థితి యేర్పడుతుందని కేఖరం అనుకోలేదు. డబ్బు వస్తుంది - కాని ఇప్పుడు తను తల పెట్టిన కుభికార్యానికి డబ్బు చాలకపోతే అపహాస్యం పాలుకొవాలి. ఎక్కువ వడ్డీకి ఒప్పుకుని నాలుగైదు ప్రయత్నాలుచేశాడు, కాని ఫలించలేదు. స్నేహితులయినవాళ్ళు తనదగ్గర సహాయం పొందడమేగాని, కేఖరానికి సహాయం చెయ్యలేదు. కేఖరం మరి చిలించిపోయాడు. ఒక విధమైన నిస్సహాయత అతనిని నిలుపునా వణికించింది. అల్లుడి కట్నంలో డబ్బు మినహాయిస్తే వియ్యాలపారు కయ్యానికి వస్తారనే భయంతో కేఖరంకు ఏమీ పాలుపొవడం లేదు. నలుగురిలోనూ, తనకు అగౌరవం కలుగుతుంది. అల్లుడితో తూ మౌనంగా చెప్పకొని డబ్బు వెనుకనొచ్చి పరుబాటు చేస్తాననడం - అది ఒక్కటే మార్గం తనకు - అల్లుడు చిన్న బుచ్చుకోపండా, రాధ అల్లివారి బంధువరం నొచ్చుకోకుండా తను ఈ విషయ సమస్యని నేర్పుగా, ఓర్పుతో పరిష్కరించాలి. అందుకే నే

పెళ్లు ఇప్పుటి కుమార్తె పెళ్లిచేసి చూడాలన్నాడు! నిరుత్సాహం నిండిన బతుకైన న్గుండెతో, కేఖరం పెళ్లివారిని తోడ్కొని రావటానికి బయలుదేరెడు.

పెళ్లివారు దిగారు - ఇల్లంతా సందడిగా వుంది. అడపెళ్లి వారి యింటిలో చూడబడిగా వుంది. మంగళవాయిద్యాలతో బ్రాహ్మణులు లొందరగా చదివే మంత్రాలతో కళ్యాణమండపం శోభాయమానంగా ప్రకాశిస్తోంది.

అల్లుడితో వచ్చిన స్నేహితులు సుందరానికి, మూర్ఖానికి ప్రత్యేకంగా సదుపాయాలు చూడడానికి కేఖరం ఒక కుత్రవాడిని నియమించాడు.

శుభమువచ్చారం దగ్గర పడుతున్నది. కేఖరం ఆందోళన అధికమవుతున్నది. కుమారులు పెళ్లిపీటలమీద కూర్చొనబోయే సమయంలో కేఖరం భయంగా రామారావు బాబయ్యవద్దకు వెళ్లి డబ్బు ఇస్తామిదు వందలూ తరువాత తప్పక సర్దుబాటు చేస్తానని ఎన్నో తుమాశాలతో చెప్పకున్నాడు. బాబయ్య మొదట్లో చిరాకు పడ్డాడు - అయినా, రామారావుతో రహస్యంగా చెప్పాడు - గొడవ లేదనుకునే సమయంలో, రామారావు ముగిలమేనల్ల ఏదో గొణుక్కోవటం ప్రారంభించింది.

ఆతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మాత్రములో అధికముగ కక్కెరబోవుట ఆతిమూత్రవ్యాధి అంటుంది. (Diabetes) ఇది యింత ఉత్తమకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలిందనవారు ఆరోగ్య కారోగ్య మృత్యువుకు అవన్నబోతుంటారు. దీనికి దాక్షిణ్య ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కవికల్పం. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం కక్కెర కాక్సారికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజెన్యు అధికాల్లో మూత్రమైనది దాహం, అకలి, తరచుగా కక్కెరతో మూత్రము బయట పడటము, మరద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాదవుండు, తరువులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు వంభించును. వీసన్ ఛార్మస్ అధునిక కాత్మంలో అత్యుత్తమ దికిక్చు, దీన్ని వాడటం వల్ల నెరకు వేలమంది మృత్యుముఖంమండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండి మాత్రములో కక్కెర తగ్గించి అత్యధికమాత్రము గూడ విచారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యవుతుంది. దీనికి వత్తం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంజీనులో వివరములుగల కరమృతానికి జ్రాయండి. ఉచితంగా కంపుతాము. 50 దిక్లం బుద్ధి అరుదు. 6-12-0 య

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము
వీసన్ రిపెర్మి లేదరేటరీ,
హోమాపు నం. 587, కంకరా (A. P.W)

బహుమతి రు. 500

(గతరేపు వెంటి రిజనర్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును రంగులనుమాది మోసపోవద్దు అది కాకాలికము మానువానవగల "మహిమోహిహిర ఆయిర్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దిలో తయారైనది కిలపంల వయస్సువరకు వెండ్రుకలను నర్తగా వుంచును. ఇదిగి మెదడుకు కలవని ఛిక్చును. "ఉన్నాదము, తలనొప్పి" వగైరా జబ్బుల 'రానియరు. "జ్వాత కక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా వెరనివుంటే ఒక నీపా రు. 3-8-0. కి నీపా రు. 8-0-0 వగము వెరనివుంటే ఒక నీపా రు. 5-0-0. కి నీపా రు. 12/- పూర్తిగా వెరనివుంటే ఒక నీపా రు. 7/- య కి నీపా రు. 18/- య. ఇది వనిచేయదల విధానింన రు. 500/-

GENERAL LABORATORIES,
(H. O) P O Rajdhanwar, (H. Bagh).

తగ్గిజెం సంజగ్గూడు పంపునాటి యి
అగ్గిమైన కుటుంబ బంధుములు
కానీమనీ కమిటీ మాత్రము... 5-0-0-0
కర్జె గగ్గిజెం మాత్రము... 0-0-0-0
బాలక్స్ అగ్గిమైన కుటుంబ బంధుములు... 0-0-0-0
మా మందుల పూర్తి కావాలి యియును
ముగ్గిజెం కగ్గిజెం, బాలక్స్, బాలక్స్, బాలక్స్, బాలక్స్

రామారావు పిన్నీ, పెల్లి సుకీలా ఆ విడ
పక్షం వహించడంతో, పెల్లిపందిలో
రెండు పార్టీలు ఏర్పడ్డాయి. రామారావు
మేనత్త అది అవసరంకింద జమకట్టింది.
తమ్ముడ్ని, మేనల్లుడ్ని చిల్లగా చీవాట్లు పెట్ట
సాగింది. ఈవిడ కోపంతోరు చూసి శేఖరం,
అతని భార్య భయపడుతున్నారు. పెల్లి
కుమార్తె ముఖంలో భయం దైన్యం కన్పిస్తు
న్నాయి. రామారావు మేనత్తపట్టదల మనిషి-
సంబంధం తేల్చేయ్యమని గొడవ చెప్తూంది.
సుందరం, నూర్యం ఆవిడ కైఖరికి విస్త
బోతున్నారు. శేఖరం ఆమెను సమాధాన
పరచాలని చూచాడు - కాని లాభం లేకపో
యింది. రామారావు బాబయ్య కేసి, పిన్నీ
కేసి చూసి నిట్టూర్చాడు. మేనత్తతో తన
బాబయ్య చెప్పే బాగుండేది! కాని బాబ
య్యకి ఆవిడ అంటే భయం - పిన్నీకి మరి
భయం.

మంగళకరంగా కలకల్లాడు తోన్న
కళ్యాణవేదికలో కలకలం బయలుదేరింది.
సణుగులూ, శాపనాకారాలు వినిపిస్తున్నాయి.
అందరి మనస్సుల్లోను ఏదో ఉద్వేగం తి
క్రమంగా పొదుకొంటూంది. ఆ నాతా
వరణం తీగంలో వేదనాధీనమయిపోయింది.

రామారావులో ఒక్కసారి ధైర్యం పెల్లు
బికింది. తనలో రూపొందిన జీవితపు విలు
వలు సాఫల్యం చేసికొనే సమయం వచ్చింది.
సమస్యని తనే సామరస్యంతో పరిష్క
రించగలననే ఆత్మవిశ్వాసం అతనికి కలిగింది.
తరు ఆదర్శవాదం అక్షరాలా ఆచరించ లేక
పోవచ్చు - కాని అవకాశాలను బట్టి తను
ప్రవర్తించితేనే వ్యక్తి విలువలకు సంఘంలో
గౌరవం లభిస్తుంది. దానికి ధైర్యం,
విశ్వాసం అవసరం. తన స్నేహితులకు
కూడా తనకు రించి అపోహ, అడే.
రామారావుకి వ్యక్తిత్వాన్నే సవాలు
చెప్తూంది. ఆ సమస్యపట్ల తను ధైర్యంగా
ప్రవర్తనై మొదట్లో విప్లవం కనపడినా,
తుదిలో అది లాభిదాయకం అవుతుంది.
బాబయ్య, పిన్నీ తనకు వ్యతిరేకులుకాదు.
చాదస్తపు ముఠిమేనత్త అందరిమీద
ప్రభుత్వం చూపించుతున్నట్లు అతనికి
తోచింది.

రామారావు మధుసర్కాలతో లేచి
బాబయ్యకు, పిన్నీకి భక్తితో నమస్కారం
చెశాడు. నాల్గోలో ఏదో తొట్రుపాటు-
గబగబా అతిడిసి దీవించారు చలనంలేని
వాళ్ళలా. తిర్యగ్త మేనత్తవద్దకు వెళ్లి కను
స్పరించాడు. ఆమె పెద్దగా ఏదోమట్లాడ
బోయింది. రామారావు తలెత్తి చూడ
కుండా అన్నాడు. "అత్త! ఈ సభసమ
యంలో నీవు గొడవచెయ్యడం నాకు,
చాలమంది బంధువులకీ బాధకలిగిస్తోంది.
నన్ను తీమించి దీవించు. తరువాత విడ
యాలగురించి నీకు గొడవ అనవసరం అను

కుంటాను" అన్నాడు. ఆమె మట్లాడ రావుకి అప్పటినుంచీ, భయం, విరికితనం
లేదు. అతన్ని చురుచురా చూసింది. పోయేయి. అందరూ వధూవరులను మన
పెల్లి వ్యంగంగా జరిగిపోయింది. రామా స్ఫూర్తిగా దీవించారు. ★

సుంద
రముగా
నుండ
తగిన
కాలము

తాజా-సువాసనల

ఆఫ్ఘాన్ సాఫ్ట్

స్త్రీల లావణ్యమును కాపా
డును, వృద్ధిచేయును.

కోజంతా చర్మమును మృదువు
గాను, స్నిగ్ధముగాను వుండును

అఫ్ఘాన్ సాఫ్ట్

పాటన్ వాలా

నిర్మాతలు శ్రీ చక్రమణి శాస్త్రి

మీ అదృష్టమును ఎరీక్షించుకొను తెరుణము !

ఐ రిష్ గ్రాండు నేపనల్ స్క్రీప్

కోజంకు 28-2-55 గ్రా 21 & 22-8 55 రేస్ 26 8-55
టిక్కెట్లు 1-కి రు 18-12.0 మేరు టిక్కెట్లు రు. 8-12.0
గడచిన కేంద్రీక్షి పైరులో రు 140/-ల నుండి రు. 6,60,000/- వరకు.
8080 ప్రైజలు పంచి పెట్టబడినవి.
గర్వం మెంటు అనుమతిపొందిన కల్లికోలు కాలేజీ రాఫెల్

కోజంకు 10-2-55 గ్రా 27-2-55
టిక్కెట్లు 1-కి రు. 1-0-0. 12 టిక్కెట్లు రు 10-0-0 లు
400 ప్రైజలు, రు. 10/-ల నుండి రు. 10,000/-ల వరకు.
జనాబులకు రు. 0.2 0 పోస్టు బిళ్లలు పంపవలెను.
ఆర్గనైజర్లు :- శంకర కుటీరం, మచిలీపట్నం.

అలవాట్లు

“అమ్మమ్మ...యేమి అలవాట్లో నమ్మాయివి. పెందలకడ ఇంటికి రమ్మని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఈయనకు రాత్రి ఎనిమిదయితేనేగాని ఇల్లు జ్ఞాపకం రాదు” అని విసుక్కుంటుంది పొరుగింటి ఇల్లాల, నలుగురు విడ్డలతల్లి వికాలాక్షి.

“ఏమి అలవాట్లో యేమిటో, పెత్తనా లకు వెళ్లవద్దనీ, మీయింట్లో ఇవాళే కూర లేమిటని ఇరుగు పొరుగువాళ్ళను అడగవద్దనీ ఎన్నిసార్లు చెప్పినా యీ అడవాళ్ళకు అక్క మయి చావడం” అంటాడు ఆ ప్రక్క యింటి మిత్రుడు గుబ్బారావు.

సంసార జీవితంలో భార్య భర్తల కోజా ఎదుర్కొనే అలవాట్ల సమస్య లిది. అలవాట్లు సంసార జీవితంలో చాలా ప్రధానపాత్ర నిర్వహిస్తవి. భార్య అలవాట్లు భర్త మనస్తత్వంమీదనూ, భర్త అలవాట్లు భార్యమీదనూ పనిచేస్తవి. వీటివల్ల ఒండోరుల ప్రేమానురాగాలు ఎక్కువయి సంసార జీవితం సుఖమయమైనా కావచ్చు. లేదా వాటివల్ల ఒకరిమీద మరొకరికి ద్వేషమూ విరోధీ పుట్టుకొచ్చినా పుట్టుకు కావచ్చు.

వికాలాక్షి మనస్తత్వం యేమిటి? మధ్య తరగతిలో ఇటువంటి వికాలాక్షి చాలా

మంది వుంటారు. భర్త ఆఫీసునుంచి పెందల కడ యింటికి రావాలని భార్య ఎందుకు కోరుకుంటుంది? ఇంటికి వచ్చి భర్తలు తమ కేవల యింటిపని చేసేపెట్టాలని ఆశిస్తారా ఇట్టి మనస్తత్వంగల ఆడవాళ్ళు? అలా ఆశించినా ఆశించవచ్చు. ఇంటి పనులంటే ఇంట్లోకి నీళ్లు తీసుకురావడం, ఇల్లు ఊడ వడం వంటి పనులేనా యేమిటి? వికాలాక్షికి నలుగురు పిల్లలని చెప్పాను. నాలుగో పిల్ల నాలుగేండ్లది.

వి. యస్. అవధాని

దీనినాడు వికాలాక్షి భర్త ఆఫీసుకు వెళ్లిన తరువాత ఆ నాలుగో పిల్ల మేడమెట్ల మీదనుంచి జారిపడ్డది. ఇంకా నయం! కుడి చెయ్యి మాత్రమే విరిగింది. వికాలాక్షి భర్త రంగారావు ఆవేళ ఉదయం పది గంటలకు ఆఫీసుకు వెళ్లి రాత్రి ఎనిమిదన్నరకు ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి వికాలాక్షి ఆ పిల్లచేతికి అమృంతాంజనం రాచి నేదీసేళ్ళకాపు వేస్తున్నది. అది చూచేటప్పటికి రంగారావుకు గుండెఆగిపోయినంత పనయింది. చెయ్యి బెగ కడం కాదని. విరిగింది. భార్యకు ఆసంగతి చెప్పలేదు. ఆమెన్నాడు ఆ పిల్లను ఆస్పత్రికి

తీసుకువెళ్లి కట్టు కట్టించేవరకూ అతనికి మనశ్శాంతి అనేది లేకపోయింది. ఇది చాలా సహజమైన విషయమే. ఆఫీసుకు వెళ్లే టప్పుడు ఇంట్లో అందరూ బాగానేవున్నారాయెను. ఇంటికి తిరిగి వచ్చేలోగా ఎవరికో యేదో మంచుకువస్తుందని గాని, ఎవరికయినా ఏదైనా ప్రమాదం సంభవించివుండవచ్చుననే భయంగాని ఇంటినుంచి బయటికి వెళ్లే ప్రతి మగవాణ్ణి ఎప్పుడూ వేధిస్తుండవలసినదేనా యేమిటి? అటువంటిదేమీ అవసరం లేదు. కాని, ఆఫీసుపని అయిపోయిన తరువాత కొంచెం త్వరగా మగవాడు ఇంటికి రావాలని ఆడది ఆశించడంలో తప్పు ఏమిటి? అంటే మన పూర్వీకు లందరూ ఎప్పుడూ ఆడవాళ్ళకు ఎదురుగా కూచునే వాళ్ళాయే? అదీకాక పగలంతా ఆఫీసులో పనిచేసిన తరువాత కొంచెంసేపు స్నేహితులతో కాలక్షేపం చెయ్యకపోతే మనస్సుకు ఉల్లాసం కలిగే ఆ స్కూల మేదీ? ఇక ఎప్పుడూ ఇల్లా ఆఫీసు - ఇవి రెండేనా యేం జీవితానికి కావలసినవి? జీవితానికి ఇంకా యేమీ అవసరం లేదా అని కొందరంటారు.

పైకి చాలా చిన్నవిగా కనిపించే యీ అలవాట్ల కారణంగా సంసారానికి చాలా కష్టనష్టాలు వాటిల్లుతుండడం మనం రోజూ చూస్తునే వుంటాము. కాని, ఈ అలవాట్లను మార్చుకొనడానికి చెప్పకోతగ్గంత ప్రయత్నం మాత్రం జరుగుతున్నట్లు కనిపించదు.

పైన పేర్కొనబడిన ఉదాహరణల లోని మొదటి సంఘటన సంగతిమిటికి రంగారావు ఆఫీసునుంచి పెందలకడ ఇంటికి రావడానికి ఆక్షేపణ ఏమిటి? ఆఫీసులో పని ఎక్కువగా వుండి ఇంటికి సకాలంలో

తెరిగి రాకపోలే అది వేరేసంగతి. ఒకవేళ ఆఫీసులో పని ఎక్కువగా వుండడమంటూ జరిగినా అది ఎప్పుడూ జరిగేవిషయంకాదు. అలాకాదు. ఆ ఉద్యోగ స్వభావమే అటు వంటిది. బాధ్యత వదిగంటలనుంచి రాత్రి

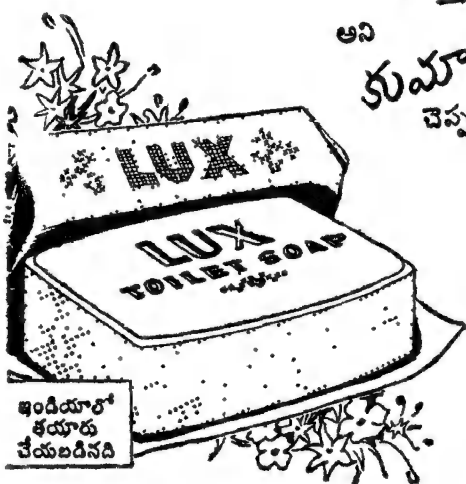
ఎనిమిదిగంటలదాకా పనిచేయవలసి వుంటుంది అనుకుందాము. అటువంటివ్యూహం అయిదుగంటలు దాటిన తరువాత చేయకలిగిన పనిని ఇంటికి తీసుకువెళ్లి చేసానని ఆఫీసుకు చెప్పవచ్చు. ఆఫీసుకు పేర్కొనబడిన

“ఎంతో తెల్లనిది—ఎంతో శుద్ధమైనది—

లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు యొక్క మురగ వింతో

మెత్తగాను, సువాసనగాను వుంటుంది”

అని
కుమారి కమల
చెప్పుచున్నది

లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు ఎందుకు అంత తెల్లగా మున్నది? దీన్ని తయారుచేయుటలో అతిపరిశుద్ధ నూనెలే ఉపయోగించబడుతాయి గనుక. కుమారి కమల ఇలా చెప్పుచున్నది: “లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు నా సంపూర్ణ సౌందర్య సహకారి. దాని గుణకరమైన మృదువగు మురగ చర్మ రంధ్రాలను రోతునుండి కుత్తి పర్చి, నా చర్మాన్ని పట్టువలె మెత్తగాను, కుత్తముగాను యుంచుతున్నది. దాన్ని రోజూ వాడి మీ ముఖ వర్చస్సును మనోహరంగా యుంచుకొండి. దాని సువాసనకూడా మీకు మిక్కిలి ఇష్టముగా మంటుంది.”

గాప్ప వార్త!

శరీరమంతా సౌందర్యముగా నుండుటకు

పెద్దపైజా సబ్బు

ఇప్పుడు రోజువారీ
ఇవ్వాలి! దానిని వాడి భావించండి.

“...అందుకే నేను పరిశుభ్రతకు, దివ్యమైన ముఖవర్చస్సుకు, లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బుమీద ఆధారపడతాను!”

★ సీ సీ మా వారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ★

LUX TOILET SOAP

★ అలవాటు ★

జీవమునేది కూడా సాధ్యమే. కాని సాధారణంగా జరిగే విషయంకాదు. మైగా ఆఫీసుపని చెయ్యడంతోపాటు నాకు మరో జీవితంకూడా ఉన్నది. నేను నిర్వహించ వలసిన మరో ధర్మంకూడా ఉన్నది. వాస్తవానికి ఆ ధర్మనిర్వహణ ఉపాధులలో ఈ ఉద్యోగం ఒకటి అనే దృష్టితో వ్యవహరించే ఉద్యోగి తన పై ఆఫీసురుక యీ విషయం నచ్చ చెప్పగలడు.

ఆ విషయం అలా ఉందండి. ఇక్కడ ఆలోచించదగిన మరొక విషయంకూడా వున్నది. ఆఫీసుపని చేసేటప్పుడు కొందరు ఉద్యోగులు అయిదు గంటలదాకా చాలా నిబ్బరంగా, నిదానంగా వ్యవహరిస్తారు.

అయిదుగంటలకు కాఫీ సేవించి ఇక అక్కడి నుంచి ఆఫీసుంతా తమ ఒక్కరి కారణంగానే నడుస్తున్నట్లు కాగితాలన్నీ ముందర వేసుకు కూచోంటారు. ఇది వారి అలవాటు. ఈ అలవాటుకు కారణమేమయినా కావచ్చు. కాని, ఇది మంచి అలవాటు అని మాత్రం చెప్పలేము. ఒకవేళ మంచి అలవాటే అయినా గృహిణి దృష్టిలో మాత్రం మంచి అలవాటు కానేకాదు.

అసలు మగవాడు పెందలకడ ఇంటికి తిరిగిరావాలని కోరుకొనడంలో ఆడదాని ఉద్దేశమేమిటి అనే విషయం సరిగా అర్థం చేసుకోవాలి. ఇంటికి వచ్చి భర్త తనకు ఏదో పనిచేసిపెట్టాలనే ప్రతి భార్య

ఆశిస్తుంది. దనుకొనడం పొరపాటు. పగలల్లా ఆఫీసులో మగవాడు ఎంత కష్టపడి పనిచేసి ఉంటాడో, మధ్యతరగతి ఆడదికూడా ఇంట్లో పగలల్లా అంత కాకపోయినా కొంచెం ఇంచుమించుగా మరొకరకమైన శ్రమ అంటే చేసివుంటుంది. రాత్రి మళ్ళీ పిల్లలను సముదాయించుకోవడం భర్త అవసరాలను చూడడం సరిపోతుంది. అటువంటప్పుడు సాయం కాలం భర్త పెందలకడ ఇంటికివస్తే కొంచెం సేపు ఇద్దరూ ప్రశాంతంగా కూర్చుని కాలక్షేపం చెయ్యాలని భార్య కోరుకోవడంలో తప్పు ఏమీటూ అర్థంకాదు. భర్త కొవాలంటున్న ఉల్లాసం భార్యకు మాత్రం అవసరంలేదా? అవసరమయితే ఇరుగు పొరుగు ఆడవాళ్ళలో కాలక్షేపం చెయ్యవచ్చునని కొందరంటారు. కాని, భర్తతో కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చోనడంవల్ల కలిగే ఉల్లాసమూ తనవంటి ఇరుగు పొరుగు ఆడవాళ్ళతో కాలక్షేపం చేసి పొందగలిగే ఉల్లాసమూ ఒకటికొదనని గ్రహించడం అవసరం.

ఉల్లాసమనేది అనురక్తికి సంబంధించిన విషయం. ఒక్కొక్క వ్యక్తి ఒక్కొక్క విధంగా ఉల్లాసం సంపాదించడం సృష్టి సహజమైన విషయం.

అసలు మగవాణ్ణి పగలల్లా ఇంటికి దూరంగా వుండాలని ఎందుకు కోరుకొంటారు? అనేక కారణాలను చెబుతారు. చాలీచాలని జీతం. నిరంతరం వేధించే సమస్యలు. అమితంగా బాధపెట్టే ఆందోళనల వల్ల జీవితంమీద రోసి, చావలేక, బతకలేక, చచ్చి చావకుండా, బతికే బతకకుండా, చచ్చి బతుకుతూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాము. ఇటువంటి మాకు ఇంటిని చూస్తే భయమని కొందరు వాదిస్తారు. ఇది సమంజసమయిన వాదం కాదు. వాస్తవమూ కాదు. ఒకవేళ ప్రస్తుత సాంఘిక ఆర్థిక పరిస్థితుల కారణంగా కుటుంబమంటే భయం పుట్టేమాట నిజమే అయినా కుటుంబజీవితానికి దూరంగా వుండి ఆ భయం పోగొట్టుకోవడం సాధ్యం కాదు. పరిస్థితులను సమగ్రంగా అర్థంచేసుకొని శక్తి సామర్థ్యాలను రాణింపచేసుకొని సంపాదన ఎక్కువ చేసుకోవాల్సిగాని నాకు సంసారమంటే భయం అందువల్ల పగలల్లా ఇంటికి దూరంగా ముందుకుంటాననడం సబబు కాదు.

ఇక రెండవ ఉదాహరణలోని సుబ్బారావు భార్యసంగతి తీసుకుందాము. మొదట చెప్పిన సంఘటనలోని వ్యక్తుల ప్రవృత్తికి యీ ఉదాహరణలోని వ్యక్తుల ప్రవృత్తి పూర్తిగా విరుద్ధం. సుబ్బారావు ఓ బట్టో పంతులుద్యోగం చెస్తున్నాడు. చెప్పటో తగ్గ ఆస్తి యేమీ లేదు. గుట్టుగా సంసారం నెట్టుకురావాలని అతని అభిమతం ఇంట్లో

మరువసాధ్యమా!

డా. రెడ్డి రబ్బర్ సాప్

A.V.R.A. & CO.
MADRAS & BOMBAY

పున్నంతసేపూ పిల్లలతో కాలక్షేపంచేస్తాడు. పిల్లలకు కూడా సుబ్బారావం లేనే ఎక్కవ ప్రేమా యేమిటి అనిపిస్తుంది. సుబ్బారావుకు స్నేహితులేమీ తక్కువకాదు. ఆ స్నేహితులతో ఎంతవరకు మాట్లాడాలో అంతవరకే మాట్లాడితాడు. సమయాన్ని బట్టి “వస్తా కొంచెంపని ఉన్నది” అని చెప్పి ఇంటికి తప్పించుకు వస్తాడు. ఇట్లా ఎందుకు వస్తాడూ? అది అతని అలవాటు. పిల్లల వంతవరకూ జీవితాన్ని గట్టుగా నేర్చుకు రావాలని అతని కోరిక. ఆ కోరిక కారణంగానే తన భార్యకూడా యిరుగు పొరుగులతో ముక్క సరిగా వుండాలంటాడు. సుబ్బారావు భార్య సాక్షితి చిన్న తన మంతా పదిమంది తిరిగేయింట్లో గడపడంవల్ల ఇంట్లో పని అయి కాకముందే పొరుగింటి దొడ్లతో చక్కట్లు మొదలెడుతుంది. అది

ఆమె అలవాటు. సంసారాన్ని గట్టుగా నేర్చుకురావాలని కొంతకు కొంతగా ఆమెకు తెలుసు. కాని, నలుగురు అడవాళ్ళూ ఒక్కచోట కూర్చునేటప్పటికి ఆ మాట మీదా, ఈ మాటమీదా ఏదో లోకాభిరామాయణం రావడం చివరికి మూతి విరుపు లతో నాటి సమావేశం పధిసమాప్తం కావడమూ పరిపాటి ఇటువంటి గొడవ సుబ్బారావుకు పనికిరాదు కాని, ఏం చేస్తాడూ? భార్య అలవాట్లను మార్చాలి. అది అంత సులభంగా అయ్యేపని కాదు.

ఇవి బయటి వాతావరణానికి నడవడికి సంబంధించిన అలవాటు. ఒకే యింట్లో ఒకరికొకరు చేదోడు వాదోడుగా బ్రతకవలసిన భార్యాభర్తల అలవాట్లలో సర్దుబాటు చాలా అవసరం. అన్నంతినే పద్ధతి, దుస్తులు వేసుకునే పద్ధతి మొదలయినవన్నీ

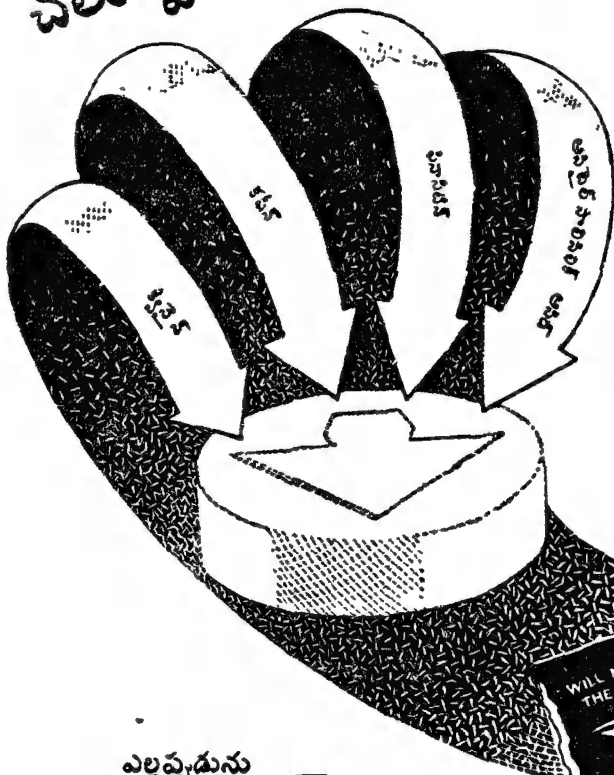
అలవాట్లే. ఈ అలవాట్లను అర్థంచేసుకోవాలంటే సహనం కావాలి. సహనం ఉన్నా లేకపోయినా కొంతకాల మయ్యేసరికి సరిపెట్టుకు పోవడమనేది ఎటూ జరుగుతుంది

మధ్య తరగతి కుటుంబాలలో సాధారణంగా భర్త అలవాట్లకు పిలుగా భార్య సర్దుకుపోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

కొంచెం కలవారి కుటుంబాలలో భార్య భర్తల ఎవరి అలవాట్లను వారు అనుసరించే అవకాశం వున్నది.

బాగా సిరిసంపడలు కలవారి కుటుంబాలలో యీ అలవాటు అనేది వ్యక్తిత్వానికి సంబంధించిన విషయాలుగా పరిగమించి అనేక సమస్యలకు కారణం కావచ్చు. లేదా అట్టి అలవాట్లు గల భార్యా భర్తల సంతానం విశిష్టమైన వ్యక్తి

చతుర్విధ నివారణ

ఎల్లప్పుడూ
అనాసిన్

బళ్ళలే
కావలేమనికోరండి

అనాసిన్, దారంకు వాడుగు విదమం వివరణ ఇచ్చుటకు విజ్ఞాన శాస్త్ర రీతిగా చేర్చబడినది. ఎందుకనగా అది కిందివిషయం క్రింది వివరములే :-

- 1 క్విన్వైన్ : అధిక శక్తివిచ్చు వివరము మరియు జ్వరవివరణయిది ప్రత్యేకంగాదివ భిషగ పమ్మేలనం. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో పోటి లేవిది.
- 2 కెఫిన్ : బలహీనానికి మరియు దిక్కిపోయినందులకు తగిన వివరము విరివిగా వాడబడుచున్నది.
- 3 విసావిలేన్ : తీవ్రమైన దాదా వివరణ మరియు జ్వర వివరణయిది త్యాగించెదినది.
- 4 అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్ : ఇది తలవొప్పి, మరియు అలాటి వివిధ దారంకు పోదొడ్లుటకు ఉపయోగపడుచున్నది.

వైద్యశాస్త్ర రీత్యా లేక పమ్మేలన శక్తి లేక అనాసిన్ మాత్రం, త్వరితంగాను, విరపాయంగాను, దృఢంగాను, దారంకుందీ, తలవొప్పి, జలుబు జ్వరం, రంతపు పోడ్లు, కండరముల పోడ్లు, వాయువు వొచ్చుట మొదలగుదారంకు వివరించును.

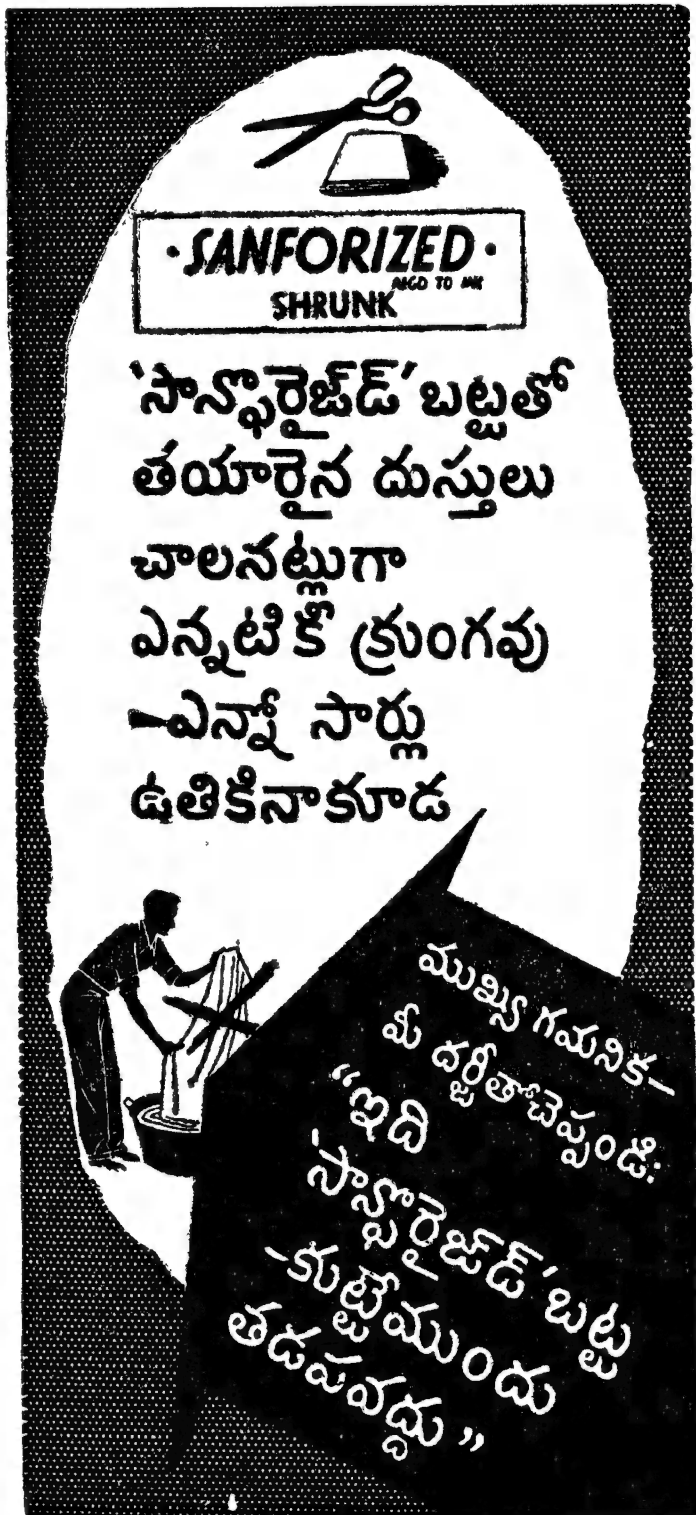
కీ మాత్రం పొందండి. మరియు కీ మాత్రం ను అవసరమైతే తగ్గినంత కొరకు.

అలవాటు

తాన్ని అలవరచుకొన్నా ఆత్మర్యపడవల
దీన అవసరం కనిపించదు. ఈ రెండూ
ఈ ఇద్దో అలవాట్లన్న భార్యా భర్తల

చెప్పుకోవలసి వేరిన పిల్లలు ఎందుకూ
కొరగానివాళ్ళుగా తయారయినా కూడా
ఆత్మర్యపడవలసిన అవసరం అంతకన్నా
కనిపించదు.

ఎందుచేతనంటే “సువ్ర సువ్రే సేను
సేనే. సువ్ర దిగిరావద్దు. సేనూ దిగిరాను”

SANFORIZED
SHRUNK

**'సాన్ఫోరైజ్డ్' బట్టతో
తయారైన దుస్తులు
చాలనట్టుగా
ఎన్నటికీ క్రుంగవు
-ఎన్నో సార్లు
ఉతికినా కూడ**

**ముఖ్య గమనిక -
“ఇది
'సాన్ఫోరైజ్డ్' బట్ట
-కుట్టెముందు
తడవవద్దు”**

అనే దృక్పథం దేనికయినా ఉపయోగపడు
తుండేమాగాని సంసార జీవితానికి, పిల్లల
పోషణకూ ఎంతమాత్రం పనికిరాదు.

అంతమాత్రాన వ్యక్తిగత జీవితమనే
దానికి సంసార జీవితంలో అవకాశమనేది
ఎంతమాత్రం లేదనికాదు. వ్యక్తిగత జీవి
తమూ, భార్యాభర్తల మధ్య రహస్యాలూ
ఉండడం సహజమే. కాని, విలయనంత
వరకు అవి సంసారమనే హద్దుకు సమ
న్వయం కావాలి. దీనినే కలంపుగోలు తన
మని చెప్పుకోవచ్చు.

అందుచేతనే సంసార జీవితంవల్ల ప్రజా
స్వామిక సంప్రదాయాలు అలవడుతవని
కొందరుంటారు. గృహస్థాశ్రమమనేది ఆశ్ర
మాలలోకల్లా ఉత్తమమని మన శ్రావ్యుడు
లన్నాడు.

ఇంతకూ ఒకరి నొకరు అర్థంచేసుకొం
టేనే గాని వివాహం పనికిరాదని అంటు
న్నారగదా? మరి ఒకరి నొకరు అర్థంచేసు
కొనడమంటే యేమిటి? వరుడు వధువునూ,
వధువు వరుణి అర్థంచేసుకొంటే ఇక ఆ
సంసారం సుఖపడుతుందనే మాట ఖాయ
మేనా? ఈ భార్యాభర్తల బ్రతకవలసిన
సూత్రం మాట యేమిటి?

ఆ తవారింటి అలవాట్లు కోడలుకు సరి
పడవలసిన అవసరం ఉన్నదిగదా? అతి
వారింటి అలవాట్లను అర్థంచేసుకొనినాటిని
సహించి, తన అలవాట్లతో కోడలు సమ
న్వయం చేసుకొనవలసిన అవసరం ఉన్నది
గదా? అలా కాదు. మేము సంపాదించుకుని
బ్రతుకుతాము కనుక మా తల్లిదండ్రుల ఆతి
వాట్లూ, సంస్కారంలో మాకేమి సంబంధ
మని కొందరు అనవచ్చు. ఇలా అన
డంలో అర్థం ఏమిటి? పెండ్లికావడంతో
తమ తల్లిదండ్రులు, అక్క చెల్లెళ్ళూ, అన్న
దమ్ములతోటి సంబంధ బాంధవ్యా లన్నిం
టికీ తిలోదకాలు ఇచ్చామనేనా ఇలా
వాదించే వారు చెప్పేది. వీరు దూరంగా
వేరవుంటే మాత్రం రాకపోకలూ, అప్యాయతా, కష్టసుఖాలూ సానుభూతి అనం
దాలూ అనేవి అవసరమే లేదా? ఇటు
వంటివే లేకపోలే జీవితం దుర్భరం కాదా?

ఆధునిక విజ్ఞానం ఎంతగా ఆభివృద్ధి
చెందినా స్వేచ్ఛాసిపాస ఎంత ఎక్కు
వయినా మానవుని సహజాతాలు, వాసనలు
అనేవి అంతగా మారలేదు. కనుక సహ
జంగావుండే అలవాట్లను ధిక్కరించితే ఆ
జీవితం చాలా బాధాకరంగా వుంటుంది.
కాబట్టి భార్యాభర్తలు ఒకరి అలవాట్ల
నొకరు మన్నించి గౌరవించి సాధ్యమైనంత
వరకూ సమన్వయం చేసుకోవలసిన అవసరం
ఎంతయినా ఉన్నది.

చిన్ని పరీక్ష

సావిత్రికి రెండోపెళ్లి సంబంధమే కుదిరింది. రెండోపెళ్లివాడయినా వరుడు, కామేశ్వరరావు, మరీ పెద్దవాడేమీ కాదు. అతని వయస్సు ఇరవై ఏనిమిదే కుంటాయి. మొదటి భార్య పోయి ఆరు నెలలయింది. ఆమె సంతానం ఒక్క ఇద్దరి కుర్రవాడు మాత్ర మున్నాడు. కామేశ్వర రావు అందగాడుకూడా. ఒక విశేష కంపెనీ బ్రాంచిలో హెడ్ అక్కంటంటుగా పని చేస్తున్నాడు. సావిత్రి సంతోషంతోనే ఒప్పుకుంది సంబంధానికి. కట్నం భార మాట్లేలేదు కాబట్టి సావిత్రి తల్లిదండ్రులకు కూడా ఎంతో సంతోషంగా ఉంది.

కామేశ్వరరావు తన పెళ్లికి తన కొడు కును కూడా తీసుకురాకూడదు కాబట్టి రాంపండును తీసుకురాలేదు. సావిత్రి అడ దిద్దలూ వాళ్ళుమాత్రం చెప్పారు రాంపండు చాలా ముద్దుగా ఉంటాడనీ, వాడిని చూసిన వారు విడిచిపెట్టలేరనీ. సావిత్రి ఎప్పుడు రాంపండును చూద్దామా, ఎప్పుడు వాడి చేత 'అమ్మా' అనిపించుకుందామా అని ఉవ్విళ్ళూరసాగింది. అల్లవారింట మను గుడుపులకు వెళ్ళినప్పుడు రాంపండును చూడవచ్చుననుకుంది. కాని అక్కడ రాంపండు ఆమె కంటబడలేదు.

చివరిరోజున సావిత్రి అడదిద్దలతో కూర్చుని పచ్చీను ఆడుకొంటూంటే రాంపండు చిన్ని కేబుల్ బొంగరమూ, ఎడమచంకలో కుక్కపిల్లబొమ్మ పెట్టు కొని, కుడిచేతితో తెల్లలనుంచి బారిపో తున్న లాగు పైకి దోపుకుంటూ ఆ గదివైపుకే వచ్చాడు. సావిత్రి పెద్ద అడదిద్ద "వీణే నమ్మా, నీ కొడుకు" అని రాంపండును చూపించింది. సావిత్రి నాగిశేనీ చూపింది.

చిన్ని మొగంమీదకు పడుతున్న ఆ రుబ్బు జాబ్బూ, ఆ గుండెని పెద్దకట్టా, చిదిమితే పాలుకొరుతాయన్నట్లున్న బుగ్గలూ, చిన్ని పెదవులూ చూస్తూంటే దగ్గరకు తీసుకొని ముద్దాడుదామని లేచింది. సావిత్రి పెద్ద అడదిద్ద "దా, రాంపండు, ఇరుగో మీ అమ్మ" అంది. రాంపండు గడపదగ్గర ఆగి పోయి తల ప్రక్కకువంచి సావిత్రికినే తనేక దృష్టితో చూడసాగాడు. ఆ చూపుకు సావిత్రి ఆశ్చర్యపోయింది. అయినా ఎత్తు కుందామని ముందు కడుగువేయబోతూంటే

రాంపండు నిర్భయంగా మొగం తిప్పి వేసుకొని వెనక్కితిరిగి వెలిపోయాడు. సావిత్రి అలాగే నిలబడిపోయింది. అడదిద్దలు నవ్వారు. "చూశావా వదిలా, నిన్ను ఎలా చూశాడో రాంపండు! ఎవరిమే, మన

వా స మూర్తి

ఇరటికవెరనుకూ వచ్చింది, నాన్న ప్రక్కన ఎందుకు కూర్చుంటోంది అని పరీక్ష చేసు ప్పొన్నాడు. సంజాయిషీ చెప్పకోవా లమ్మాయి" అంది చిన్న అడదిద్ద. సావిత్రికి సిగ్గు, నవ్వు రెండూ వచ్చాయి. "రాం పండుకు కొత్త ఎక్కువేమిటి?" అని అడి

గింది మెల్లగా. "చిన్న పిల్లలందరికీ మొదట్లో అలాగే ఉంటుందిలేవమ్మా, ఒక్క రెండు రోజులు చనువిచ్చావంటే ఆపైన నెత్తికత్తి కూర్చుంటాడు" అని చెప్పింది పెద్ద అడ దిద్ద. సావిత్రి తిరిగివచ్చి అట సాగింపింది.

పుట్టింటికి తిరిగివెళ్ళేలోగా ఒక్కసా రేనా రాంపండును గట్టిగా ముద్దాడాలని సావిత్రి ఉబలాటపడసాగింది. సాయంత్రం రాంపండు మళ్ళీ ఆ గదివైపుకే వచ్చాడు. ముందు లోపలికి తొంగిచూసి ఎవరూ లేరు కదా అనే ధైర్యంతో గదిలోనుంచి పోసా గాడు. సావిత్రి చాటునుంచి చూసి వెన కాకే రాంపండుదగ్గరకు పరుగెత్తింది. పారిపోబోయాడు కాని సావిత్రి వాడిని పట్టివేసుకొని, ఎత్తుకొని, ముద్దుపెట్టుకుంది- అంతే 'అమ్మా' అంటూ బాధతో విడిచి పెట్టివేసింది. 'ఎంత గట్టిగా కరిచివేశాడు! పళ్ళు నొక్కులుకూడా పడ్డాయి' అనుకుంటూ చెతితో రుద్దుకుంది. రాంపండు గుమ్మం వైపుకు నాలుగడుగులు పరుగెత్తి ఆగి, బుజం మీదనుంచి 'బాగా అయిందా' అన్నట్లు చూసి పరుగెత్తుకుపోయాడు. ఇదేమిటి, కుర్రవాడు చూస్తే ఇంత ముద్దుగాఉన్నాడు, కాని ఇంత పెంకగా ఉన్నాడే

అద్దంలో మీ రూపం!

మీ చర్మాన్ని మీ రూపాన్ని రక్షించి. కాపాడుకొనుట అవసరం. 'హేజిలైన్' 'Hazeline' పొదవములు పొందర్య పోవదు అత్యుత్తమమైనవి బుద్ధిగమిలో నాకలయక తెలుసును. ఇవి మీ చర్మ మును మిక్కిలి ఉత్తంగాను మీ ముహవర్చమును వాచిలో ప్రస్ఫుటంగాను ఉంచుతాయి.

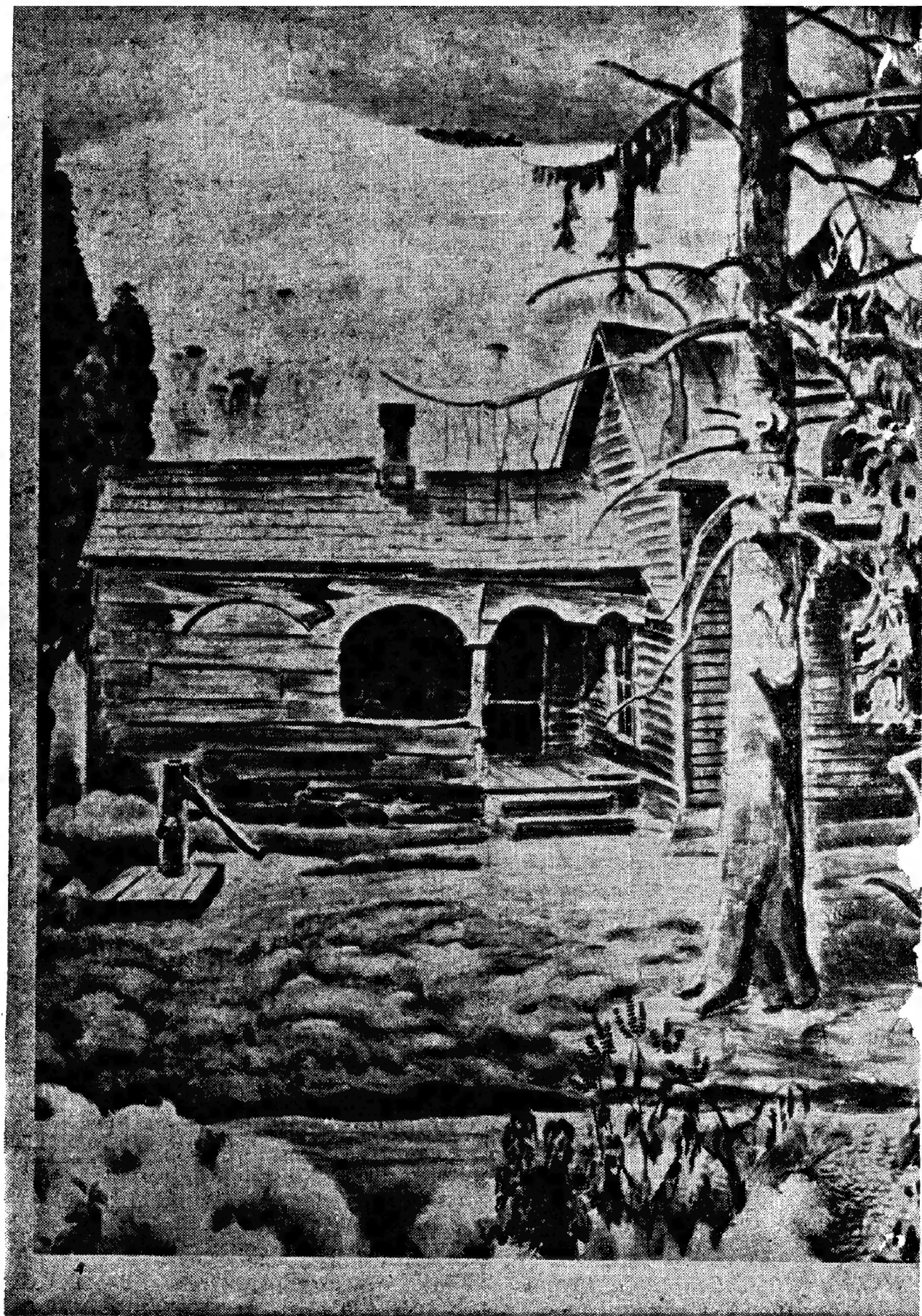
ఈ 'హేజిలైన్' స్కాఫ్ లెట్ మధ్యన 'HAZELINE' కింద 'మీ అల్లె యోవ ముల వర్చముకై వాటిని. ఇది పొగమూత రోగ్యానికి అందవలెనుమి పురి, రుచి మృదు తుగా, తెల్లగా, ఉత్తర కాంతియుగంగాను ఉంచుతుంది. 'హేజిలైన్' స్కాఫ్ లెట్ 'HAZELINE' Cream అత్యుత్తరంగా రోగ్యానికి పోయి సూర్యులంది. ఇది బీబియలవ, విదవర్చివ, మిచ్చివలవ రోగ్యాన్ని కలగజేయదు. 'హేజిలైన్' స్కాఫ్ లెట్ 'HAZELINE' Cream మీ చర్మాన్ని రక్షించును మృదువు గాను, పొడవగు ఉంచుతుంది.

హేజిలైన్ అండ్ కో. (ఇండియా) లిమిటెడ్. బొంబే.

పాఠశాల, పి. చి. • బహుమతి పి. కళానంద బాబు బి.ఎల్.

★ చిన్ని ప రి క ★

అనుకుంది. ఆమెకు భయంవేసింది ఎవరైనా గిట్టనివాళ్లు తనపట్ల రాంపండు మనసు విరిచారేమోననీ, తాను కొట్టాననీ తిట్టాననీ చెప్పి భయం కలిగించారేమోననీ. సవతి తల్లి అంటేనే లోకందృష్టిలో విడ్డబలేసిపోతున్నది తనదనే. ఇలా తలచుకునే సరికి సావిత్రి హృదయంలో అభిమానమూ, పట్టుదలూ పెరిగాయి. రాంపండు తనవాడు. తనకూ వాడికి మధ్య రావడానికి ఇతరల కేమధికారముంది? తాను అందరు సవతి తలులవంటిదానను కానని ఋజువు పరచుకోవాలని నిశ్చయం చేసుకుందామే. తన భర్త ప్రేమలో ఆమె కలువంటి సందేహమూ లేదు. అటువంటి భర్త తనకు లభించినందుకు తన అదృష్టాన్ని తానే పొగడుకుంది. రాంపండు చిన్న హృదయం కూడా తనదిగా చేసుకుంటే తనకు కావలసి వది మరేముంటుంది?

మనుగుడుపుల తర్వాత సావిత్రి పుట్టింది. వచ్చిందని మాటేకాని ఆమెమనస్సు తాను చేయబోయే కాపురాన్ని గురించి అలోచనలతోనే నిండిపోయింది. రాంపండు దుబ్బు జాట్లూ, కళ్ళూ, బుగ్గలూ అన్నీ అస్తమానూ ఆమె కళ్ళిముందాడసాగాయి. ఎప్పుడు తన సొంతకాపురం చేస్తానా, ఎప్పుడు రాంపండును తనివితీర ముద్దాడు తానా అనే ఉత్కంఠ సిగ్గుపల్ల బయటికి వెలువరించలేక హృదయంలోనే అణచి పెట్టుకుంది సావిత్రి. ఒక నెలతర్వాత ఒక రోజున కామేశ్వరరావు భార్యను తీసుకు వెళ్ళడానికి వచ్చాడు. తల్లి తండ్రి తగు విధంగా సారలతో చీరలతో కూతురిని కొత్తకాపురానికి పంపించారు.

సావిత్రికి అత్తగారి బాధలంటూ లేవు. ఎందుకంటే అత్తగారూ వాళ్ళూ మరొక ఊళ్ళో ఉన్నారు. ఇక్కడ తాను సంపూర్ణ

స్వేచ్ఛ ననుభవించవచ్చు. కామేశ్వరరావు తీసుకున్నది ఒక శుభ్రమైన విధిలో ఒక చక్కని చిన్న దాబా. తిరిగి వచ్చినతర్వాత కూడా కామేశ్వరరావు మరి రెండురోజులు నెలపు పెట్టి సావిత్రిని బహుశా ఆ క్కడకూ తీసుకువెళ్ళి ఆమెకు కావలసిన చీరలూ వస్త్రాలూ, ఇంట్లోకి కావలసిన వస్తువులూ అన్నీ కొనితెచ్చాడు. ఇల్లంతా ఆమె అభిరుచికి అనుగుణంగా అలంకరించాడు. ఇంట్లో పనుల్లోకూడా సావిత్రి వద్దంటున్నా సాయపడున్నాడు. భర్త అలా తన ప్రక్కన పనిచేయడం ఆమెకు సిగ్గుగా ఉన్నా లోలోపల పొంగుతున్న ఆనందంవల్ల గట్టిగా కాదనలేకపోతోంది. కామేశ్వర రావు రెండురోజులూ తనతోబాటు సినిమాలకు తీసుకువెళ్ళాడు. కాని సావిత్రికి మొదట్లోనే ఒక పెద్దలోటు కనిపించింది. రాంపండు అక్కడ లేని లోటు. వచ్చిరావడంతోనే భర్త వడిగింది రాంపండు ఏదని.

“అమృత్యుగారింట్లో ఉన్నాడ”న్నాడు కామేశ్వరరావు.

“ఇక్కడ సొంత ఇల్లుండగా అక్కడ ఉండడమేమిటి?” అని అడిగింది సావిత్రి.

“వాడి కిక్కడ కొత్తగా ఉండవచ్చు. అక్కడే ఉంటే బాగుంటుంది” అన్నాడతను ఆమెకేసి పరీక్షగా చూస్తూ.

“ఉహూ. రాంపండు ఇక్కడే ఉండాలి. నేనుండగా మరొకరిని పెంచ నీయను?”

తన కొడుకుపట్ల సావిత్రి కన్న అభిమానం చూసి కామేశ్వరరావు హృదయం సంగోషంతో నిండిపోయింది. అతని కదివరకున్న కొన్ని అనుమానాలు కూడా తొలగిపోయాయి. “వాడి అమృత్యుగారు కొద్దిరోజులుంచుకు పంపిస్తామంటేనే పంపాను. నీవు రాకముందే వాడిని సంపించి వేయవలసినదిగా వాళ్ళకు ఉత్తరం రాశాను. నీవు ఏమంటావో చూదామని ఇంతవరకూ చెప్పలేదు” అన్నాడతను చిరునవ్వుతో.

మర్నాటి మధ్యాహ్నం కామేశ్వరరావు మొదటి అత్తగారి ఊరునుంచి ఒక బంధువు రాంపండును తీసుకువచ్చి దిగిపెట్టి వెంటనే తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. సావిత్రి రాంపండును ముద్దుగా దగ్గరకు పిలిచింది. కాని వాడు మూతి ముడుచుకొని, మిడిగుడ్డు చేసుకొని, టెడరింపుగా వేలాడించాడు. వాడి టెడరింపు చూస్తే సావిత్రికి నవ్వు వచ్చింది. కాని అప్పుడే ముద్దుపెట్టుకుంటే మళ్ళీ కరుస్తాడేమోనని భయంవల్ల మెల్లగానే దూపు చేసుకోవాలనుకొని అప్పటికి వాడిదగ్గరకు పోలేను. రాంపండు కానేపు ఇంట్లో తన

సామాన్లన్నీ చూసుకొని, తర్వాత తన బొమ్మలకుక్కపిల్లా, బొంగరమూ తీసుకొని వీధిలోకి పరుగెత్తి తన పాతన్నే హితులని కలుసుకొని ఆటలో మునిగిపోయాడు.

సాయంత్రం తండ్రి రావడం చూసి రాంపండు ఇంటికి పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. కామేశ్వరరావు కొడుకును చూసి ఎత్తుకొని, ముద్దాడి లోపలకు తీసుకువెళ్ళాడు. సావిత్రి నైపుకు మల్లెపూల పొట్లం విసిరి “ఇదుగో నీ గారాబుకొడుకు, సావిత్రి. వీడికి ముందు అన్నం పెట్టు. నాకింకా ఆలస్యముంది. ఆటే ఆలస్యమయితే వీడు నిద్రపోతాడు. తరువాత మన విద్వరం తినవచ్చులే” అన్నాడు. సావిత్రి అలాగేనని వంట తయారై చూడసాగింది. కామేశ్వరరావు కొడుకును దొడ్లోకి తీసుకుపోయి కాళ్ళూ చేతులూ శుభ్రంగా కడిగి “ఇప్పుడు ముద్దదగ్గరకు వెళ్లి, అన్నం తిని పడుకో, నాన్నా” అని పంపి తానుకూడా కాసూ చేతులూ, మొగం కడుగుకొని, దుస్తులు మార్చుకొని తనపని చూసుకొనాగాడు.

రాంపండు మెల్లగా వంటింట్లోకి వడిచాడు. సావిత్రి పీట వేసి కంచం పెట్టింది. వాడు పీటమీద కూర్చున్నాడు. సావిత్రి అన్నం వడించి “నేను కలిపి పెట్టనా, రాంపండా” అంది. రాంపండు మళ్ళీ మిడిగుడ్డు చేసుకొని “నువ్వు పో” అన్నాడు అధారిటీ చేస్తున్నట్లుగా బయటికి చేయి చూపిస్తూ. అయినా సావిత్రి దగ్గరకువచ్చి అన్నం కలపబోయింది. వాడు గేచి పోబోయాడు. “పోనీ, నువ్వే తినలే” అంటూ సావిత్రి పులుసుగిన్నే, నేతిగిన్నే కూడా వాడిదగ్గరే పెట్టి అవతలకు పోయి గుమ్మంలో నిల్చుని చూడసాగింది. కాని రాంపండు అన్నం కలుపుకోలేదు. సావిత్రికేనే మానూ కూర్చున్నాడు. తా నెగురుగాఉంటే తినడేమోనని తలుపులు కేరవేసి తలుపునందులో నుంచి చూడసాగింది సావిత్రి. ఇప్పుడామె చూడడం లేదుకదా అనుకొని రాంపండు భోజనానికి ఉపక్రమించాడు. మొదట్లోనే పులుసు పోనేసుకున్నాడు. నేతిగిన్నేలో నెయ్యంతో వంచెసుకున్నాడు. బాగా కలపకుండానే మొత్తం బోక్కివేయసాగాడు. సగం తిని, మిగతాది ప్రక్కకు తోసివేసి, మిగిలిన అన్నంలో కూర కలుపుకున్నాడు. అది కూడా బాగా కలుపుకోలేక అలాగే తినసాగాడు. వాడి తిండివరస చూస్తే సావిత్రికి నవ్వు వస్తోంది, ముద్దా వస్తోంది. ఇప్పటినుంచీ వీడికింత స్వతంత్రతబట్టేమా అని. ఆ చిన్ని చేతులతో పూర్తిగా కలవని అన్నం తినడానికి తీసుకుంటూంటే సగం క్రిందే పడిపోతోంది. మిగిలినదైనా పూర్తిగా నోట్లోకి పోవడంలేదు. మూతిలో బాటు ముక్కు కూడా భోంచేస్తున్నట్లుంది.

రవి గ్లిసరిన్ సోప్

రవి గ్లిసరిన్ సోప్ అన్ని కాంములలో వాడదగినది. శరీరమును మృదువుగాను, కాంతిగను ఉంచును. సోప్ విజంట్లు:- ది న్యూస్టా ర్ & కో, మద్రాసు 21.

చోక్కానిండా, పీటమీదా, కంచం చుట్టూ మెతుకులే! అలాగే ఆ కూర అన్నం కొంత తిని, తల ఎత్తి చూసి, “పెలుగు!” అని గట్టిగా అరిచాడు రాంపండు. చిన్ని రాజాగారి అజ్ఞ వెంటనే కిరసావహించక పోతే ప్రమాదమని సావిత్రి త్వరగా పెరుగు గిన్నె తీసుకువెళ్ళి వాడి కంచంలో పోయ సాగింది. ఎంతకీ వాడు చాలనడం లేదు. సావిత్రి వాడికి తగినంత పోసి గిన్నె ప్రక్కను పెట్టి వచ్చింది. రాంపండు పెరుగు అన్నం జాగ్రహం చూపుడిలో ఉన్నాడు కాబట్టి సావిత్రి అక్కడే నిలబడిఉండడానికి ఈసారి అభ్యంతరపెట్టలేదు. సావిత్రి మెల్లగా అంది: “ఏం, నాన్నా. నేనంటే ఎందుకింత కోపం. నేను నిన్నే పన్నెడైనా నానా, తిట్టానా. నే నెవరో నీకు తెలియదా?” రాంపండు పెరుగు అన్నం చేతి తీస్తూ “నువ్వెవరూ” అని ప్రశ్నించాడు పెద్ద జడ్డిగారిలా ముఖంపెట్టి. “నేను మీ అమ్మనే, రాంపండా” అంది సావిత్రి అనందంతో గొంతుక మానుకుపోతూ ఉండగా. రాంపండు నోటిదాకా తెచ్చుకున్న చెయి కంచానపెట్టికొట్టి “నువ్వు మా అమ్మవు

కావు, దొంగవల్లం కావు” అనేశాడు. సావిత్రి కొయ్యబారిపోయింది. అప్పుడే అటు వస్తన్న కామేశ్వరరావు కూడా ఆమాటలు విని ఒక క్షణం నిర్భయిపోయాడు. ఒక్కసారిగా ఒళ్లు మండుకువచ్చింది దతనికి. లోపల కురికి “ఏరా వెధవా, ఎవరు నేర్పారా నీకీ మాటలు? మళ్ళీ అనుచంపెస్తా”నంటూ వాడిని దబదబా వాయి చసాగాడు. సావిత్రి కంగారుగా అడ్డుపడి రాంపండును చేతుల్లోకి తీసుకొంది. అయినా రాంపండుకు రెండు చెబ్బలు తగలనే తగిలాయి. వాడు పెద్దపెట్టున ఏడవసాగాడు. ఆ ఏడుపు చూసి కామేశ్వరరావు కోపం హరించుకుపోయి “ఈసారెప్పుడూ అలాంటి మాట లనకేం అమ్మని. అమ్మ ఎలా చెప్పితే అలా చేస్తాండు, తెలిసిందా. జాగ్రత్త” అని బెదరించి వెలిపోయాడు. సావిత్రి రాంపండు నోదార్చి, వాడి ఏడుపు కాస్త తగ్గిన తర్వాత మళ్ళీ పీటదగ్గర కూర్చోబెట్టి మిగిలిన అన్నం పెట్టబోయింది. కాని వాడు చేయి వోపేజేశాడు. ఇక లాభం లేదని, వాడి ఒళ్ళు దులిపి, బెయ్యి మూతీ కడిగి, తీసుకువెళ్లి మంచంమీద పడుకోబెట్టి,

కోకొట్టి వచ్చింది. సావిత్రికి పెద్ద భయం వట్టుకుంది భర్త తనపక్షాన మాట్లాడి రాంపండును కొట్టడంవల్ల వాడికి తనమీద కోపం పెరిగి తనకు దూరమవుతాడేమోనని. అందుకే భర్త భోజనం చెస్తానాడగా అంది: “ఎందుకండీ, రాంపండును అలా కొట్టారు?” అని. “అదికాదు సావిత్రి, ఇలాంటి మాట లంటూంటే ఊరుకోకూడదు. ఎవరో నేర్పి నట్టున్నారు ఈ మాటలు” అన్నాడు కామేశ్వరరావు ఆమాట తలచుకొని మళ్ళీ కోపం వస్తూ. “అదంతా నేను మానుకుంటానుగా. వాడిని నాకు పూర్తిగా విడిచిపెట్టండి. ఇక ముందు మీ రెన్నడూ రాంపండుమీద చేయి చేసుకోనని మాట యివ్వండి” అంది సావిత్రి భర్తకేసి స్పీగంగా చూస్తూ. కామేశ్వరరావు ఒక నిమిషం సావిత్రికేసి చూశాడు. చిరునవ్వుతో అన్నాడు. “నేను మాత్రం వాడిని కొట్టగలనా? వాడి నోటంట అలాంటి మాట వచ్చిందని కొట్టానుకాని. వాడు నీవాడే లే. నీ యిష్టంచచ్చినట్లు చూసుకో.”

మర్నాడు ప్రాధున్న రాంపండు లేచి సరికి కామేశ్వరరావు అడిగాడు: “ఏరా

★ చిన్ని ప రీ క్ష ★

నాన్నా, ఈవేళ బడికి వెళ్తావా?" "ఎవ్వరూ నాన్నా" అన్నాడు రాంపండు ఉత్సాహంతో రాత్రి దెబ్బలప్పుడే మరచిపోయి.

"అయితే దొడ్లోకి పోయి మొగం కడుగు కోనీ, అమ్మచేత నీళ్లు పోయించుకునీ, అన్నంతిని వెళ్లు" అన్నాడు తండ్రి.

రాంపండు బుర్రదూకి దొడ్లోకి పోయాడు.

సావిత్రి వేడినీళ్లు కాచి రాంపండుకు పోదామని, బిందెలో తోడుకొని తీసుకు పోవడాంటే దొడ్లోనుంచి ఏడుపు విని పించింది. సావిత్రి కంగారుగా బిందెలో పరుగెత్తింది, రాంపండు తనవృత్తానే నూతి దగ్గర చిన్నీళ్లు పోసేసుకుంటున్నాడు. మొగమంతా సబ్బు రుద్దుకున్నాడు. సురగ కంట్లోకి పోయి కట్టుమండి ఏడుస్తున్నాడు. "ఇదేంపని, రాంపండా, నేను వస్తున్నానుగా" అని సావిత్రి దగ్గరకు పోయి మొగం కడిగబోయింది, రాంపండు చేతితో ఆమెను తోసివేశాడు. "అయితే మీ నాన్నను పిలవనా" అంది సావిత్రి. వాడు మళ్ళీ మాట్లాడలేదు. సావిత్రి వేడినీళ్ళతో మొగంమీద నురుగు కడిగివేసి, శుభ్రంగా నీళ్లుపోసి, బట్టలు తొడిగి, దద్దిఅన్నం పెట్టింది. వాడు తన పలకా, బలసమూ తీసుకొని తండ్రి దగ్గరకు పోయి "బలి కెల్తున్నాను, నాన్నా" అన్నాడు. "చల్లీరా, నాన్నా" అంటూ కామేశ్వరరావు వాడిచేతిలో ఒక కానీ పెట్టాడు. వాడు హుషారుగా గంతులు వేసుకుంటూ పరుగెత్తుకు పోయాడు.

సావిత్రి అట్టసవేళకు భర్తకు భోజనం పెట్టి, తను భోజనంచేసి, రాంపండు బడి నుంచి వచ్చినతర్వాత అన్నం పెట్టామని వంటింట్లో పిట్ట, కంచం పెట్టివచ్చింది. పదకొండయినా రాంపండు రాలేదు. బడి విడిచి చాలాసేపయి ఉంటుంది, ఇంత వరకూ రాలేదేమో అని ఆదుర్గా పడసాగింది. పన్నెండయింది. రాంపండు రాలేదు. "ఎక్కడికా పారిపోలేదుకదా. ఎటైనా పోతే వాడికి చాచేమి తెలుస్తుంది? ఏ బండి క్రిందకో పరుగెత్తితే..." సావిత్రి గుండె దడదడి కొట్టుకోసాగింది. పోనీ ఇరుగు పొరుగుల నెవరినైనా అడుగుదామంటే సిగ్గువల్ల ఆమెకంకా వాళ్ళతో బాగా పరిచయమేర్పడలేదు. మరి కొంతసేపటికి ఇక ఉండలేక సావిత్రి ఎలాగో ధైర్యం తెచ్చుకొని ప్రక్కయింటావిడ సడిగింది రాంపండు వాల్లింటికి వచ్చాడేమోనని. రాలేదని చెప్పించావిడ. "కంగా రెండుకమ్మా. కడుపులో కాలితే వాడే వస్తాడులే" అంది ఆవిడ. సావిత్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. రుగోక ఆరగంట చూసినా వాడు రాక

పోగా మళ్ళీ ప్రక్కయింటావిడ దగ్గరకు పరుగెత్తింది. వాళ్ళ పిల్లల నెవరినైనా పంపి రాంపండును వెదకి తెప్పించమని బ్రతిమాలింది. మీకు పుణ్యముంటుందండి. "ఎందుకమ్మా, అంత కంగారుపడతావు. మా పిల్లాడు ఇంట్లోలేడు, వాడు వచ్చినతర్వాత పంపుతామలే" అంది ఆవిడ. సావిత్రికి ఇంట్లో మళ్ళీమీద కూర్చున్నట్టుంది. మళ్ళీ పరుగెత్తింది ప్రక్కయింటావిడ దగ్గరకి. ఆవిడ తన కొడుకును రాంపండును వెతుక్కు తమ్మని పంపింది. ఆ కుర్రవాడు తిరిగి తిరిగి వచ్చాడు. రాంపండు ఇంకొకరి యింట్లో వాళ్ళ కుర్రవాడితో బాటు అన్నం తిని, అక్కడినుంచే బడికి వెళ్ళి పోయాడనీ, ఇప్పుడు బడిలో ఉన్నాడనీ అతను చెప్పాడు. సావిత్రికి ఏమీ తోచలేదు. ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. ఆమెకు చాలా నిరాశ కలిగింది. రాంపండును తన వాడిగా చేసుకోవడంతో తా నోడిపోతానేమోనని పించసాగింది. ఎన్నివిధాల ప్రయత్నించినా రాంపండు చనువు కావడంలేదు. మరెలా వాడిని చనువు చేసుకోవడం? ఈ ఆలోచనలో పడి సాయంత్రంవరకు గడిపింది.

సాయంత్రం ఇంటికి రాకపోతే తండ్రి కోపపడతాడేమో నన్న భయంతో రాంపండు బడినుంచి తిన్నగా యింటికి వచ్చాడు. "మధ్యాహ్నం ఎక్కడికి వెళ్ళావు?" అని అడిగింది సావిత్రి. రాంపండు వేలు కొరుక్కుంటూ ఏమీ జవాబియలేదు. "ఇంకెప్పుడూ అలా వెళ్ళకేం. మీ నాన్నకు తెలిస్తే కొట్టేస్తారు. ఇంకెప్పుడూ వెళ్ళవుకదా" అంది సావిత్రి. వాడు భయంగా చూస్తూ తలదాచాడు. సావిత్రి భర్తతో మధ్యాహ్నం రాంపండు ఇంటికి రాకుండా, ఇంకొకరి యింట్లో అన్నం తిన్నసంగతి చెప్పలేదు - చెప్పితే భర్త రాంపండు నేమిచేస్తాడో అని భయమూ, తన అసమర్థతకూడా బయటపడుతుందనే సంకోచమూ రెండూ పీడించడం వల్ల.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం రాంపండు బడి నుంచి తిన్నగా యింటికి వచ్చాడు అన్నం తిన్నాడు. సావిత్రి వంటింటికి గొల్లెంపెట్టి పిధిగదిలోకి వచ్చి లేసు అల్లుకుంటూ కూర్చుంది. రాంపండు ఇంట్లో ఆటా ఇటూ తిరుగుతూ, కుక్కపిల్లతోనూ, బొంగరంతోనూ అడుగుంటున్నాడు. కొంత సేపటికి వంటింటి గొల్లెం చప్పడయింది. సావిత్రి ఉలిక్కిపడి లేచిచూసింది. రాంపండు ఒక కుర్చీ తలపుదగ్గరకు లాగుకొని దానిమీద నిలబడి కర్రతో గొల్లెం పడగొట్టుతున్నాడు. మధ్య వెనక్కి తిరిగి

చూశాడు. సవతితల్లి కనిపించేసరికి కర్ర ప్రక్కన పడవేసి కుర్చీమీదనుంచి దూకవేశాడు. ఆ దూకడంలో కుర్చీతోబాటు ముందుకు పడ్డాడు. సావిత్రి "అయ్యో" అంటూ లేవదీయడానికి ముందు కురికింది. కాని రాంపండు త్వరగాలేచి సావిత్రిని తప్పించుకొని పరుగెత్తుకుపోయాడు. "ఏమీ చేయను, రాంపండా, నీ కేంకా వాలో చెప్ప, నేను పెట్టాను" అంటున్నవాడు పరుగెత్తుకుపోయాడు. సావిత్రికి కొంచెం విసుగూ కోపంకూడా కలిగింది "ఏమిటి పిల్లవాడు! ఎంత ప్రేమగా మాన్తూంటే అంత దూరంగా ఉంటున్నాడు!" కొంత బెదరింపుకూడా చూపాలేమో ననుకుంది. కన్ను తల్లి మాత్రం కొడుకు నెప్పుడూ కొట్టకుండా తిట్టకుండా ఉంటుందా? తానస్తమానూ అమిత ప్రేమ ఒకబోయడానికి ప్రయత్నించడమే పొరబాటేమో ననుకుంది. రాంపండు చాలాసేపటివరకూ ఇంటికి రాలేదు. బడివేళయ్యేసరికి బెదురుగా చూస్తూ లోపలికి వచ్చి పలకా, బలపమూ తీసుకొని పరుగెత్తుకు పోయాడు.

సాయంత్రం మామూలుగానే తిరిగి వచ్చాడు. సావిత్రి వంటింట్లో పనిచేసుకుంటోంది. వాడు పిధిగదిలో తండ్రి కూర్చునే డ్రాయరునుంచి కుర్చీలో కూర్చొని కాసేపు తండ్రిలా ఉండాలనే కోరిక తీర్చుకోసాగాడు. పుస్తకాలన్నీ తీసి తెలిసినవాడులా కాగితాలు తిరగవేయసాగాడు. కాసేపటికి విసుగు పుట్టింది కాబోలు, బలమీద కున్న చక్కని 'పేపర్ వెయిట్' మాసి, ఆది జేబులో పెట్టుకున్నాడు. అదే సమయానికి సావిత్రి వంట పని పూర్తిచేసుకొని అటూ వచ్చింది. ఆమెను చూసి వాడు పారిపోవోయాడు. భర్త చేదో వస్తువు వాడిజేబులో ఉండడం చూసి వాడిని "ఆగు, ఆగు, రాంపండా" అని పిలిచింది. వాడు పరుగెత్తుతూనే ఉన్నాడు. ఆ వస్తువు క్రిందపడి పగిలిపోతుండేమోనని సావిత్రి వాడి వెనకాల పరుగెత్తింది. రాంపండు ఇక తను పారిపోలేనని తెలుసుకొని, గిరున వెనక్కి తిరిగి, చేతిలో బొంగరం సావిత్రిమీదకు గట్టిగా విసిరేశాడు. అది వెళ్లి సావిత్రి నడుటికి కుట్టవైపున తగిలింది. సావిత్రి ఆగిపోయింది. బొంగరం మురికి గుచ్చుకొని రక్తం కారసాగింది. అప్పుడే కామేశ్వరరావు అటువచ్చి ఈ సంఘటన చూసి, కొడుకును రెక్కపుచ్చుకొని లోపలకు లాగుకువెళ్లి పిచ్చుమీద దుబదబా బాడేయడం మొదలుపెట్టాడు. సావిత్రి "అయ్యో, వదలండి, కొట్టకండి, అయ్యో" అంటూ ముందుకు పరుగెత్తి రాంపండు చుట్టూ తన చేతులుచుట్టి, తన పిచ్చు అడ్డుపెట్టింది. కామేశ్వరరావు ఆగాడు.

“వెధవ! దుడుకుతనం వాచ్చయిపోతోంది. ఊరుకుంటే లాభంలేదు - ముందు వాడిని వదిలి నీవు రక్తం కడుక్కో” అన్నాడు సావిత్రి రాంపండును పట్టుకొని కూర్చునే ఉంది. కామేశ్వరరావు త్వరగా ఒక గుడ్డ తీసి, రక్తం తుడిచి, సల్మానిలమెరు పొడి రద్దికట్టుకట్టాడు. సావిత్రిపడిలో రాంపండు కూర్చోని ఏడుస్తున్నాడు. “ఏడు, వెధవా” అంటూ మళ్ళీ ఊరిమాడు కామేశ్వరరావు. “అయ్యో, వాడి సేమీ అనకండి,” అంటూ సావిత్రి రాంపండును మరింత దగ్గరగా దామరుంది. ఆమెకు భయం పెరిగిపోయింది: తనవల్ల రాంపండుకి దెబ్బలు తగులు తున్నాయి - ఖటివల్ల వాడు తనకు మరి దూరమైపోతాడేమో, తాను చివరికి అందరి సవతి తల్లిలాగానే అయిపోతానేమోనని. రాంపండు తననుంచి దూరంకాకుండా ఉండాలని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ రాంపండును మరింత గట్టిగా గుండెలకు నొక్కుకుంది.

ఆరాత్రి రాంపండుకు జ్వరం వచ్చింది. ఇక సావిత్రికి గుండెలో గుండెలు లేవు. ఈ జ్వర మేమిచ్చేస్తుందో! లోకమంతా తనను గురించి ఏమనుకుంటుందో! జ్వరంతో మూలుగుతున్న రాంపండును చూసాండా ఆమెకు కన్నీరు రాగలేదు. గాంపండుపక్కనే కూర్చుంది. రాంపండు జ్వర తీవ్రతలో, “నాన్నా, కొట్టకు, నాన్నా” అంటూ పలకరిస్తున్నాడు. ఆ పలకరింపులు విని కామేశ్వరరావు నిద్రపోయి రాంపండు తల వైపు కూల-డిపోయి తలనిమరుతూ “చిట్టి నాన్నను అనవసరంగా కొట్టాను, పాపిష్టి వాడిని” అనుకుంటూ తలవంచుకు కూర్చున్నాడు. కొడుకునుగురించి భర్తమనస్సులో ఏమి బాధపడుతున్నాడో అన్న అందోళన బయలుదేరింది సావిత్రికి. భార్య భర్త లిద్దరూ రాత్రింతా బాగరణ చేశారు. పొద్దున్న కామేశ్వరరావు డాక్టరును తీసుక వచ్చాడు. డాక్టరు వచ్చి చూసి “ఏమీ భయంలేదండీ. మామూలు జ్వరమే. రెండు రోజులలో తగ్గిపోతుందిలేండి” అని చెప్పి మంగులిచ్చి వెళ్లాడు. అయినా వాళ్ళకు డైర్యం కలగడంలేదు. ఇరుగు పొరుగునాళ్ళు కూడా కొందరు వచ్చిచూసివెళ్లారు కామేశ్వరరావు ఆవళ్ళ జప్తుకు సెలవుపెట్టి రాంపండుదగ్గరే కూర్చున్నాడు. భార్యను బోయి వంటింట్లో పనిచేసుకురమ్మని బల వంతునివాడ పంపాడు. సావిత్రి వంటింట్లోకి బోయి పనులు చూసుకొని నీళ్ళతోడి తెచ్చు కోవడానికి బావిదగ్గరకు వెళ్ళింది. నీళ్ళింటి చింతలోకి ఎత్తుకుంటుండగా ప్రక్కదొడ్లో నుంచి గుసగుసలు వినిపించాయి. “అయ్యో సవతితల్లి సవతితల్లేనమ్మా. ఆయనకు ఛాద్రం కాని రత్నంలాంటి బిడ్డను నిత్య పంగా అమ్మగారింట ఉంచక ఇక్కడ

ఉంచడమేమిటి? ఇక్కడ ఏం సుఖపడతాడని? ఎంతఅయినా సవతి తల్లి కన్న తల్లి కాగలదా.” ఆ మాటలు విని సావిత్రి కొంచెంసేపు స్తంభించిపోయింది ఎలాగో బరువెక్కిన గుండెతో బింద తీసుకువచ్చి లోపల దింపింది. ఆమె కేవల సేయడానికి తోచలేదు. లోపల బాధా, అవమానమూ కంఠంనిండా నిండిపోతున్నాయి. ఇరుగు పొరుగులంతా అప్పుడే తనను మామూలు సవతి తల్లిలాగా భావించివేశారు. తన భర్త కూడా అలాగే భావిస్తాడా? భావిస్తే ఇక తనకేమింది? గుండెలో జనుపుతో మళ్ళీ రాంపండుదగ్గరకు వచ్చి వాడి నుదుటిమీద చెయివేసింది. జ్వరం ఇంకా తగ్గలేదు. కామేశ్వరరావు కొంత సేపుండి పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచి అన్నాడు: “ఈ జ్వరం తగ్గిపోగానే వీడిని వాళ్ళ అమ్మమ్మగారింట దిగిబెట్టిస్తాను, సావిత్రి.” సావిత్రి గుండె ఒక ఊణం ఆగిపోయింది. అనుకున్నంతా అయింది.భర్తదృష్టిలోకూడా తన మామూలు సవతితల్లే అయిపోయింది! భర్తకేసి దీనంగా చూసింది. ఒక్కసారిగా ఆమెకు ఏడుపు పొంగి వచ్చింది. రాంపండుమీదకు వారి వెక్కి వెక్కి ఏవవసాగింది. కామేశ్వరరావు ఆమె ఆవేశం చూసి విసుపోయాడు “ఎందు కేడుస్తావు, సావిత్రి” అన్నాడు మెల్లగా మరెమనాలో తోచక. “మీరు కూడా నన్నుచూసిస్తున్నారా? మీ దృష్టిలో కూడా సవతి బిడ్డలపట్ల ప్రేమలేని సవతి తల్లి నే అయిపోయానా” అంది రుద్ద కంఠంతో. “లేదు సావిత్రి. నీవు వాడిమీద ఎంత ప్రేమ చూపుతున్నావో నాకు తెలియదు. కన్నతల్లికన్నా కూడా ఎక్కువగా చూపుతున్నావు. కాని వాడిమనసుమాత్రం ఎందుకూ నిమిద కుదిరినట్లు లేదు. అందుకే వాడిని అమ్మమ్మగారింటే ఉంచితే అందరికీ బాగుంటుందనుకుంటాను,” అన్నాడు కామేశ్వరరావు. “నా రాంపండును నాదగ్గరనుంచి తీసుకువెళ్ళడానికి వీలులేదు” అంది గట్టిగా సావిత్రి రాంపండును మరింతగా కౌగిలించుకుంటూ. కామేశ్వరరావు మానంగా ఆమెకేసే కొంతసేపు చూశాడు. తరువాత “అలాగే సావిత్రి, వాడిక్కడే ఉంటాడు” అన్నాడు.

రాంపండుకు జ్వరం సాయంత్రానికి తగ్గుముఖం చూపింది. మరునాటికి బాగా తగ్గింది. మూడోనాటికి మామూలుగా లేచి తిరగసాగాడు. ఇప్పుడు వాడు సావిత్రిదగ్గర ఇదివరకటికన్న చదువుగానే ఉంటున్నాడు. ఆమెను పేరుపెట్టి పిలవడం లేదు కాని, “అన్నం పెట్టు”, “బట్టలు తొడుగు” అంటున్నాడు. ఆమె చెప్పినట్లు చేస్తున్నాడు. సాయంత్రం బకి నెళ్ళేముందు సావిత్రి కానీయో, అర్ధలో ఇస్తాంటే అది తీసుకొని వెళ్తున్నాడు. కాని వాడు ఆమె

దేవా శత్రుతకు దాదాపు

ఏ నల్లయినా చాలును.

కాని హామాం మీకు ఎంతో

డివైహామం
విచ్చును!

మరియ ఆదాయకరము కూడ...

ప్రతి బిళ్ల ఎంతో కాలము వచ్చును!

అది మంచి పట్టు అది మీకు నిశ్చయముగే తెలుసు. ఎందుకంటే అది తాత తయారు.

ఇండియా పెట్రోలియం ఇండియా నిర్మాహిత క్రింద, ఇండియాలోనే తయారవుతున్నది. తాత పోర్ట్స్ రెఫ్టో ప్రతి మంగళవారము. లక్ష్మీవారము, శనివారముల రాత్రి 9 గంటలకు కేసీమీ విలోనలో వివరించి

★ చిన్ని పరీక్ష ★

శ్రీశి అదోరకంగా చూస్తూ పోతున్నాడు. ఆ చిన్ని కళ్ళలో ఆ అసంతృప్తి చూసి సావిత్రి నివ్వెరపోతోంది. ఆ అసంతృప్తి పోగొట్టడ మేలా అని భావపడుతోంది. రాంపండు ఇది వరకటికన్న చనువైనా ఆ మొమండు ఇంతవరకు ఒక్కనాడేనా నవ్వలేదు. ఉత్సాహంతో మూటాడలేదు. దగ్గర ఉంటూనే దూరంగా ఉండిపోతున్నాడు. వాడిచిన్ని కృత్యం అర్థం చేసుకోవడ మేలా అని సావిత్రి మనస్సును ముద్దించుకుంటోంది.

ఒకప్పుటి భర్త అడిగాడు: "రాంపండు ఇప్పుడు నీదగ్గర బాగా చురుకైనా ఉన్నాడా?"

"అయ్యోడం"ది సావిత్రి. కాని ఆమెకు తెలుసు తాను రాంపండు హృదయంలో కన్నులిల్లి స్థానం పొందలేకపోయానని. కాని ఆ విషయం చెప్పి భర్త ముందు ఓటమి అంగీకరించడానికి అభిమానం అడచుచుంది.

కామేశ్వరరావు ఆమె మనసులోని అందోళన గ్రహించలేకపోయాడు. రాంపండువిషయంలో ఇక తను నిశ్చింతంగా ఉండవచ్చుననుకొని "నా అదృష్టం కొద్దీ నవ్వు నాకు దొరికావు, సావిత్రి" అన్నాడు.

ఆ పొగడ్త విని పొంగి పోయే బతులు సావిత్రి సిగ్గుతో కుమిలిపోయింది. తానా పొగడ్త కన్నీవిధాలా తగిలే ఎంత భావం ఉన్నా అంటూ లోలోనే నిట్టూర్చింది.

ఇన్నాళ్ళూ రాత్రికు సరిగా నిద్రలేక పోవడంవల్లా, ఇంట్లో చాకిరీవల్లా సావిత్రికి కొంచెం బడలిక చేసింది. అయినా భర్తకు తెలియనియకుండా మామూలుగానే వంట చేసి భోజనంపెట్టి పంపించింది. తాను మాత్రం భోజనం చేయలేకపోయింది. శని సావిత్రితోపోయి మంచంమీద పడుకుంది. కొంతసేపటికి రాంపండు బడి నుంచి వచ్చాడు. ఇల్లంతా తిరిగాడు. సావిత్రి ఉన్న గదిలోకి తొంగిచూసి ఆమె పడుకోవడం చూశాడు. మళ్ళీ ఇల్లంతా తిరిగాడు. తిరిగి మెల్లగా సావిత్రిగదిలోకి అడుగు పెట్టి "అన్నం పెట్టావా" అన్నాడు. సావిత్రి మెల్లగా లేచిపెళ్ళి వాడికి అన్నం పెట్టి, వంటింటి తలుపు తేరనేసేవచ్చి మంచంమీద పడుకుంది. రాంపండు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఆడుకుంటున్నాడు. కాని సావిత్రి అలా మూటాడకుండా పడుకోవడం వల్ల వాడికేదో లోటు లోపనాగింది. చివరకు కుక్కనిల్లకు వంకరేంద పెట్టుకొని మళ్ళీ సావిత్రి గదిలోకి వచ్చి కొంతసేపు ఆమెకునే చూస్తూ నిలబడ్డాడు. సావిత్రి వాడి రాక గమనించింది. కాని నాకు నీ

చేస్తాడో చూడమని మూటాడకుండా చూస్తోంది. ఉండి ఉండి వాడు మెల్లగా ప్రశ్నించాడు: "నువ్వుకూలా అమ్మలా చచ్చిపోతావుకదూ." సావిత్రి శోర తేరచుకొని ఉండిపోయింది. ఏం జవాబియాలో కూడా తెలియలేదు. మనస్సు ఖాళీ అయిపోయినట్లైంది. రాంపండు కొంచెంసేపు చూసి చూసి వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. సావిత్రికి పిచ్చైతినట్లైతే అలాగే ఉండిపోయింది. కొంతసేపటికి వంటింట్లోనుంచి ఏదో డబ్బాలు పడుతున్నట్లు చప్పుడై కంగారుగా అటు పరుగెత్తింది. రాంపండు కర్రపెట్టెమీద ముక్తాల్లి పీట వేసుకొని, దానిమీద నిలబడి బల్లల మీదనున్న డబ్బాలు అందుకోబోతున్నాడు. కొన్ని డబ్బాలు నేలమీద దొరుకున్నాయి. సావిత్రి రావడంచూసి రాంపండు ఒక్కదూకు దూకి పారిపోయాడు. సావిత్రికి ఆశ్చర్యంవేసింది వాడికి ఏంకావాలో అని. పోనీ తనకు చెప్పడే? బహుశా వాడి తల్లి వాడి కేదో అలవాటు చేసిందేమో, దాని కోసం చూస్తున్నాడేమోనని తోచింది. అన్ని డబ్బాలు తెరచి చూడనాగింది. చివరకు ఒక డబ్బాలో ఎప్పటికీ నాలుగు వేపుడు బియ్యం పలుకులున్నాయి మరొక డబ్బాలో అడుగున ఏదో కొంచెం నల్లగా మడికట్టినట్లు కనిపించింది. సావిత్రి వాసన చూసింది. స్వల్పంగా వేరుకేసగవప్పు పాకం వాసన వేసింది. ఆమె కొంతసేపు ఆ డబ్బాల్లోనే చూస్తూ నిలబడి, తిరిగి అన్నీ యథాస్థానాల్లో పెట్టివేసింది. తలకు ఒక రుమాలు గట్టిగా బిగించి చుట్టుకొని పొయ్యిలో మంటచేసింది. వేపుడు బియ్యం తయారుచేసి ఒక డబ్బాలో పోసిఉంచింది.

సాయింత్రం భర్త రాగానే ఎదురుగా పోయి "మీరు ఇప్పుడే పోయి ఒక శేరు వేరుకేసగకాయలు తెచ్చిపెట్టండి" అంది. "అలాగే తెచ్చిపెట్టానులే, ఇప్పుడేమంత అర్థంబు" అంటూ కామేశ్వరరావు లోపలికి రాబోయాడు. "కాదండీ, ఇప్పుడే కావాలి" అంది సావిత్రి కామేశ్వరరావు ఆమె తొందరకు ఆశ్చర్యపోయినా, మారు మూటాడక అలాగే బహురుకువెళ్ళి వేరుకేసగ కాయలు కొనితెచ్చాడు. సావిత్రి వంటనే అవి ఒలిచి, వేయించి, తెల్లం పాకంపట్టి అందులోవేసి చిన్నచిన్న ఉండలుగా చేసింది. అవికూడా ఇంకోక కుర్రమైన డబ్బాలో ఉంచింది.

మర్నాడు ప్రాధున్న రాంపండు మామూలుగానే బడికి తయారయ్యాడు. సావిత్రి వాడికి నోకా. నాకు నోడికి

తల మువ్వి చేయి పుచ్చుకొని "ఇలారా" అంటూ లోపలికి తీసుకువెళ్ళింది. జేబు పట్టుకుంది. జేబు పట్టాడు. కొన్ని వేపుడు బియ్యం పోసింది. రాంపండు ఆశ్చర్యంతో సావిత్రి మొగంలోకి చూశాడు. మెల్లగా చెయి చాపాడు. వేరుకేసగవప్పు పాకం ఉండ పెట్టింది సావిత్రి. వాడి మొగం విప్పిపోయింది. అది తింటూ ఎగురుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

బడి విడిచినతర్వాత ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. అన్నం పెట్టినా అంది సావిత్రి. "ఉంచు. ఇవి పెట్టు" అన్నాడు జేబూ, చెయ్యి చూపిస్తూ. సావిత్రి నవ్వుతూ "అస్తమానూ తింటే మంచిదికాదు. నాన్నా" అంది. అయినా కొద్దిగా వేపుడు బియ్యం తెచ్చి వాడిజేబులో పోసింది. ఒక వేరుకేసగవప్పు పాకం ఉండ చిదిగి వాడి చేతిలో పెట్టింది. ఉయ్యాల ఊగునున్నట్లు ఊగుతూ, అవి తింటూ రాంపండు అడిగాడు: "నిన్నేమని పిలవనూ?" అని. "అమ్మా అని పిలువ నాన్నా" అంది సావిత్రి ఆశితో. "చలే అమ్మా. ఇవ్వాలేం మా మూటారేం ఆ - ల్ల పిల్లాడిని కొట్టేచారు. ఆడు ఈ - ల్ల పేదగా ఉంటాడు. ఆడు ఏడ్చేచాడు. మేం నవ్వేవాం" అంటూ తల తిప్పకుంటూ, కాలి వ్రేల్లి మీద లేస్తూ ఎన్నో అరంలేని కబురన్నీ ఉత్సాహంతో ఏకరువు పెట్టేస్తున్నాడు. ఇన్నాళ్ళకు వాడు సరదాగా మూటాడడం బింది సావిత్రి. ఆనందం పట్టలేకపోతోంది. వాడిని చనువు చేసుకుందుకు ఇంత చిన్న కిటుకుందని ఇన్నాళ్ళూ తెలుసుకోలేక పోయాననుకుంది. వాడిమీద ఏదో తన ప్రేమంతా ఒక్కసారి ఒకకబోసి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయబోయింది. వాడి చిన్న పరీక్ష పెగడానికి తానిన్నాళ్ళూ పడ్డపాటన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి రాంపండు మాటలూ చేష్టలూ చూస్తుంటే తను వడ్డ పాటు తలచుకుంటూంటే ఒక్కసారిగా ఆమెకు ఎదుకో నవ్వు పొంగి వచ్చింది. పకాలున నవ్వేసింది. ఆ నవ్వు ఆపుకోలేక పోతోంది. రాంపండు ఒక క్షణం తెల్లబోయి, మళ్ళీ ఆమె నవ్వుచూసి తాను నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు. వాడి నవ్వు చూసి సావిత్రి నవ్వు మరి ఎక్కువైంది. సావిత్రి నవ్వుచూసి రాంపండు నవ్వు ఎక్కువైంది.

నవ్వి నవ్వి సావిత్రి చటుక్కున వాడిని ఎత్తుకొని సుండెలకు అడుముకుంటూ వాడి మొగం, బుగ్గలూ, పెదవులూ అంతటా ముద్దులమీద ముద్దులు కురిపించనాగింది. వాడి బుగ్గలు కొరికెసిసంత పనిచేసింది. కాని రాంపండు తిరిగి కరవలేదు సరిగ్గా ఇదేదో బలే తమాషా అట అనుకుంటూ "నల్లం, నల్లం" అంటూ ఆమె చేతుల్లో

బొమ్మలిల్లు

కోకిలమ్మ
చాట్ల శ్రీరాములు

కొమ్మనిలచి కోకిలమ్మ
కమ్మగాను పాడుచుండ,
సంతనమున సెలయేరులు
పొంగిపొరలి ప్రవహించును.

కొమ్మనిలచి కోకిలమ్మ
కమ్మగాను పాడుచుండ,
సరగునజను మృగములన్ని
ఆగి ఆగి వినుచుండును.

కొమ్మనిలచి కోకిలమ్మ
కమ్మగాను పాడుచుండ,
పరవశమున నాట్యమాడి
తరియించును మయూరములు.

కొమ్మనిలచి కోకిలమ్మ
కమ్మగాను పాడుచుండ,
త్యాగరాజ, జయదేవులు
పాడినట్లు అనిపించును.

బామ్మలల్లు సరియర్

టామ్సానాయర్ ప్రపంచ యాత్ర

మూలం మార్కెట్స్

ఈ సరియర్ టామ్సానాయర్, హాకల్ బెరిఫిన్ నవలలకు తరువాతి జరిగిన కథను తెలుపుతుంది. “హాకల్ బెరిఫిన్” నవలలో మాదిరిగానే నవలలో కూడా హాకల్ బెరిఫిన్ అనే కుర్రవాడే కథ చెబుతాడు. ఈ నవలలో టామ్సానాయర్ అనే మరో కుర్రవాడూ, హాకల్ బెరిఫిన్, వీళ్ళు స్నేహితుడైన జిమ్ అనే నీగోముఖ్యపాత్రలు. టామ్సానాయర్ కు ఎప్పుడూ ఏదో సాహసం చెన్నానే వుండాలనీ, తనమేరు దేశదేశాల్లో మోగిపోతూ వుండాలనీ కోరిక. అంచేత ఇదివరకు చేసిన సాహసాలతో తృప్తిపడక, కొత్తవాటికోసం చాలా ప్లాను వేస్తాడు. కాని మిగతావాళ్ళిద్దర్నూ అతని ప్లాన్లు అన్నిటిని తోసివేస్తారు. ఏంచేయడానికి పాలుపోకుండా వున్న సమయంలో, ఒక ప్రాధేను బెలూన్ లో యూరప్ ఖండానికి బయలుదేరుస్తున్న వాళ్ళకి తెలుసుంది. అది మాసివదాసుని వెళ్ళిన టామ్, హాక్, జిమ్ ముగ్గుర్ని ప్రాధేను లోపలికి రానిచ్చి హఠాత్తుగా బెలూన్ ను బయలుదేర దీస్తాడు. యూరప్ ప్రయాణమై పోతున్న వినూనంలో ముగ్గురు మిత్రులు నిర్బంధిపోయి కూర్చున్నారు. మార్పుగ్గంలో ప్రాధేను తెలి తాగి సమద్రంలో పడి మరణిస్తాడు. బెలూన్ నడపడం టామ్ నేర్పు క్షుండున ప్రయాణం తేమంగానే సాగింది. కాని విమానం యూరప్ పోవడానికి బయలుదేరుకోరా ఎడారిలో ప్రవేశించింది. తరువాత వారికొక వర్తకల బెడారిం ఎదురుపడింది. బెడారింమీద దొంగల గుంపు ఒకటి పడి భయం చూచుకోడానికి ప్రయత్నించారు. కాని దీక్షవాయి పోలిపోయారు వర్తకలకు చెందిన ఒక శిశువును దొంగలవంశీ ముగ్గురు స్నేహితులు రక్షించారు.

8

ఉదయమే భోజనాలు కానిచ్చి, ఎడారిలో ఏవైనా వింతలు కనబడతాయేమోనని చూస్తూకూర్చున్నాము. మీము ఆకాశంలో బాగా ఎత్తుకు పోక పోయినా, చల్లటిగా లే వీస్తోంది. ఎడారిలో సాయంత్రం కాగానే ఎంత కిందికి వస్తే అంత హాయిగా వుంటుంది. ఏమంటే సూర్యుడు అస్తమించగానే భూమి శరీర

త్వరగా చల్లారిపోతుంది. అందుచేత రాత్రిఅంతా నేలకు దగ్గిరిగానే ప్రయాణం చేశాము.

బెలూన్ నీడ నేలమీద జరుగన ప్రాకిపోవడం చూస్తూ, అప్పుడప్పుడు చుట్టుప్రక్కల దూరంగా ఏవైనా కనిపిస్తాయేమో తలెత్తిచూస్తున్నాము. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా మాబెలూన్ కింద నేలమీద పోలేడు ముది మానుషులు కనిపించాడు. ఓంటులుకూడా అనేకం

సంబరం
—ఫోటో. పి. రామారావు, రాజమండ్రి.

కనిపించాయి. అంతా నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా, నిద్ర పోతున్నట్లు కనిపించారు.

విమానం ఆపుచేసి, వెనక్కిపోనిచ్చి, మనుషులకు పైగా ఆపి చూశాము. వాళ్ళందరూ చనిపోయి వున్నట్లు గ్రహించాము. ఒక్కసారిగా ఒళ్లు ఝుల్లు మంది. నెమ్మదిగా విమానాన్ని బాగా కిందికి దింపాము. నిచ్చెన వేలాడదీసి నేనూ, టామ్ కిందికి దిగి మనుషుల మధ్యకు వెళ్లాము. ఎండకి ఎండిపోయి, నల్ల బడి, ముడతలుపడి వున్నాయి వాళ్ళ శరీరాలు. లోపలి రక్తమాంసాలు లోపలే హరించిపోయి కేవలం ఆకారాలు మాత్రం మిగిలివున్నాయి. మగవారు, ఆడవారు, పిల్లలుకూడా వారిలోవున్నారు. వాళ్ళను చూస్తుంటే చనిపోయిన వాళ్ళని అనిపించడంలేదు. నిద్ర పోతున్న వాళ్ళ మాదిరిగానే వున్నారు. కొందరు వెళ్లికిలా చేతులుచాచుకుని పడుకునివున్నారు. కొందరు పక్కకి ఒరిగిపడుకున్నారు. ఇంకాకొందరు బోర్లా పడుకున్నారు. పళ్లవరుసలుమాత్రం కొంచెం వికృతంగా కనిపిస్తున్నాయి. అంతేగాని మిగతాదంతా సహజంగానే వున్నది. ఇద్దరుముగ్గురు కూర్చుని వున్నారు. వారిలో ఒకస్త్రీ వున్నది. ఆమెఒడిలో ఒక పసిపాప పడుకునివుంది. ఒకడు చేతులు మోకాళ్ళ మీద ఆనించి కూర్చుని ఎదురుగా చేతులుచాచి పడుకున్న ఒక యువతివంక చూస్తున్నాడు. అతనిచూపుల్లో విచారంకనిపిస్తోంది. అతని పొడుగాటిజుట్టు చెంపల మీద పడుతోంది. గాలి మెల్లిగా వీచినప్పుడల్లా జుట్టు కదులుతూ, అతడు తల కదిలిస్తున్నట్లు కనిపించి, భయంతో మేము వాణికిపోయాము. కొందరు మనుషులమీద, ఒంటెలమీద నగం నగందాకా ఇసుక పేరుకునివుంది. మిగతా కళ్ళెరాలమీద ఇసుక లేదు. అసలు ఆ స్థలంలో ఇసుక చాలా తక్కువగా వుంది. నేలకూడా గట్టిగా వుంది. బట్టలు చాలవరకూ తూట్లు పడిపోయి శరీరాలు కొంతకొంత నగ్నంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఒకగుడ్డముక్కను చేత్తోలిసి పట్టుకుంటే, పిండిపిండి అయిపోతోంది. ఆ మనుషులు కొన్ని సంవత్సరాలనుంచీ అలా పడివున్నారని టామ్ భూహించాడు.

కొందరు మనుషులదగ్గర తువ్వకట్టిన తుపాకులు, కొందరి దగ్గరకత్తులు, మరి కొందరిదగ్గర పిస్తోళ్లు

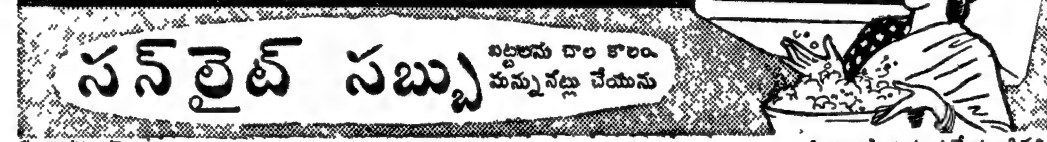
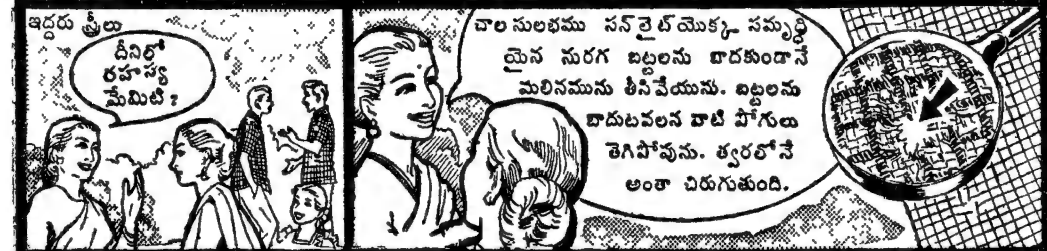
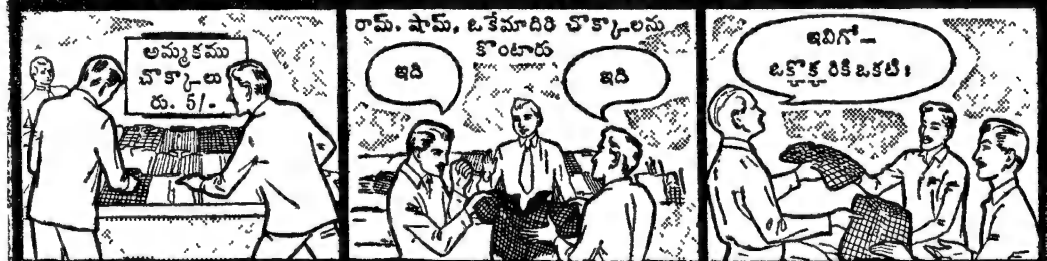
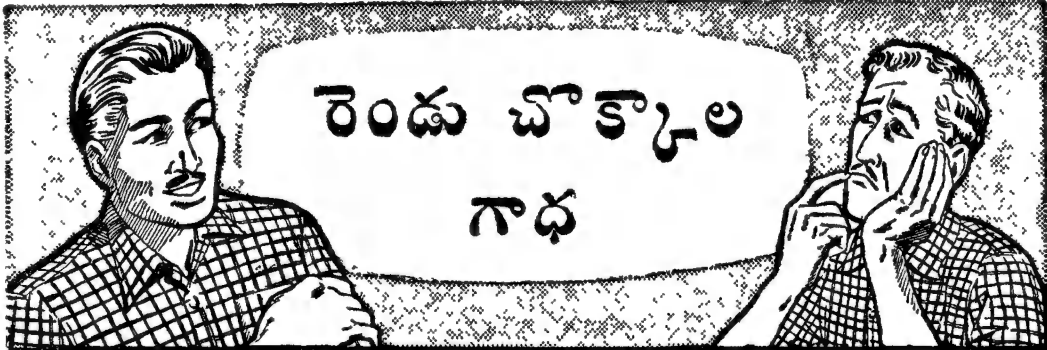
వున్నాయి. ఒంటెలవీపుమీద మూటలించా అలాగే వున్నాయి. కాని మూటల్లోని వస్తువులు చుట్టూ చెల్లాచెదురుగా పడివున్నాయి. ఆ మనుషులకు కత్తులతో ఇకపనేమీ వుండదుగదా అనిభావించి మేము తలావొక కత్తితీసుకున్నాము. కొన్ని పిస్తోళ్లు కూడా తీసుకున్నాము. అందంగా, డిజైన్లు చెక్కబడిన ఒకచిన్న పెట్టెనుకూడా తీసుకున్నాము. ఆ శవాలన్నిటినీ పాతిపెడదా మనుకున్నాము. కాని పైన కప్పడానికి ఇసుక తప్ప ఇంకేమీలేదు. ఇసుకను కప్పినా మళ్ళీ ఎలానూ ఎగిరిపోతుంది. పాపం, ఆ యువతిశరీరంమీదనైనా ఏదన్నాకప్పడామని శాలువలు అవీ కప్పాము ఇసుక కూడా మీద పోదామనుకున్నాము కాని ఆమెవంకే చూస్తున్న ఆ మనిషిజుట్టు మళ్ళికదిలింది. అదిచూసి ఉలికిపడ్డాము. ఆ యువతిని కప్పివేయవద్దనీ, కప్పివేస్తే తానామెను చూడడానికి వీలుండదనీ మమ్మల్ని బతిమాలుతున్నట్లు అనిపించింది. అందుచేత ఆ ప్రయత్నం విరమించాము.

తరువాత విమానం ఎక్కి- ప్రయాణమై పోయాము. కొద్దిసేపట్లో ఆ విచిత్ర శ్రమశాసనవాటిక కనుమరుగైపోయింది. అంతమంది మనుషులు, అన్ని ఒంటెలు అక్కడ చనిపోయి ఉండడం ఎలా సంభవించిందోనని తర్కించాము. కానిసంత తర్కించినా కారణం ఏమీదొరకలేదు. వారు దోవ తప్పిపోయివుంటారనీ, తిరిగి తిరిగి చివరికి వెంటతెచ్చుకున్న భోజన సామగ్రి అయిపోయి, మలమలమాడి ఆకలితో, దాహంతో మరణించి వుంటారని మొదట ఊహించాము. కాని అలాఅయితే క్రూరజంతువులేమీ వాళ్లను ముట్టుకోకుండా ఉండడం ఎలా సంభవిస్తుందని టామ్ ప్రశ్న వేశాడు. అందుచేత అది సరైనభూతాదనుకున్నాము. చివరికి ఏకారణమూ స్ఫురించలేదు. దాన్నిగూర్చి ఆలోచించడం మానివేశాము. కాని లోపల ఏదో భయంతో ఆందోళనతో దిగులుగా కూర్చున్నాము.

కొంతసేపైన తర్వాత మేము అక్కడనుంచి తెచ్చిన చిన్న పెట్టె తెరిచాము. దాన్నిండా నగలూ, రత్నాలూ ఉన్నాయి. వాటిని చూడగానే కళ్లు జగేల్ మన్నాయి. ఇందాకటి ఆడవాళ్ల శరీరాల మీద కనిపించిన మేలిముసుగుల వస్త్రాలే మరికొన్ని ఆ

బట్టల కనిపించు యీ అమ్మగారు అలాంటిది చూసి భయపడిపోయారు. అమ్మగారు చింతపైన జరిపని ప్రశ్న. 'ఈ ధనం మనకెందుకు, తనం చేయించినపాపం మనకు తగలక తప్పదు. అందు అక్కడే వడసినదామా' అనుకున్నాము. కాని టాక్ చేత ఈ ధనం అక్కడ వడవెయ్యవద్దు. మనవద్దనే వద్దన్నాడు. "ఎడారిలో దొంగలు ఉంటారు. కాళ్లు ఉంచుకుందాము," అన్నాడు దొంగలకు పాపంచేసే

227-X52 TL ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

“అవును టామ్ గారూ! మీరు కాదని లాభం లేదు. మనం అందరం చూశాం.”

“చూస్తే? సరస్సు ఉన్నట్టేనా దాని అర్థం?” అన్నాడు టామ్.

“చూసింది ఒక్కడే అయితే, పోనీ వాడు తాగివున్నాడో, లేక కలగన్నాడో, లేక పిచ్చెక్కిందో అనుకోవచ్చు. పోనీ ఇద్దరుచూసినా అంతేనని తోసి చాచేయవచ్చు. కాని ముగ్గురు చూసినప్పుడు తాగి వున్నా, కలగంటున్నా, పిచ్చెక్కి-వున్నా అది నిజమే అవుతుందిగాని, తోసేయడానికి వీలేదు,” అన్నాడు జిమ్.

“నా కదేం తెలియదు. ఆకాశంలో సూర్యుడు ఒకదిక్కునుంచి ఇంకోదిక్కుకి తిరుగుతున్నాడని పూర్వం నాలుగువందలకోట్లమంది అనుకునేవాళ్లు. అంతమాత్రం చేత సూర్యుడు తిరుగుతున్నట్టేనా తెల్ల?”

“మరింకేమిటి టామ్ గారూ? సూర్యుడు తిరక్కుంటూ ఆకాశమే తిరుగుతోందంటారా? అనలు దాంట్లో అనుమానించవలసినంత వసేమొచ్చిందో నాకు తెలియడంలేదు. అదుగో చూడండి. సూర్యుడు పొద్దున ఎక్కడున్నాడో, ఇప్పుడు టెక్కడున్నాడో?”

టామ్ నాకేసి తిరిగి “నువ్వేమంటావు హా? సూర్యుడు కదులుతున్నాడా?” అని అడిగాడు.

“టామ్! అంత తెలివితక్కువ ప్రశ్న అడగడం చూస్తే నాకు విచారంగా వుంది. కళ్లున్నవాడెవడైనా సూర్యుడు తిరుగుతున్నాడనే అంటాడు.”

టామ్ నిట్టూర్పువిడిచి “మితో వాదించడం వృథా. ‘ఓ అంటే నా’ రాని ఇద్దరు చవటలతో ఈ మహాకాశంలో ఎలా ప్రయాణం చెయ్యడమో నీమితో తెలియకుండా వున్నది. మూడు నాలుగు వందలవేలకిందట యూనివర్సిటీ అధికారులకి ఎంత విజ్ఞానం వుండేదో మీకూ అంతే. అయితే హాకీన్! ఇదివరకు పోస్ట్ లనబడేవాళ్లుండేవాళ్లు తెలుసా నీకు?” అని అడిగాడు.

“టామ్ సాయర్! నువ్వు వాదించడం చేతగాక మమ్మల్ని అనవసరంగా తిడుతున్నావు.”

“ఎవరు తిట్టేది?”

“నువ్వే.”

“నేను తిట్టడంలేదు. మీలాంటి చవటల్ని పోకలతోపోలిస్తే అది తిట్టడ మవుతుందా? మమ్మల్ని

గౌరవించినట్లవుతుందిగాని? ఇంకా కోపంవస్తే పోవకు రావాలిగాని మీకుగాను. తమతో మమ్మల్ని పోల్చి నందుకు తిడితే వాళ్లు తిట్టాలిగాని మీరు కాదు.”

“అయితే పోవలవంటి గొప్పవాళ్లుకూడా తిడతారా?”

ఈ ప్రశ్న అడిగేసరికి టామ్ కు నేడెక్కింది. అక్కణ్ణించి ఇక ఉపన్యాసించడం ప్రారంభించాడు. ఈ ఉపన్యాసంలో కొంత నాకు రాసిఇవ్వమని తరవాత టామ్ ను అడిగాను. ఎందుకంటే ఆ ఉపన్యాస భాష పుస్తకాల్లో పాఠంలాగా వుంది. జ్ఞాపక ముంచుకోవడం కష్టమనిపించింది. టామ్ ఇలా అన్నాడు:

“అవును. పోవలకూడా తిట్టేవాళ్లు. అయితే మనపూర్వో బెన్ మిల్లర్ లాగాకాదు. బెన్ మిల్లర్ వాడే మాటలే వాళ్లుకూడా వాడేవారు. కాని మాటల పొందిక వేరుగా వుండేది. ఎందుకంటే బెన్ మిల్లర్ చదువుకున్నవాడుకాదు. విద్యావిహీనుడు. అందుచేత అతడితిట్లు అనంగస్త్రమలై వుండేవి. కాని పోవలు గొప్పగొప్ప విద్వాంసులవద్ద విద్య అభ్యసించి తిట్లు తిట్టేవిధానం బాగా నేర్చుకునేవారు. శాస్త్రోక్తంగా, క్రమవద్దతిలో తిట్టడం ఎలాగో వాళ్ళకి బాగా తెలుసు. గంభీరంగా, కఠినంగా, భయంకరంగా ఉండేవి వారి తిట్లు. బెన్ మిల్లర్ తిట్టినప్పుడు మనం నవ్వుకుని మన దారిక మనం పోతాం. కాని పోవలు తిడితే మహాపద్రవం సంభవించినట్లు ఉండేది. రాజులుగాని, ప్రజలుగాని, మత ద్రోహులుగాని, యూదులుగాని, ఎవరైనానరే తమకి కోపం కలిగేట్లు ప్రవర్తించారంటే పోవలు నవ్వించేవారు కాదు. నానాశాపసాధాలూ పెట్టేవారు. ఎలావడితే అలా కాదు. దానికి ఒకకథతి వుండేది. నఖశిఖపర్యంతం తిట్టేవారు. ఆమనిపిని దేశంనుంచి తరిమివేసి, వాడికి కూడా గుడ్డ యిచ్చినవాణ్ణికూడా వెలివేసేవారు. అదీ తిట్టడం అంటే. పెథవది బెన్ మిల్లర్ గాడికేం తెలుసు తిట్టడం. మధ్య యుగాలరోజుల్లో పోస్ట్ తిట్టడంలే భూమి కంపించేది. రాజ్యాలు దద్దరిల్లేవి. రాజులు పాదాక్రాంతు లయ్యేవారు. ఆరోజుల్లో ఆఖరికి చచ్చురకం వివస్ తిట్టగలిగినంతపాటికూడా ఈరోజుల్లో వాళ్లు తిట్టలేరు. అసలు తిట్టడం అనేది ఆరోజుల్లో ఒక గొప్పకళ. ఆకళ ఇప్పుడు నశించి పోయింది.”

టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర

“అయితే ఇప్పుడుకూడా బివెల్లు తిడుతూ వుంటారా?” అని నేను అడిగాను.

“ఇప్పుడు వాళ్లు ఆటేతిట్టడం లేదనుకో. అయినా ఆ విద్య నేర్చుకుని వుంటారు. అది నేర్చుకోనివాడు ఆ వుద్యోగానికి పనికిరాడు.”

“అయితే ఇప్పుడు తిట్టడం మానేసికట్టేనా వాళ్లు?”

“ఆ, చాలామటుకు మానేసినట్లే. కాని పెరూ లాంటిదేశాల్లో ఇంకా వారితిట్టు వినబడుతూనే వుంటాయనుకుంటాను. పెరూలాంటిదేశాల్లో ప్రజలు ఇంకా అమాయకంగానే వున్నారు. మధ్యయుగాల రోజుల్లో మిడతలకున్న పాటి తెలివి తేటలుకూడా ఈనాటి పెరూదేశప్రజలకి లేవు గనక ఆ దేశంలో అలాంటిది జరిగినా జరగవచ్చును.”

“మిడతలా?”

“అవును. మధ్యయుగదినాల్లో స్రాస్సుదేశంలో మిడతల దండు పొలాలమీద వాలి వైర్లను ధ్వంసం చేస్తుంటే బివెల్లు అక్కడికి వెళ్లి వాటిని శవించే వారు. యూదుజాతివాణ్ణో, మతద్రోహినో తిట్టినట్లే మిడతల్నికూడా తిట్టేవారు.”

“మరి మిడతలేంచేసేవి?”

“నవ్వి పూరుకునేవి. ఏమీ వినబడనట్టు తమ దోహద తాము వైర్లను ధ్వంసం చేసుకుపోయేవి. అరోజుల్లో మిడతలకీ, మనుషులకీ ఉన్న పెద్దతేడా ఏమిటంటే మిడతలు చాలా తెలివిగా ప్రవర్తించేవి.”

ఇంతలో జిమ్ “అరెరె. అదుగో, నరస్తు. మళ్లీవచ్చింది. అదుగో. టామ్ గారూ! చూడండి. ఇప్పుడేమంటారు?” అని అరిచాడు.

జిమ్ చూపినవైపు చూశాము. అక్కడ నిజంగానే నరస్తు శ్రుంది. చెట్లు, నీడలు, అంతా ఇండాకటి లాగానే కలిసించింది.

“టామ్ సాయర్! ఇప్పుడు నీకు నమ్మకం కలిగిందనుకుంటాను,” అన్నాను.

“అవును. అక్కడ నరస్తులేదని నాకు నమ్మకం కలిగింది.”

“టామ్ గారూ! మీగలా అంటూవుంటే నాకు భయం వేస్తోంది. ఎండ మాడ్చేస్తోంది. దాహంతో నాలిక పీక్కుపోతోంది. మీరు చూడబోతే మతిలేని మాటలు మాట్లాడుతున్నారు. అబ్బ. నరస్తు ఎంత బావుంది. అది చూస్తుంటే, ఎండిపోయిన నోట్లో కూడా నీళ్లురుతున్నాయి,” అన్నాడు జిమ్.

“ఇంకేం. అలా పూరిననీళ్లే మళ్లీ మింగి దాహం తీర్చుకో. అక్కడ నరస్తులేదు, గిరస్సు లేదు.”

“జిమ్! జాగ్రత్తగా చూస్తూవుడు. అది ఎక్కడకు పోతుందో చూద్దాం,” అని హెచ్చరించాను నేను.

“అలాగే” అన్నాడు జిమ్.

మేము విమానంవేగం బాగా ఎక్కువ చేశాము. ఎంత తీవ్రవేగంతోపోతున్నా నరస్తు అంతవేగంతోనూ వెనక్కి పోతున్నట్లు కనబడింది. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా నరస్తు మాయమైపోయింది.

(ఇంకా వుంది)

పోడ వైన జట్టు, మాసి పోయిన గడ్డంతో ఒకవ్యక్తి నడుస్తున్నాడు. ఒక కుర్రాడు అతని దగ్గరకొచ్చి “టైమెంత యిందండి” అని అడిగాడు. ఆవ్యక్తి రిప్పువాచి చూసి “పది నిమిషాలు తక్కువ తొమ్మిది” అన్నాడు. “అయితే తొమ్మిది గంటలకి క్షవరం చేయించుకో”

అంటూ పారిపోయాడు. అతనికి చాలా కోపం వచ్చింది. ఆ కుర్రాణ్ణి పట్టుకోడానికి తనూ పరుగెత్తాడు. ముఱుపు తిరిగే దిక్కులోకి పోలినున్నప్పుడే పరుగెడుతున్న అతన్ని పట్టుకొని ఆపాడు. “ఏం అంత అర్జెంటు వ్యవహారం? మేయిన్ రోడ్డు మీద అడ్డంగా పరుగెడు

తున్నావ్?” అనడిగాడు అతడు రొప్పతూ జరిగిందంతా చెప్పాడు. పోలీసు తన రిప్పువాచి చూసి అన్నాడు. “అదేనా. ఇంకా ఎనిమిదినిమిషాలు అందిగా. మంగలిపావుకి అంత పరుగెట్టుకు వెళితేగాని చేతుకో లేవా తొమ్మిది గంటలకి?”

ఎ. పి. రుగారాత్.

ఉపవిడుపు

ఉప వట్టి అల్లరిపిల్ల. ఇంట్లో ఒకటే ఆగంచేస్తుంటుంది. ఏ చిన్న విషయంలో కోపం వచ్చినా ఇంటికప్పు ఎగిరిపోయేట్లు గోలపెట్టి వదుస్తుంది. సంవత్సరాది పండగకని ఉప వాళ్ళ అమ్మ కొత్తగుడ్డలు కుట్టించింది. పండగ ఇంకా నాలుగు రోజులు ఉన్నది. కొత్తగుడ్డలు చూసి ఉప చాలా మురిసిపోయింది.

“అమ్మా! అమ్మా! ఈ పూల గాను చాలా బాగున్నది. తొందరగా నాకు తోడుగు” అని అడిగింది. అమ్మ మెల్లిగా చెప్పింది. “పండగ ఇంకా నాలుగురోజులు ఉన్నదికదా! పండగనాడు చక్కగా తలంటి పోసుకొని కట్టుకుందువు గానిలే. పెట్టెలోదాచుకో” అని.

ఉప చెప్పినమాట విన లేదు. “ఇప్పుడేతొడగాలి” అని మారాము చేసింది. అమ్మకు కోపంవచ్చింది. “అలావీలులేదు. నేను తొడగను. పండగనాడు అందరూ కొత్త బట్టలు కట్టుకుంటారు. ఈగాను కాస్తా ఇవారే కట్టుకొని మాపేస్తే, అలాడు పాతబట్టకట్టుకుని తిరగవలసి వస్తుంది.” అని చెప్పింది. అప్పటికే ఉప వినలేదు. చేతులో ఉన్న గిలక్కాయలు నేలకేసి కొట్టింది. కాళ్లు దబదబ బాదుతూ వెళ్ళి, బల్లమీదఉన్న నాన్నగారి పుస్తకాలన్నీ క్రిందికి తోసింది. మంచంమీద పెట్టి ఉన్న దిట్ల, దుప్పట్లు ఒకటొకటే తీసి ఇల్లంతా విసిరింది. అప్పటికే అమ్మపట్టించుకో

లేదు. క్రిందబడి ఈ ప్రక్కనుంచి ఆవక్కదాకా దొర్లింది. శోకాలు పెట్టి వచ్చింది. ఓ, ఓ అని

- ము. వి. -

పాలికేకలు పెట్టింది. ఒక్కొక్క కేకకు ఇంటికప్పు ఎగిరిపోతుందా అనిపించింది.

ఇలా ఉండగా, ఒక తమాషా జరిగింది. కొందరు కిన్నరులు-అంటే

దేశతలలో ఒకజాతిజాతు - అలా తిరుగుతూ పోతున్నారు. వాళ్లు మనుష్యుల కంటికి కనిపించరు. పోతూఉండగా వారు ఉపవిడుపు విన్నారు. ఉప పెట్టున్న కేకలకు వాళ్ళచేపులు బద్దలయిపోయినాయి. ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు. ఉప ఎందుకువిడుస్తున్నదో వాళ్లు తెలుసుకున్నారు. ఉపచేస్తున్న మారాము చూసేనరికి వాళ్ళకి చాలా కోపం వచ్చింది. ఎలాగైనా ఈఅల్లరిపిల్లకు బుద్ధి వచ్చేటట్లు చేయాలని వాళ్లు అనుకున్నారు.

కిన్నరులు ఉప కిందపడి దొర్లుతూ, ఏడుస్తూ ఉన్నగదిలోకి మెల్లిగావచ్చారు. గదిలోని వస్తువు

PPY 26-TEL

‘నా గొంతుక బాగా
పుండు పడినందున
నేనుమింగలేక పోయాను’

కాని **పెప్స్**

ఉపశమనం కలిగించి
పుండును మాన్పినవి

పెప్స్ తేల్లెట్లు గొంతు, రొమ్ము తారావశమ, వివరకపారములు కంటి, మీద పెప్సును రవ్వ రించువపుడు ఈ పారములు అవిరి అయి, మీ క్వావద్యరా గొంతుకలోనికి, క్వావమార్గం, క్వావ కోకాలోనికి కొదిపోవుతాయి. ఇలా అవి పరా పరి మిమ్ము తారించే దాగాలను చేరుకుంటాయి. అందుకే పెప్స్ అంతకక్తివంతమై, జగద్విఖ్యాతి గాంచినవి. పెప్స్ దగ్గులను ఆడేవివేస్తాయి, గొంతు పుండు తారను ఉపశమింప జేస్తాయి, కిషమును కోపి వేసి, క్వావదావను పోగొట్టుతాయి. ఇవన్నయేంజా, బ్రాంకైటిస్ చికెక్కుకు ఇవి ఆమోతునైనవి.

PEPS

పెప్స్ గొంతు, రొమ్ము తేల్లెట్లు మంచంమేవారి అందరివద్ద లభిస్తాయి.

మద్రాసు పోర్ విజెట్టు; దాదా డ్రి కంపెనీ, హార్బు టౌన్, మద్రాసు-8.

★ ఉ ప ఏ డు పు ★

అన్నీ అల్లరిచిల్లరగా పడిఉన్నాయి. తెల్లటివక్కదుప్పట్లు నేలమీద పడి ఉన్నాయి. వాటిని ఇవ్వం వచ్చినట్లు మాఫతూ, ఉప ఏడుస్తూ రాగాలు తీస్తున్నది. చీది, వాటికి తుడుస్తున్నది.

కిన్నరులు సరేఅంటేసరే అనుకున్నారు. అం ద రూ క లి సి ఉ ప ను త ల ఒకరు చేతులు ఒకరు, కాళ్లు ఒకరు ఇలా పట్టుకున్నారు. ఉప వాళ్ళని చూసింది. చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. వాళ్లు తన్ను ఎక్కడికి తీసుకుపోతారో అని భయపడింది. పెద్దగా అరవాలనుకున్నది. కాని అరవలేకపోయింది.

చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే వాళ్ళయిల్లు మాయమై పోయింది. భయంతో కళ్లు మూసుకున్నది. మళ్ళీ కళ్లు తెరిచేసరికి ఉప ఒకకొత్త ఇంట్లో ఉన్నది. చుట్టూ చూసింది. ఎవరూలేరు. కిన్నరులు దూరంగా ఇంటి వెలుపల నిలబడి తమాషాచూస్తున్నారు. అప్పుడు ఉపకు తాను ఏడుస్తున్నట్లు గుర్తువచ్చింది. తనను అనవసరంగా కదిలించినందుకు వాళ్ళమీద కోపం వచ్చింది. ఆ కళ్ళతో మళ్ళీ ఏడుపుఆరంభించింది. ఓ, ఓ అని అరవటం మొదలు పెట్టింది. అలా అరిచిందోతేదో వైకవ్వమీగినంత చి నాలుగు పెంకులు ఎగిరి ఉప చుట్టూ పడినాయి. ఉప అరవటం ఆపలేదు. మళ్ళీ అరిచింది. మళ్ళీ నాలుగు పెంకులు ఎగిరి కింద పడినాయి. ఇలా ఉప ఏడుస్తూ బిగ్గరగా అరిచినప్పుడల్లా కప్ప పెంకులు ఎగిరి కిందపడటం ఆరంభించినాయి. అవికనక తన

నెత్తినే పడితే...! అయినా ఉప ఏడుపుఆపలేదు. కిన్నరులు బయట నిలబడి ఈతమాషాచూస్తూ పక పకనవ్వుతున్నారు.

కొంచెంసేపటిలో ఆ ఇల్లుకప్ప మొత్తం ఎగిరిపోయింది. చివరికి ఒకపెంకు ఉప మోకాటి పైన పడి కొంచెం దెబ్బతగిలింది కూడా. కిన్నరులు గబగబ వచ్చి “బలేబలే: ఏడ్చి, ఏడ్చి, ఒకఇంటి కప్పకప్పు ఎగరగొట్టేశావే. చాలా తమాషాగా ఉన్నది. రా!రా! ఇంకోఇల్లు ఎగరగొట్టదువుకాని” అంటూ ఉపను ఇంకోఇంటికి తీసుకెళ్ళారు.

ఈసారి పెంకులు క్రింద పడ్డప్పుడల్లా చిన్నచిన్న దెబ్బలు తగలటం ఆరంభించినాయి ఉపకు భయం వేసింది — ఇంకా గట్టి దెబ్బలు తగులుతాయేమోనని. ఏడుపు ఆపివేసింది. కిన్నరులవంక చూచి, “ఇక ఏడవను. నన్ను మా ఇంటికి తీసుకుపోండి.” అని బతిమిలాడింది. కిన్నరులు నవ్వుకున్నారు. “అలాకాదు. నీవు ఏడుస్తుంటే, ఇంటి పెంకులు పడుతుంటే మాకు చాలా తమాషాగా ఉంది. ఎలాగైనా ఇంకో ఇంటికీ పక్కాడా ఎగరగొట్టమో” అని ఎగతాళిగా అన్నారు.

వాళ్లు తన్ను ఎగతాళిచేస్తున్నందుకు కోపంవచ్చింది ఉపకు. “మీకుఇలాగే ఎగతాళి చేయండి. నాకుకోపంవస్తే ఏడుస్తాను.” అంది. కిన్నరులు చెప్పారు. “నిన్ను ఏడవమనేగా మేము చెప్పిందికూడా. కోపంవస్తే వచ్చిందిలే చూద్దాం. కోపంవస్తే ఏం చేస్తావో”

ఉపకు చాలా కోపంవచ్చింది.

పెద్దగా అరిచి ఏడుపు మొదలు పెట్టింది. కానితో వైనుంచి మరి నాలుగుపెంకులు. ఈసారి మీద పడినాయి. ఉపకు భయంవేసింది. “ఈసారి ఎంతకోపం వచ్చినాసరే ఏడవనుగాక ఏడవను” అనుకున్నది. కిన్నరులతో ఆమాట చెప్పింది. ఉప ఇకమీదట మంచిపిల్లి అవుతుందని వాళ్ళకునమ్మకం కుదిరింది. అందుచేత వాళ్లు ఉపను అలాగే తెచ్చి ఇంటిపద్ద దింపివేశారు.

ఉప అమ్మ వంటింట్లోపనిపూర్తి చేసుకొని తిరిగివచ్చేసరికి ఉప గదిలో కిందపడుకొని నిద్రపోతున్నది. అమ్మ ఉపను చూచి “ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్రపోయింది.” అనుకున్నది. లేపి, మొగం కడిగింది. కడుగుతుండగా ఉప అమ్మతో చెప్పింది. “అమ్మా, ఇకమీద నేను ఎప్పుడూ ఏడవనే” అని.

సంతృప్తిరాది పండగ వచ్చింది. ఉప చక్కగా కొత్తగాను వేసుకున్నది. మధ్యాహ్నం అమ్మ చేసిన పిండివంటలు తిన్నది. ఇంకా కావాలని అడిగింది, అమ్మ “ఎక్కువగా తింటే కడుపులోనొప్పి వస్తుంది. తినకూడద”ని చెప్పింది. ఉపకు కోపంవచ్చింది. మామూలుగా ఏడవబోయింది. పెద్దగా అరుద్దామని నోరుతెరిచింది. కాని కిన్నరులుగుర్తు వచ్చారు మల్లా ఆ ఇల్లకు తీసుకు వెళ్ళారేమోనని భయంవేసింది. ఏడుపు ఆపుకొని, నోరుమూసేసింది. ఉప ఏడవకుండా ఉన్నందుకు అమ్మ చాలా ఆశ్చర్యపోయింది.

“ఇదుగో ఇదితీసుకునిపో, ఇక ఆడగబోకు” అని ఇంకా కొంతం పెట్టింది. అది తీసుకొని, ఉప ఆడుకోవటానికి పోయింది. ★

(అంజులక్ష్మి నవనరం చి)

రామనామమహిమ

పూర్వం దండకారణ్యంలో ఒక మహర్షి ఉండేవాడు. ఆయన తన తపోమహిమచేత అష్టదశ్విధ స్వర్గలోకానికి వెళ్లివస్తూ ఉండేవాడు. ఆయనకు ఒక కుమారుడు. ఆ బాలుకు తన తండ్రికి శుశ్రూష చేస్తూ అన్నివిధ్యలు నేర్చుకొన్నాడు. ఆ అరణ్యంలో ఉండే మునులందరూ ఆ బాలుని ప్రతిభను చూచి ఆశ్చర్యపోయేవారు.

ఒకదినం మహర్షి స్వర్గానికి వెళ్లిన సమయంలో ఆ బాలుడు ఒక్కడే ఆశ్రమముదగ్గర ఉండగా ఒకడు అక్కడికి పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చి, “మహర్షి ఎక్కడ” అని ఆ బాలుని ప్రశ్నించాడు.

“మా నాన్నగారు లేరు. భగవద్దర్శనం కొరకు స్వర్గానికి వెళ్లారు” అని మునికుమారుడు తెలిపాడు. అది విని ఆ వచ్చినవాడు చాలా దుఃఖపడి తన్నుతాను నిందించుకొనగాడు. అప్పుడు బాలుడు జాలిపడి “నీవు వచ్చినవని ఏమిటో నాకు చెప్పు. నేను చేయగలిగిన దయితే చేస్తాను” అని చెప్పాడు. అతడు మరింత విచారపడుతూ “మునిపుత్రా! నేనువచ్చింది చాలా పెద్దకార్యము. నీ చేత కాదు” అన్నాడు.

మునికుమారుడు అతనిని ఓదార్చుతూ తిరిగి తిరిగి ప్రశ్నించగా. “నాకు బ్రహ్మహత్యా దోషము తగిలింది. దాని నివారణార్థము

నేను మీ తండ్రి గారి దగ్గటికి వచ్చాను.” అని అతడు తెలిపాడు.

“ఇంతేనా భయపడకు! నేను దానిని నివారిస్తాను నీవు పోయి నదిలో స్నానంచేసి శుచివైరమ్మ”ని మహర్షి పుత్రుడు అతనికి అభయమిచ్చాడు. ఆ ఆగంతుకుడు శుచియై వచ్చిన తర్వాత అతనికి ఆ బాలుడు రామనామం ఉపదేశించి ఇలా చెప్పాడు.

“నిష్కల్మషమైన మనస్సుతో ముహూర్తం ఈ మంత్రం జపించు నీపాపం నివారణ అవుతుంది.”

కప్పగంతుల రామకృష్ణ ప్రసాదు

అతడు జపించగానే బ్రహ్మహత్యాదోషం తొలగిపోయింది.

ఇదిచూచి అక్కడఉండే మునులందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. “పట్టు మనిషిపదహారేళ్లయినా లేని ఈ ముని పుత్రుడు ఎంత మహిమ శాలి? తండ్రిని మించిన పుత్రుడు ఈ సంగతి తెలుసుకొని మహర్షి ఎంత సంతోషం పొందుతాడు” అనుకొన్నాడు.

స్వర్గలోకంనుండి మహర్షి తిరిగి వచ్చిన పిదప మునులవల్ల జరిగిన విషయం పూర్తిగా తెలుసుకొన్నాడు ఆయన సంతోషం పొందక సోగా చాలా మనస్తాపం

చెందాడు. వెంటనే పుత్రుని పిలిచి ఇలా అన్నాడు.

“అయ్యో! అనవసరంగా ఎంత పని చేశావురా! “శ్రీరామ” అని ఒక్కసారి ఉచ్చరిస్తేనరిపోయేదానికి మూడుసార్లు చెప్పించావా? నీకింకా జ్ఞానోదయం కాలేదు. నీవు నీచకులంలో జన్మించి రాముని దర్శించి పాపపరిహారం చేసుకో.”

ఆ శాపము ప్రకారం ఆ బాలుడు మరుజన్మలో “గుహాడు”గా జన్మించి శ్రీరాముని సందర్శించి, చేతయినంతసేప చేసి తన జన్మ సఫలముచేసుకున్నాడు. ★

కాలేజీ విద్యార్థులంతా తమ ప్రస్తుత ప్రాధాన రోగిగా తో గ్రామాలకి ‘ఎస్కర్స్’ వెళ్ళారు. త్రోవలో ఒక మట్టి యింటి గోడదగ్గరగా వెళ్ళి ఆశ్చర్యంతో ప్రాథెనర్ గారు అట్టే నిలచిపోయారు. వెంట వస్తూన్న విద్యార్థులు “ఏమండీ ప్రాథెనర్ గారూ! అలాగోడవైవే చూస్తూ నిలబడి పోయారేం?” అని అడిగారు.

“అదికాదు ఈడారి పశువులు యిలా క్రిమిం తప్పకుండా ఈగోడమీద యీ విధంగా పేడ ఎలా వేయగలిగాయో నని ఆలోచిస్తున్నా” అన్నారు.

జి. వి. రమణమూర్తి, నీగంపేట.

ఇంతలోనే, అబ్బాయి త్రయంబకరావు మొహం కడుక్కుని, అకలిమొహంతో వంటింట్లోకి వచ్చి గోడదగ్గర కిటికీకింద, పెద్ద పీటమీద కూర్చుని, “రానీచే, రమణమ్మ, నాలుగిద్దెస్లు రానీ” అన్నాడు.

“వూరికే గుర్రాలుతోలకు, వడిస్తాలే వుండు. వండి వార్చటానికేగా ఇక్కడ వున్నది నేను అన్నది రమణమ్మ—గొంతు స్తాయి కొంచెంపెంచి.

“ఏమిటే అది, వుట్టి పుణ్యానికి వాడిమీద అట్లా మండిపడతావు? రాత్రికూడా వాడు సరిగ్గా అన్నం తినలేదు సన్యాసి” అంది తల్లి, కొడుకుని వెనకేసుకొచ్చి.

“చాలే—” అంటూ మూతి విరుస్తూ రమణమ్మ నాలుగు అద్దెస్లు కార్చుకుని నెయ్యివేసి, వెండిపళ్లెంలో పెట్టి తిమ్మడి ముందు, ‘టక్’ మని మోతి వివపడేట్టు పెట్టి తిరిగి వల్లి పొయ్యి దగ్గర కూచుంది.

త్రయంబకరావు ఇద్దెస్లమీద పడ్డాడు. అతనికి ఇరవై రెండేళ్లైతే అయి. వాన్నా గారికి మల్లేనే బాగా ఏపుగా పెరిగిన ఘటం. ఎర్రగా దిబ్బపండు పెన్నెలో వున్నాడు మనిషి. ముచ్చటైన వుంగరాల క్రాపు; తీర్చిదిద్దిన ముక్కు మొహం తీరు కనిసం, 190 జొన్నక తక్కువ ఉండేదని. ఏంబూ విచారమూ అతని దరికేనా రావు. ఎప్పుడూ తిండి రంధివురిపి. రుచిగా శుచిగా బోర్లనిండేలా తిరి, కమ్మగా త్రేల్చి, వొంకలుపెట్టి, తన గదిలో ఈజీచేర్లో పడుకుని కుసుకుతూ వుండడం అతని కంతో ఇష్టం. ఎంత వన్నె వాడిన శరీరమో, బుర్రమాత్రం అందుకు అంత వ్యతిరేకం; ఎంగులో, తెనాలి రేగిమిన్ను తప్ప మరేమీ ఉండే వుండటానికి ఎంతో ఆధారమూ లేదు. అతని ప్రతి చర్యకీ తల్లి తండ్రో ప్రోద్బలం ఇవ్వాలి ‘ఇలాగా, అలాగా’ అని ఆలోచించి పెట్టాలి. ఎవ ఎవ. ఎవని ఎలాగోనా వంసగా తప్ప, మెట్టిక్కడికి క్రియమేటుగా కూర్చుని, అందులోనూ, వాల్చీ తప్పకుండా పోలయి, ఇంక అతను చిదవడం వాటి శరీరశ్రమ, తప్ప మరేమీ కాదని అతని గురువులూ, తిల్లితండ్రులూ, అతనుగూడా నిర్ణయానికి రాక తప్పలేదు అయినా అతను చదివి సంపాదించాల్సిన ఆవశ్యకమేమున్నది గనక? సుఖంగా కూర్చుని తింటూ, అల్లికంట బతుతూ, ఉత్తెన విగ్రహంగా నిలుచి అలంకరించుకుని తిరుగుతూ వుంటే అంతేచాలు; అండ్రీ వుడ్డెంగులాడా అదే వాలే, ఈ మొద్దు అవతారాన్ని భరించలేనిది, రమణమ్మ మాత్రమే.

త్రయంబకరావు నాలుగు ఇద్దెస్లూ నమిలేసి, “ఇంకో రెండేయ్యవ. చాలలేదు” అన్నాడు. “వొస్తున్నా అంది అక్కడినుగా.

తల్లి, “వాడికి నేను కాఫీ అది ఇస్తానని, ఈ రసం నాన్నగారి కిచ్చిరా నువ్వు” అంది కూతురుతో.

“పంచదార వేశావుగదా” అంటూ రమణమ్మ, వెండిగ్లాసు తీసుకుని వినయంగా వెళ్లిపోయింది. ఆఫీసురూంలో ప్లీడరుగారు లారిపోర్టర్ చిగువుతున్నారు, అందులోవున్న ఓ జడ్జి మెంటు తినకోకరకంగా వుపయోగిస్తున్నా ఉహతో. ఆయనకి కొంచెం దూరంలో, నేలమీద పరిచిన చాపమీద, సుమాస్తా సీతాపతి, శుచిగా, పిలక తడైనా ఆరకండా ముడేసుకుని విభూతిరేఖలు మొహం మెరుస్తూవుంటే ఏదో అసహనంతోకాయితంగావును రాస్తున్నాడు రాతబల్లముందు కూర్చుని. అతనికివనకొ, రెండుపక్కలా, లావు ప్రకాలదీరునాలు పు ప్రకాలతో కిక్కిరిసి వున్నాయి. ఓ దిన కుత్తిక, అన్నీ సిరామరకలతోనిండి పక్క నేపడివుంది. ప్లీడరుగారు అప్పుడప్పుడు, వేలంకోటిసుటూ, కొద్దు ప్రకటనలనిమితం కొని,

కుత్తికలు విధిగా చూపబల్లివుండడంవల్ల వాటిని తెప్పిస్తూ వుంటాడు.

రమణమ్మ ఆఫీసుగదికి ఇంట్లోకి మళ్ళివున్న వాకిలిదగ్గర వేల్చాడుతున్న తెర తొలగించి, “నాన్నా” అంది.

ప్లీడరుగారు, “ఎవరూ లేరులే. ఇట్లా వచ్చి నాచేతి కియ్యి” అన్నాడు. ఆయన ధ్యాసలో సగం, నారింజరసంమీదే వుండటం వల్ల, కూతురుగొంతు వినగానే, అదే వస్తోందని గుర్తుపట్టాడు.

రమణమ్మ వెండిగ్లాసు తండ్రిముందు లేచిపోయిపెట్టి, చర భరా ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయింది. ప్లీడరుగారు నారింజరసం అతి ఆప్యాయంగా తాగుతూ, చెమటపట్టిన నోటికి చల్లగాలి ఆవ సరమైగాబోలు, సుమాస్తాకి సౌంజ్ చేశాడుచేత్తో, ఫాన్ వెయ్యమని.

సుమాస్తా ఫాన్ స్విచ్ నొక్కేడు. ఫాన్ వేగంగా తిరగ సాగింది కొంత ఆరాటం తగ్గటంతో కేమెడిరావుగారు వెండిగ్లాసు రసం ఖాళీచేసి, “అబ్బ” అనుకుని, “ఈ ఎండాకాలం నారింజరసం వుచ్చుకోకపోతే వడితగ్గు సీతాపతి” అన్నాడు సుమాస్తాతో.

“అవునండి” అంటూ సుమాస్తా కేసుకట్టల్ని పరిశీలించి, అవ సరమైనవి ప్లీడరుగారిముందు పెడుతున్నాడు.

“పంతులూ, బెజవాడనించి ఉత్తరా లేమేనా వచ్చాయా” అని ప్రశ్నించాడు ప్లీడరుగారు.

“ఇంకా బహు రాలేదండి” అని ముక్త సరిగా జవాబిచ్చాడు సుమాస్తా.

ఇదేసమయం ప్లీడరుగారి సుప్రకృతి యేమోనన్నలా నెమ్మదిగా నడిచివచ్చి నాన్నకి ఎదురుగా నిలచిపోగావున్న పేముకర్చిలో కూర్చున్నాడు.

ప్లీడరుగారు కాయితాలవంక చూసేవాడూ తల్లి తల్లి కొడుకు వంక ప్రేమగాదాస్తూ, “నాన్నా, రాత్రి ఏదో దస్ అన్నావు, కులాసాగావుందా, లేకపోతే, డాక్టర్ సర్వైక్షర్రావుదగ్గరకెళ్లిరా” అన్నాడు.

“ఇదిగో వెళ్లిన్నాను నాన్నగారు. ఎందుకు కనపడమన్నా రలు?” అని విధేయతగా అడిగాడు కొడుకు.

“మరేం లేదునాయనా, ఇంకుకే అమృతసి, ఫీజా విదు రూపాయలు పంపుకుపో ఎందుకేనా మంచిది. త్వరగారా. ఎంపక తిరస్క. వెళ్లు” అన్నాడు.

కొడుకు లోపలికి వెళ్లాడు. కొడుకు వచ్చేవరకు అటువేపే చూస్తూ కూర్చున్నాడు ప్లీడరుగారు దూరవంకచూసే బర్రెలాగా. కొడుకుమీద ఆయనకంత మమకారం

“ఇంకా బహురా లేదేమోయ్ పంతులు.” అంటున్నాడు ప్లీడరు, చేతిమన్న రిస్కువాచీవంకచూస్తూ.

సుమాస్తా “రెడ్డిని ఇండాక నే సంపాదించి వస్తూవుండాలి” అన్నాడు.

గోడగడియారం 8:15 కొట్టింది. ఆఫీసురూం కిటికీలరండా వేసవి ఎండి దుర్రుమంటూ లోపలికి పాకుతోంది.

కొంచెం భయంగా, వినయంగా ఓ పన్నెండేళ్ళ కుర్రాడు చేతిలో ఉత్తరాలతో లోపలికి వచ్చాడు. చానుంచాయ రంగు; తేనెరంగు కట్టి తెలసంస్కారంలేని జుట్టు బాగా చిగుతైన చొక్కా పైకి పీక్కుపోయింది. అరలాగు బాగా వోడులుగా, ఇదరికి సరిపడేట్లున్నది. ఈ ఆకారాన్ని చూస్తే కొంచెం నవ్వు, జాలి వేస్తుంది ఎవరికైనా.

ప్లీడరుగారు ఉత్తరాలు అందుకుని ఒక్కొక్కటి చింపి చూస్తూన్నారు.

కుర్రాడు ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయాడు.

సుమాస్తా ప్లీడరుగారి మొహంలో మార్పుల్నిబట్టి వుత్తరాల సారం గ్రహించే ప్రయత్నంలో తీవ్రంగా లగ్న మైవున్నాడు.

“వచ్చిందోయ్, బెజవాడవారి వుత్తరం” అన్నాడు ప్లీడరు గారు, కొంత చేదుగా, కొంత ఎడేవాగా.

“వియ్యంకుడే రాశాడా అండీ” అన్నాడు గుమాస్తా.

“అవును. ధంగయ్యగారు స్వయంగా రాశారు; ఎక్కడా న్యాయరణం పోరాటాన్ని లేకుండా కచ్చిగా వుండా వుత్తరం. అయితే—పైకం సంతతి ఎక్కడా ఎత్తలేదులే. అమ్మాయిని తీసుక వెళ్ళింది అని నున్నీతంగావుంది వ్రాసిన” అంటూ ప్రియమగారు వకపక నవ్వాడు.

గుమాస్తా వూరుకున్నాడు. అది వారి స్వంతవిషయం; చెంకు తొలిగిందని చెప్పినా తప్పే, చెప్పకపోయినా తప్పే—అయితే చిరునవ్వు నవ్వి నవ్వునట్లు పెట్టాడు మొహం.

“రెండేళ్ళనించి, ఆ వెయ్యిరూపాయలూ ఇవ్వకుండా ఇలాగే కాలం గడుపుతున్నాడు; మళ్ళీ పెద్దమనిషి; ఏదో వియ్యంకుడు కదా అని వడ్డీ వెయ్యలేదు. సిగ్గులేకుండా అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళాలట” అన్నాడు ప్రియమగారు.

గుమాస్తా ఏమీ అనలేదు; నిరాశయంగా వింటున్నాడు.

“దీనికంటే నావ పేరే. అబ్బాయికి ఈ క్షణాన గంభీర ప్రియమగారు; ఎందుకూ అని చూస్తున్నాను...” ప్రియమగారికి

కోర్కెలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. “నువ్వు సబ్ కోర్టుకి వెళ్ళి, O-3-2288 నంబర్ దావా, వాయిదా వేయించుకురా. నేను మున్నబ్ కోర్టుకి వెళ్తాను. సరా” అంటూ జేనాడు.

“ఇంకా యింకా గాదు వెళ్ళినా మేనా ఉత్తరాలున్నాయా పంతులుగారూ” అని కడుపున్నాడు సీతాపతిరావు.

“మర్చిపోయినాను. మా వియ్యంకుడికి ఓ కార్డురాయి. కింద నా తరపున నువ్వే సంతకం చెయ్యి సరిపోతుంది” అన్నాడు ప్రియమగారు, శ్వాస సేమృదిగా విశాలంగా పీలుస్తూ.

“ఏమని రాయమన్నారు?” సీతాపతి, కాయితం తీసుకున్నాడు.

“ఏమందిగో విశేషం! పైకం సిద్ధంచేసుకుని, కార్యానికి ముహూర్తం పెట్టించవల్సిందని రాయి, సరిపోతుంది. ఇంకెమీ సోదీ రాయక. ఆరే...నే వెళ్తా. స్నానం చేసుకో. ఫోన్ చేయాలి. దీం తెగలేసిన ఎంపి ఈయేను మరి విచారితంగావుంది” అంటూ ప్రియమగారు లోపలికి వెళ్ళాడు.

(ఇంకావుంది)

★ బారిష్టరుగారి బాతాఖానీ ★

(4 వ పేజీ తరువాయి)

మన రాజకీయవేత్తలకు మంత్రులకు పెద్ద చదువులు కొవాలనే సత్తింపు లేదు. పెద్ద చదువు అక్కరలేదనే అభిప్రాయ మేమో కూడా అని నా అనుమానం. ఒక రాజకీయవేత్త, ఎలాగో ఒక ఛాటా నాయకుడుగా తయారయ్యాడు. జిల్లాబోర్డు ఎన్నికలు వచ్చాయి. తన అధ్యక్షుడికంటే అలంకరించాలని తరువాత మంత్రపదవికి మంగళ నూత్రం కట్టాలనే మహదాశయంతో కృషి చేస్తున్నాడు. అజిల్లాలోనే ఒక గ్రామంలో చాంగ్ నేప సోసిన పెద్దమనిషి చిత్రపటాన్ని పంచాయితీబోర్డు ఆఫీసులో ఆవిష్కరణం చేయమని వారిని కోరగా అందు కంగీకరించి, చాలాసేపు, బాతీయ, అంతర్జాతీయ రాజకీయాలను గురించి, విద్యా విధానాన్ని గురించి, గాంధీమహాత్ముని గురించి, నేతాభిమానాన్ని గురించి, ఖద్దరుని గురించి, జిల్లాబోర్డులను గురించి, వోటర్ కర్తవాన్ని గురించి, కుడిగొప్పనాసం చేసే అసలు విషయం మరచి కూర్చున్నారు. పక్కనను వారు పరాకు తెల్పగా, మళ్ళీ లేచి, ‘మహాజనులారా! అందుకని నేను ఈ చిత్రపటాన్ని బహిష్కరిస్తున్నాను’ అని సెలవిచ్చి కూర్చున్నారు. కరతాళ ధ్వనులతో సభ ముగిసింది.

ఇలాంటి తమాషాలు చాలా జరుగుతూ ఉంటాయి. వక్రత్వంకూడా కొప్పు విడిచి. వారికితోడు తగ్గ పొందిత్యంకూడా ఉంటే రాశిగింది. ఏ ఒక్కటన్నా చాలదు. కీర్తిశేషులైన చెళ్ళపిల్లి వెంకటేశాస్త్రిగారు ఏంకోరే హేమా హేమాలన్న సభాసనా

అనర్థంగా కొన్ని గంటలు మాట్లాడేవారు. చివరకు ఏమిటి విషయమంటే ఇదవిధమని తెలవకపోయినా గంట ఒక్కక్షణంగా కనపడేది. ఒక్క నిమిషంకూడా వినకుండా వళ్ళీ బుద్ధి పుట్టేది కాదు. అది ఉపన్యాస మనిపించేదికాదు. అదొక Entertainment గా ఉండేది. అలాగే పాసుగంటి సరసింహారావుగారును. వారి ఉపన్యాసంవల్ల కొందరికి చెబ్బలూ గాయాలూ తగిలినా విన్నంత సేపు చాలా బాసండేది.

ఇప్పుడింట్లో మూలనున్న ముసలమ్మ దగరనుంచి, రైల్వో మందులమ్మే వాడి గోకా అందరూ ఉపన్యాసం దోరణి బాగా పట్టుపడ్డది. అందరికీ ఒకటే ఉద్దేశం - శ్రోతలు, వట్టి దధ్ధమృలని. రైల్వో మందులమ్మే వాళ్ళని కనిపెట్టింది. లోపలికివచ్చి, నాలుగువైపులా చూచి, ఒక్క నిమిషం ముసభాషణలు కట్టిపెట్టడానికి సావకాశ మిచ్చినట్లు ఊరుకుని, ‘ఆ మాడండి’ అని ఆరంభిస్తాడు. అంటే ఏమిటి - మీ చచ్చు బాతాఖానీ ఎప్పుడూ ఉండేదే. ఒక్క ఊరుమేనా అది కట్టిపెట్టి నేను చెప్పబోయే విషయం వింటే బాసపడతారని. ఆ ‘ఆ మాడండి’ లో అంత భావ మందన్న మాట.

కొందరు కేవలం అర్థంలేని కబ్బాడంబరం కోసం మాట్లాడతారు. మన కాలాగూ తెలియదని-అధ్యక్ష మార్గశుల సమక్షమందు, నిరతురకుక్షీనైన నేను, నాకుక్షీంభరత్యము నకు ప్రత్యక్ష సాక్షిభూతముగ..... ఇదీ భోరణి

ఉన్న కర్మచాలక ఉపాకర్మ అన్నట్లు, ఈ రాజకీయవేత్తలూ ప్రచారమలూ చాల నట్లు ఈమధ్యను మరి ఎక్కువగా ఏదెనిమిది సంవత్సరాలనుంచి ప్రతి కాలేజీలోనూ సాంస్కృతికోన్సెలాలనే తిరు నా శుభ ప్రారంభమయ్యాయి. ఎందుకు ఆఖరు వారంచుంచి జనవరు ఆఖరువరకూ ఈ తిరు నా శుభ జరుగుతుంటాయి ఎక్కడున్న కవులూ కథకులూ ఈనాడు బయటపడి వక్తలుగా తయారయ్యారు. ఈ రెండు సెలలూ ఏ రైలులో చూచినా, తిరునాళ్ళకు వెళ్ళి వాగో వెళ్ళవచ్చున్న వాగో కొందరు రచయితలు - బాధ్యతలు ఎరిగిన వారూ ఎరగని వారూ తిరునాళ్ళా ఉంటారు. పాపం విన్నాళ్ళును పెళ్ళిని పిలవవచ్చు, విళ్ళిని పిలవనూపెడనే పక్షపాతమున్న ఉండదు. బాధ్యునలకులు రమణారెడ్డి, రెలంగి మొదలు రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ వరకూ అందరిని పిలుస్తారు. అందరూ చెడతారు. సంస్కృతంలాంటి తెలుగుతోటి, ఇంగ్లీషులాంటి తెలుగుతోటి, తెలుగులాంటి ఇంగ్లీషుతోటి అనేక రకాలుగా యథాశక్తి విజ్ఞానం వెదదల్లి వచ్చాకంటారు, ఈ కవి ప్రకాంకులు. వాటి బాగోగులన్నారా- ఓ పూటకూటి అమ్మని ఏమండీ ఇక్కడ భోజనం బాసంటుందా అంటే తినేవాళ్ళ దంతసిరినిపట్టి ఉంటుంది నాయనా అందిరి. అలాగే ఉపన్యాసం బాగోగుల శ్రోతల చెవులలో ఉంటుంది.

మీ ఖర్మంకాలి ఈ కవిగారి ఉపన్యాసం మీకు భాగాలేదు. అందుకనే నేను ముందే చెప్పినా వెళ్ళకండిరా బాబూ అని. ఒకరి అనుభవా లింకోకరి కక్కరకురావు. ★

ప్రజ తేమంటున్నారు?

స్పెక్ పిల్స్

(Regd 266)

(కొన్ని వివిధ కాళా ప్రముఖుల ఆభిప్రాయములు)

Our Product SPECK PILLS has been duly registered by Govt. under No 266

“కోరిన గుణము చేకూరినది”

Mudigere

ప్రజలందరూ “స్పెక్ పిల్స్” నా మిత్రుని కొరై తెప్పించి వారిని అది కోరిన గుణము చేకూర్చినది మిక్కిలి సంతోషముతో తెలుసుకున్నాను నేను నా మిత్రులందరికి “స్పెక్” మూత్రం వారికి పాత్రు చేశాను. ముందు నేను యీ “స్పెక్” మూత్రం వారికి ఇచ్చాను నీ “స్పెక్” మూత్రం విరసనికరమైనది. కోరినగుణ మిచ్చి అది విరసనికరమైనది. Dr Sukumarana, Medical officer

“సంతాన విరోధకమునకు సాటిలేని ఔషధము”

Calcutta

నీ స్పెక్ మూత్రం దాని ఆకర్షకత మేల గుణమిచ్చినది అందుచే అది సంతాన విరోధకమునకు సాటిలేని మందు అయి అందరి విరసనికరముగా వారి దగ్గర మందు అది దొరకముగా చెప్పగలను B. L. Das, Head-clerk, Bonner & Co

“వారినంతనే అద్భుతముగా పరితమ నిచ్చెదది”

Kaziper

“స్పెక్” మూత్రం వారినంతనే అద్భుతముగా కోరిన పరితమ చేకూర్చి ఎది దొరుకుటచే ఈమెగొప్ప యా గుణము దేవతలొకరినందరికి పెద్దరికేయిం దా విడియేయిస్తూ “స్పెక్” మూత్రం విరసనికరమైనది, కాళ్ళరి గర్భ విరోధకము అయి తెలుసు

D. N. Rao Naidu, RTD

“పరితమ సంపూర్ణ తృప్తి నిచ్చినది”

Yellabanda Ceylon

మీకు భవించిన “స్పెక్” మూత్రం గర్భవిరోధకమునకు అద్భుతముగా పనిచేసినది. ముందు మీ యితర ఔషధము మరి యిచ్చిన వారి విశ్వాసించినాను. అటువంటి ఆకర్షకమైన గుణము నిచ్చెది యీ ఔషధమున వారి నా మిత్రులందరికి పాత్రు చేసినాను.

S. R. Shanmugham

“సంతాన విరోధకమునకు నిజముగా వరప్రసాదము”

Poh Estate Runglet, Malaya
ఈ స్వాధామచే తెలిసికొన్న “స్పెక్” మూత్రం యొక్క అద్భుతకరమైన పరితమను తెలియగోరుకున్నాను. అది నిజముగా సంతాన విరోధకమునకు వరప్రసాదమవందది.

L. S. Menon.

“విరసనికరమైనది సాటిలేని ఔషధ రాజము”

Ananthapur

“స్పెక్” కోరిన గుణము ఏలాటి హావికరమైనది పరితమ కలుగజేయుటచే. అధ్యక్షులచే

గర్భనిరోధం

“స్పెక్” పిల్స్ (Regd 266) 12 రోజుల పేనిచ్చిన తి సంతాన కోర్కె గర్భ విరోధకం కలుగ జేయును నెల నెల మామూలుగా విహస్త అపుత్రా పుంటాడు. గాఢరంగిల మందు. వేసకునే ప్రకాంశ పత్రములు గొప్పది. నకిరి మందులు కొన్ని మోస పోకండి. దర బుద్ది 1.5 రు 12.0.0. వి. ఎ. పి. ప్రత్యేకం. **SEENU & Co.,**

P. B. No. 1638 (J) Madras-1.
ద్రావిడు - పంకభూరు, వీజింట్టు, సిలోన్.

దని యందునామము మీకు తెలియజేయుచున్నాను అది నిజముగా ప్రియారిది వరప్రసాదం. గర్భవిరోధకమునకు సాటిలేని ఔషధము O. Madhavarajulu, Telugu Pandit

“విరసనికరముగా కోరిన గుణమిచ్చెది ఔషధము”

Bangalore

నీకు కంపెనీవారి “స్పెక్” మూత్రం గర్భవిరోధకముగా విశ్వాసించుచు నేను ఈమెకు వారి కోరినగుణము నొందించి ఈమెకు నాకు పరిపూర్ణతృప్తి చేకూర్చినది గర్భవిరోధకమునకు అందకు “స్పెక్” మూత్రం పునఃపొందిన పాత్రు చేయుచున్నాను G. E. Srikanthiah B A

“నమ్మదగిన మందు”

Mopidevi Kistna Dr.

మాకు వర్తమానము మీ “స్పెక్” మూత్రం నా వాడనా అది నమ్మదగినది గర్భవిరోధకమునకు శ్రేష్ఠమైన మందది మృదయపూర్వకముగా తెలియజేయుచున్నాను.

R Venkatapathi Rao

Marupaka, Vizag Dr.

“ప్రకంసనీయమైన గుణము గలది” “స్పెక్” మూత్రం గర్భవిరోధకమునకు దాని పునఃపొందించి పునఃపొందిన ప్రతిస్పాన భవ అభిప్రాయముతో “స్పెక్” మూత్రం ప్రకంసనీయమైన గుణము గలది

N V Bramhaji

“సంతాన విరోధకమునకు దై వానుగ్రహము”

Midutur, Kurnool Dr.

“స్పెక్” మూత్రం మీ విరసనికరమైనది వాడనా అది కోరిన గుణము నిచ్చినది దేహమునకు ఏలాటి చెరుగు కలిగిందే అది నిజముగా సంతానవిరోధకమునకు దై వానుగ్రహము T. R. Reddy

గర్భవిరోధకమునకు శ్రేష్ఠమైనది
Tenali

“స్పెక్” మూత్రం మీ కంపెనీవారి తెప్పించి వారి పరితమ చే సంపూర్ణతృప్తి పందించి ఈమెకు గర్భ విరోధకమునకు అద్భుతమైనది నేను విరసనికరమైనది చెప్పగలను.

N. S. Lakshmanarao

“పుష్టి పులితము చేకూరినది”

Modukur Guntur Dr.

మీకు వి. పి. పి. మామన అందిన “స్పెక్” మూత్రం పునఃపొంది కోరినపరితమ మందించి.

S. S. Rao.

గర్భవిరోధకమునకు అద్భుతమైనది

Kolkatta

అకస్మాత్తు “స్పెక్” మూత్రం వారి వారి పరితమద్వారా గర్భవిరోధకమునకు అద్భుతమైన మందది తెలిసికొంది ఈ నా స్వామి భవమైన అభిప్రాయము మీకు నా మృదయ పూర్వకమైన మందాంతరే తెలియ జేయుచున్నాను K. Moosa Sahab

విజయవారి “మిస్సమ్మ” సమీక్ష

విజయవారి “మిస్సమ్మ” చక్కని కామెడీ చిత్రం హాస్యం, వినోదం ప్రధానంగా పెట్టుకుని ఈ చిత్రం నిర్మించబడింది ఎన్ టీ రామారావు, సావిత్రి, జయన, నాగేశ్వరరావు, రంగారావు, రెలంగి, రమణారెడ్డి, ఋష్యేంద్రమణి, దొరస్వామి మున్నగువారు నటించారు ప్రసాద్ గారు దర్శన చేశారు క్రైస్తవంగా సంభాషణలు రచించారు పింగళి నాగేంద్రరావు గారు పాటలు వ్రాశారు ఓటికి రాజేశ్వర రావుగారు సంగీతం సమకూర్చారు అనుభవ శూరిత విజయవారి లెక్చి పియస్ చిత్రానికి వస్త్రాలు తీర్చిదిద్దారు వీటన్నిటితో “మిస్సమ్మ” మంచి చిత్రంగా తయారైంది ఒక జమీందారు పదిహేనేళ్ళ క్రితం తప్పిపోయిన తన పెద్దగుర్రం చేర ఒక ఎలి మెంటరీ స్కూలు పెట్టించి దాన్ని నడపడానికి వీలైనదివరకు దంపతుని కొనసాగి

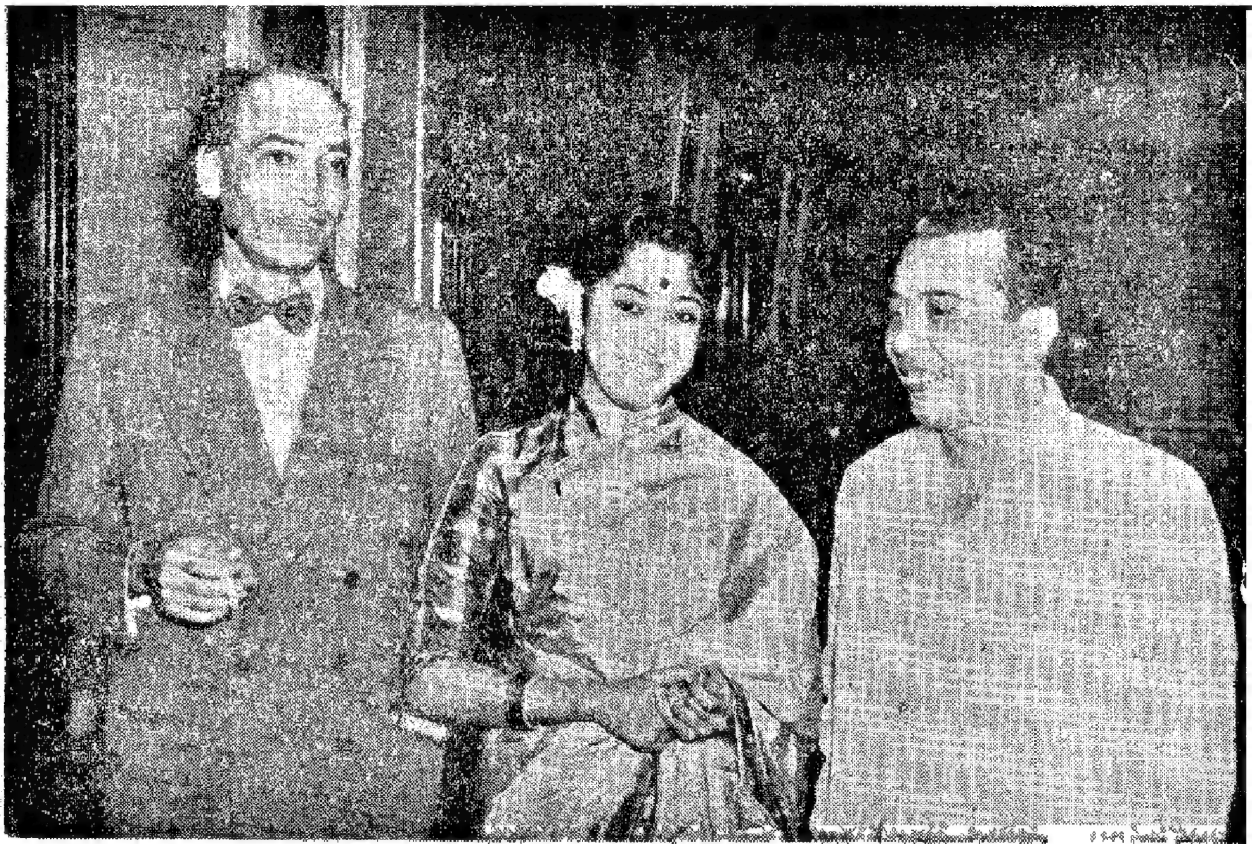
ప్రకటించడం, మిస్ మేరీ, రావు అనే యిద్దరు యువతీ యువకులు తాము భార్యా భర్తలమని అబద్ధమాడి ఆ ఉద్యోగాలు సంపాదించడం, చివరకు వారిద్దరూ భార్యా భర్తలు కారనీ, మిస్ మేరీ ఇది వరలో తప్పిపోయిన జమీందారుగారి కుమార్తె అనే బయటపడడం జరుగుతుంది ఈలోగా ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకున్నారావు, మిస్ మేరీ చిత్రం అంతంలో వివాహమాడి నిజంగా దంపతులవుతారు ఈ కథలో మిస్ మేరీ జన్మతః హిందువుల పిల్ల అయినా, తలదండ్రులనుండి తప్పిపోయి క్రైస్తవుల యింటో పెరుగుతుంది క్రైస్తవ మత వాతావరణంలో పెరిగిన ఆమె ఉదరనిమిత్తం హిందూ సతిగా నటించవలసిన అగత్యం ఏర్పడుతుంది హిందువుల ఆచారాలు, ఆలవాట్లు ఆమెకు

రుచించవు వాటిని అసహ్యించుకొంటుంది క్రైస్తవమతమే అన్నిటికంటే గొప్పదని భావిస్తుంది కాని చివరికి తాను నిజంగా హిందువుల ప్రియమని తెలుసుకుని మతాల కంటే మానవత్వమే గొప్పదని గ్రహిస్తుంది. అంతేకాక రావు మంచితనంచూసి అతన్ని ప్రేమిస్తుంది ప్రేమకు మత భేదాలు అడ్డం రావని, మతవిశ్వాసాల తెలువంటివైనా సంఘటింపనానికి అడ్డురాగూడదని ఈ పాత్ర ద్వారా కథా రచయిత నిరూపించారు నేటికాలపు నిరుద్యోగ సమస్య కథలో ప్రధానాంశమైనా, దానిని మామూలు ధోరణిలో కాకుండా హాస్యభోరణిలో ఉపయోగించుకొన్నారని రచయిత మొదటిమంచి చివరగాకా హాస్యమే ప్రధానమై ప్రేక్షకులను వినోదంపజేస్తుంది ఈ హాస్యం సన్నివేశాలలో మా, సంభాషణలలోనూ

రాగిణీవారి “అర్ధాంగి” లో సురభిబాలనరన్వతి, జగ్గయ్య మున్నగువారు.

బాంబాయిలో "హామెట్" హిందీ చిత్రం విమలలలియిన సందర్భంలో నిర్మాత - దర్శకుడు - నటుడు కిశోర్ సాహూ, ఒఫీలియాగా నటించిన మాలాసిన్హా, ఫోటోగ్రాఫరు కృపాదీయా.

★ "మిస్సమ్మ" స మూర్త ★

కూడా సాధించబడింది. ఇక పాత్రల సంగతి చెప్పనే అక్కర్లేదు. విజయావారి చిత్రాలన్నిటిలోనూ పాత్ర సృష్టి విచిత్రంగా వుంటుంది. అదేమైనా పాత్రలు ఉన్న చిత్రం రాజించిరట్లుగా మరొక చిత్రం రాజించును. ఉత్తరగాలు తగిలిస్తే వాత్రీకరణం సిగ్గుపడనే మూత్రంతో తయారైన చిత్రాలు తెలుగులో చాలా వున్నాయి. కెవరూ ఉత్తరదాల మీదనే ఆధారపడకుండా వ్యక్తిత్వం కలిగిన పాత్రలను సృజించడం విజయావారి వద్దతి. "మిస్సమ్మ"లో మిస్ మేరీ పెర్లి టెనుకోవాలి తాపత్రయపడే షేలిడ్ అచ్చగా క్రింద యువకులూ కలిపి న్నాడు. ప్రతివాడవగ్గిరా డబ్బుపిండే సోయరి బోటు విచ్చగాడు దేవయ్య, అంధ్రా మెర్లాన్ హోమ్స్ రాజా కూడా ఇలాంటి వ్యక్తిత్వంకల పాత్రలే. అతి గారాబంట్ల వయస్సులో బాటు మనస్సు వికసించని

పిల్లలకు ఉదాహరణ జమిందారు రంజో మాసురు సీత. "మిస్ టి. రావుమీద అంతవరకూ అజాత మైన ప్రేమలో వున్న మిస్ మేరీ అతడు సీతను ప్రేమిస్తూన్నాడని భ్రమపడి, కల సీతో బాధపడి చివరకి ప్రేమను బహిరగతం చేసుకొంటుంది. ఇక్కడ కథారచయిత నేర్పు బాగా కనిపిస్తుంది. అనే విధంగా డిలైట్ రాజా కూడా తన మేనమామ కూతురు సీత మీద రావును ప్రేమిస్తోందని శాసితో బాధపడి ఆమెను తనగా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. రాజేశ్వరరావుగారి సంగీతం అద్భుతకరంగా వున్నది. "బృందావనమది అందరిది" అనే పాటలో రాజేశ్వరరావుగారు అనుభ్రతంగా నన్నన్న ఏదో ట్యూనును చాలా చక్కగా ఉపయోగించుకొన్నట్లు అరిపించింది. ఆ పాట బాగున్నది జనున సృత్యులు చక్కగా ఉన్నాయి మిస్సమ్మగా పావిత్రీ, రావుగా ఎన్.టి. రామారావు బాగా నటించారు.

ఈ చిత్రానికి బెంగాలీలో రవీంద్రనాథ మైత్రా వ్రాసిన ఒక నాటకం ఉతిప్పల్ల చాలవరకూ ఆధారమైనది. "ఉదరమిత్రం" అనే పేరుతో యీ నాటకాన్ని శ్రీ చక్ర పాణిగా రినివరణో తర్జుమాచేశారు. అయితే ఆ కథకు చాలా మెరుగు పెట్టి, అందులో రేలివి కొన్ని చేర్చి యీ చక్కని చిత్రం తయారుచేశారు. మిస్ మేరీ చిన్నప్పకు తప్పిపోయిన పిల్లకావడం ముఖ్యమైన మార్పు. ఈ మార్పువల్ల కథకు మంచిబలం చేకూరింది. మిస్ మేరీమీద జమిందారు దంపతులు చూడచే 'అలా' అనురాగానికి ఆమె వారి కుమార్తెయేననే కారణం బాగా ఉపకరించింది. మైగా ఆమెవల్లనే హిందువుల సిల్ల కావడానికి ఆమె క్షేత్రవయవతి నని అనుకోని ఏర్పరచుకన్న మతివివ్యాసాల కూడల వైరుధ్యం ఆ పాత్ర ప్రయోజనాన్ని మరింత వృద్ధం చేసింది.

విక్టర్ హ్యూగో నవల "లే మెజి రిజ్" పై ఆధారపడిన నాథు ముర్రో మువీట్స్ నిర్మిస్తున్న
 "కుండ్లన్" చిత్రంలో పాత్రాల్ మోడి (జగన్మోహన్ పాత్ర వేషంలో)

జాతీయ సినిమాతీర్థ :

టాకీచిత్రాల రజతోత్సవ సంవత్సరం

(అందజారపు తిక నిలేఖిత)

భారతీయ చలనచిత్రాల పరిశ్రమ
తప్పే మార్చి 14 క తేదీ చాలా ముఖ్యమైనది

ఆరోజున భారతీయ సినిమా పరిశ్రమ టాకీచిత్రాల రజతోత్సవ సంవత్సరంలో అడుగుపెడుతుంది మొదటి భారతీయ టాకీ చిత్రం "అలంఅరా" 1931 మార్చి 14 క తేదీన బొంబాయిలో విడుదల అయినది

అచిత్రం నిర్మాత అల్లీర్ ఇరానీ, ఇప్పుడాయన వయస్సు 70 ఏళ్లు సినిమారంగం నుండి ప్రస్తుతం విరమించుకున్నారు ఆయన తీసిన "అలంఅరా" ఆరోజుల్లో బ్రహ్మాండమైన బాక్సాఫీస్ విజయం సాధించింది "అలంఅరా" చిత్రంతో భారతీయ చిత్రాల్లో మొదటిసారిగా సంగీతం అడుగు పెట్టింది అప్పటినుండి భారతీయ సినిమా పరిశ్రమ బహుముఖాలుగా విజృంభించినది ఈరోజున అమెరికన్ పరిశ్రమ తర్వాత స్థానం మన పరిశ్రమకే. రెండు పైగా మూడియోలతో, రాదాపు 42 కోట్ల రూపాయల పెనుబడి ధనంతో మన సినిమాపరిశ్రమ అభివృద్ధి అవుతోంది ఏటా 24 కోట్లరూపాయల రాబడి వస్తోంది. అందులో సగంపైగా వస్తులరూపకా బాతీయ కోశాగారానికి ముడలోంది ఈ పరిశ్రమ గాదాపు 5 లక్షల మందికి జీవనోపాధినిస్తోంది. ప్రతిరోజూ అన్ని తరగతులకూ చెందిన 80 లక్షల మంది ప్రజలకు విశ్రాంతి ఇస్తోంది టెక్నికల్ అభివృద్ధి విషయంలో మన పరిశ్రమ మరేకేక పరిశ్రమకూ వెనకబడలేదు ఇటీవల మనజాతీయ ప్రభుత్వం ఈ పరిశ్రమ ప్రాధాన్యాన్ని, దానికి జారీయ జీవితంలో ఉన్న ప్రముఖ స్థానాన్ని గుర్తించింది గత సంవత్సరం ప్రారంభించబడిన బహుమతుల పద్ధతి సినిమా పరిశ్రమకు ప్రోత్సహకారమైన మంచి చర్యగా భావింపబడుతున్నది. పరిశ్రమ అభివృద్ధికి అవసరమైన మరీకొన్ని ముఖ్యమైన చర్యలను ప్రభుత్వం త్వరలో తీసుకోబోతున్నది సేవనల్ ఫిలింబోర్డును స్థాపించే విషయమై కేంద్రసమాచార శాఖామంత్రి డా॥ బి. వి. కేసాబర్ రాష్ట్రప్రభుత్వాలనూ, సినిమా పరిశ్రమ ప్రతినిధులనూ సంప్రదించినట్లు తెలుస్తున్నది ఈ సేవనల్ ఫిలింబోర్డు పెన్సానింగ్ బాధ్యత నిర్వహించు

వడమేకాక, చిత్రనిర్మాణంలోని అన్ని శాఖలలోనూ నిర్మాతలకు సలహా రిస్తోంది పరిశ్రమలోని వ్యక్తులకు తగిన తర్ఫీదు అవకాశాలు ఏర్పాటు చేస్తుంది ఈ చర్యలకు అవసరమైన విలుసొకదాన్ని వచ్చేపాఠ మెంటు సమావేశంలో ప్రవేశ పెట్టగలరని గూడా తెలుస్తున్నది

పరిశ్రమ మొదటి విభాగంగా ప్రభుత్వాధికారాన్ని స్థాపించడానికి సేవనల్ ఫిలిం బోర్డు ఉపయోగపడుతుంది పరిశ్రమలోని ప్రముఖులు చాలమంది తమపై ప్రభుత్వపు కంట్రోల్ ఉండరాదనీ, అలాఉంటే వ్యాపారమా, ఫిలిముల స్థాయికూడా దెబ్బతింటాయనీ భావిస్తున్నారు కంట్రోలు ఉండాలనేనారు, సినిమాపరిశ్రమలో ఇప్పుడున్న అరాచక ఫిలినింగ్ ప్రభుత్వం కంట్రోల్ చేయడం అత్యవసరమని భావిస్తున్నారు కంట్రోల్ లేకపోతే ఫిలింపరి

శ్రమ ఎన్నటికీ వ్యాపారపద్ధతులపై సంపూర్ణతం కాలేదని వీరివాదన

కాని ఈవాదన మరీ నిరాశావాదంగా కనిపిస్తుంది ఎందుకంటే పరిశ్రమశ్రమ పద్ధతిపై నడవడానికి అనువైనచర్యలు తీసుకోబడడం ప్రారంభమైంది కిందిటి ఏడు పరిశ్రమలోని వివిధశాఖలకు సంబంధించిన వ్యక్తులు — తారలనుండి న్యూడియో కార్మికులవరకూ అందరూ తమతమ ప్రత్యేక సంఘాలను స్థాపించుకున్నారు. కొన్ని పెద్దపెద్ద న్యూడియోలు ఇప్పుడు కార్మికుల సహకారసంఘాలచేతనే నిర్వహింపబడుతున్నవి బొంబాయిలోని ఎమ్ డి టి, మోహన్, ప్రకాష్, రంజిత్ న్యూడియోలు, పూనాలోని డక్కన్, నవయుగ న్యూడియోలు కలకత్తాలోని ఒకటిరెండు మూడియోలు కార్మికసహకారసంఘాల యాజమాన్యంక్రిందనే పనిచేస్తున్నాయి. ఈసహకారసంఘాలు చిత్రాలుకూడా నిర్మిస్తున్నాయి కార్మికులచే నిర్మితమైన చిత్రాల్లో "బాద్ బాస్" "సౌభాగ్య" చిత్రాలు చాలావిజయవంతంకూడా అయినాయి

* * *

కొత్తగాపైకివచ్చిన తార చాంద్ ఉస్మానీ ఇటీవల "అమానత్" చిత్రంలో బుక్ అయినది ఈమె కర్కార్ — కోలిసాస్ — టెరీసా అండాల్పోటీస్ రెండవ భార్య

ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషల్లో ఫిలింలీయడానికి ఫిల్మిస్టాన్ పారిత్ సంప్రదించవచ్చిన డైరెక్టర్ విక్టర్ కటోనా, ఆయనకు బొంబాయి విమానాశ్రయంవద్ద స్వాగతమిచ్చిన హేతన్ చాథురీ విక్టర్ కటోనా ఒకవ్యక్తు ఆలెగ్జాండర్ కోట్లాతో పనిచేశాడు

పొంది, ఆతరువాత "జీవన్మృతి" చిత్రంలో మొదటిసారిగా నటించి పేరు తెచ్చుకున్నది ఆమె రెండో చిత్రం "బరాటి" మొదటినుండి ఆమె నిర్మాత ఎ. ఆర్. శృంగార చిత్రాల కంట్రాప్టులో ఉన్నది. ఇప్పుడామె ఇతర చిత్రాల్లో కూడా నటించడానికి ఆసక్తి లభించింది. బిమల్ రాయ్ నిర్మిస్తున్న "అమావత్" చిత్రంలో ఆమె ఇప్పుడు నటిస్తోంది. ఈ చిత్రం గత మాసంలో హామన్ స్టూడియోస్లో ప్రారంభమైంది. ఈ చిత్రం సంగీతదర్శకుడు సీ. జి. దీక్షిత్, చాధురి ప్రముఖదర్శకుడు అరవింద్ శర్మ డైరెక్టు చేస్తాడు. ప్రేమంజులల్ రచించిన "మాధాన్" నవల ఈ చిత్రానికి ఆధారం. నటీరూపిన కన్నయలల్, కృష్ణకౌత్, చాంద్ బర్కా, రితా దేవి, అక్షియమూర్తును గువార కూడా నటిస్తున్నారు.

* * *
వీక్షారాజు, షోషన్ చిత్రాలు నిర్మించిన మద్రాస్, బాపిలర్ పిక్చర్స్ వారు ప్రస్తుతం "నయా ఆద్యి" అనే పేరింది చిత్రం నీస్తున్నారు. దర్శకుడు సి. పి. దీక్షిత్, అంజలీ దేవి, ఎన్. జి. రామారావు, జయన, నాగేంద్రరావు, రామకృష్ణ, గోప్, అస్వర్ పూనేస్ మున్నగువారు ఈ చిత్రంలో నటిస్తున్నారు.

* * *
1940 లో శృంగార శర్మ డైరెక్టు చేసిన గొప్ప చిత్రం "చిత్రలేఖ" కథ తిరిగి పొందిన నిర్మింపబడుతున్నది. చిత్రలేఖ నవల వ్రాసిన రచయిత భగవతీచరితవర్మ ఈ చిత్రాన్ని ఆలండియా పిక్చర్స్ వారు శావకల్లోలో ఎన్. కె. ఓర్కూ దర్శకత్వాన నిర్మిస్తున్నారు. మార్వరరాజులకాలం నాటి ఈ కథలో నర్తకిగా వైజయంతీ మూల, ఆమె ప్రియుకుగా ప్రదీప్ కుమార్ నటిస్తున్నారు. ఇదే కంపెనీవారు మరొక చిత్రం "సీతారా" అనే పేరుతో నిర్మిస్తున్నారు. ఇందులో కూడా వైజయంతీమూల, ప్రదీప్ కుమార్లు నటిస్తున్నారు. ఆలండియా పిక్చర్స్ వారు తమ కొత్త చిత్రం "హూర్-ఇ-ఆరబ్" చిత్రాన్ని విడుదలకు సిద్ధం చేస్తున్నారు. 'గ్రామర్' తార చిత్రా ఇందులో నటించింది. శశికళ, ప్రదీప్ కుమార్, గోప్, ఓంప్రకాష్, సజ్జన్ తదితర నటీనటులు.

* * *
ఫిల్మిస్టాన్ వారు ఇటీవల తమ "వాన్ షిక్" చిత్రానికి రజతోత్సవం చేశారు. ఈ ఏడాది రజతోత్సవగౌరవం పొందిన మొదటి చిత్రం ఇదే. ఆ చిత్రం విజయానికి అందులోని పాటలు ముఖ్య కారణం. పాటలు వ్రాసిన కవి ప్రదీప్ ఫిల్మిస్టాన్ వారి రాబోయే చిత్రం "జాగృతి"లో పాటలు కూడా ఆయనే వ్రాశాడు. మొన్నటి

ఇటీవల మద్రాసు వచ్చిన ఛైనీస్ సాంస్కృతిక ప్రతినిధులతో వైజయంతీమూల ఛైనీస్ నర్తకులు వైజయంతీమూలవద్ద భరతనాట్యపాఠాలు నేర్చుకున్నారు.

ఉత్సవ సభలో ప్రదీప్ "జాగృతి" లోని రెండు జాతీయ గీతాలు పాడి సభికులను ముగలను చేశాడు.

కొన్నేర్ల క్రితం "విస్మయ" లో ఘర్ ఘర్మ దేవాలి అనే పాట జేమంతిలూ మారుమోగి పోయేది. ఆ పాట రాసిన కవి ప్రదీప్ ఆపటినుండి ఆ పాట తాలుకు గ్రామోఫోన్ రికార్డు విశేషంగా అమ్ముడు పోయింది. "వాన్ షిక్" చిత్రంలోని పాటలు ఇప్పుడు కిస్మత్ పాటలనుకూడా తల దన్ని ప్రభుత్వస్థానం ఆక్రమించాయి. ముఖ్యంగా "కొత్త నా బడల్, గయా ఇన్నాన్" అనే పాట.

ఫిల్మిస్టాన్ వారి "జాగృతి"కి మూలం ప్రసిద్ధ బెంగాలీ చిత్రమైన "పరివర్తన" ఈ బెంగాలీ చిత్రంలో అందరూ పిల్లలే నటించారు.

* * *
జనవరి 7 న ఇరవయ్యో జన్మదినం జరుపుకున్న యశవతుల వర్మ గారి మూడు చిత్రాల్లో ఖుర్ ఆయింది. వీటిలో ఒకటి ఫిల్మిస్టాన్ వారు తీయనున్న సంగీత చిత్రం.

* * *
శి|| శే|| వినాయక్ కుమార్తెయైన జేబీ నంబా "ఇహోత్" అనే మరాఠీ చిత్రంలో నటిస్తున్నది. ఈమె జనవరి 8 న 14 వ జన్మ

దినోత్సవం జరుపుకున్నది. ఆరోజున ఆమె శ్రీ సౌండ్ స్టూడియోస్ లో అద్భుతమైన నాట్య ప్రదర్శనం చేసింది.

* * *
15 ఏళ్లనుంచి నామకాగ్ధంగా వున్న భారత ఫిలిం అర్జిస్టుల సంఘం ఈ నెల 9 వ తేదీన రద్దుచేయబడింది. ఫిలిం అర్జిస్టు గిడ్ ఆఫ్ సెరుగో కొత్త సంఘం ఒకటి ప్రారంభించబడుతున్నది.

మీనా కుమారి

(ఈ వారం ముఖచిత్ర తార)

నాలుగోయేటనే నటిగా జీవితం ప్రారంభించి, ఈనాడు తారాపథంలో ఉన్నత స్థానం ఆక్రమించిన హిందీతార మీనా కుమారి ఈమె అరులులేదు మహాజాదీన్. చిన్నప్పటినుంచి స్టూడియోలలో రాత్రింబగళ్ళు శ్రమపడి పనిచేసేది వయస్సు తక్కువ సరికి, ఫిలింలలో తనమాదిరిగానే పనిచేసే యువకులందిరూ ఎదుర్కోవలసిన కష్టాలు, సమస్యలు ఆమె ఎవగితం చేసుకున్నది. అయినా స్వార్థంతో, నటనా వైఖ్యంతో ఆమె క్రమంగా అర్హి అవరోధాలూ ఎదు

మీ నా కు మారి

జూలై 1953 వాటికి మంచికేసు తెచ్చుకోగలిగింది అప్పటి పెద్దతార లందరికీ పోటీగా తయారైంది అప్పట్లో తండ్రినీ, ఇద్దరు చెల్లెళ్లనీ ఆమెయే పోషింపవలసి వచ్చేది తను సంపాదించిన ధనంపై కూడా తనకు గ్యాతం త్రవ్వం ఉండేకాదు మొదటినుంచి ఆమెకు సారస్వతమంటే అభిమానం ఉర్నాలో మంచిమంచి కథలు వ్రాసేది. తనవలెనే సారస్వతాభిమానీ, మంచి రచయిత అయిన కమల్ అమ్రోహీని ఆమె రహస్యంగా పెళ్లిచేసుకున్నది ఈ వార్త ఫిలింరంగం వారందరినీ చికితులను చేసింది. కమల్ అమ్రోహీ అప్పటికే వివాహితుడు.

“పరిణిత”లో మీనాకుమారి అభినయం దేశమంతలా ప్రశంసలు చూరగొన్నది. ఇప్పుడు హిందీచిత్రాల్లో ఆమెతో సమానంగా ధనం పుచ్చుకునే భారలు మరెవరూ లేరు.

ఇవ్వడీటు పక్షిరాజావారి “అజాద్” హిందీచిత్రంలో దిలీప్ కుమార్ తో కలిసి

పటిస్తున్నది వీరిద్దరూ మొదటిసారిగా కలిసి నటించిన చిత్రం “పుట్ పాత్” అది 1952 సం॥పు చిత్రం తరువాత మేహబూబ్ వీరిద్దరినీ తన “అమర్” చిత్రంలోకి ఒక చేశాడు ఆ చిత్రం తయారవుతుండగా ఇద్దరికీ స్వర్ణం వచ్చాయి నెట్టుమీద లెనకు ఆవమానం జరిగిందని, అందుచేత దిలీప్ తో కలిసి నటించనని మీనాకుమారి తెలిపింది భారతీయ చిత్రనిర్మాతలసంఘం (ఐ ఎమ్ పి పి ఎ) వారు కూడా వీరిద్దరికీ రాజీ కుద్దులేకపోయారు అది 1953 జూలైలో జరిగింది ఇద్దరు ఎక్కడన్నా ఎదురుపడినా మాట్లాడుకునేవారు కాదు తరువాత జరిగినది తెలియదుగాని దిలీప్ తో కలిసి “అజాద్”లో నటించడానికి మీనాకుమారి అంగీకరించింది బొంబాయిలో సాధ్యం కాని రాజీ కోయంబత్తూరులో సాధ్యమైనది.

“అజాద్” చిత్రంలో మీనాకుమారి, దిలీప్ కుమార్ లకు సంబంధించిన భాగం ఘాటింగ్ పూర్తయింది చిత్రం కూడా పూర్తికావస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది

వి. కె. కృష్ణమోహన్ కు నిర్మాతల సన్మానం

ఐక్యరాజ్య సమితిలో భారత ప్రతినిధి, లండన్ లోని ఇండియా ఫిలిం సొసైటీ అధ్యక్షుడు అయిన వి కె కృష్ణమోహన్ గారికి పక్షిణ భారత ఫిలిం వాణిజ్య మండలివారు, స్టూడియో యజమానుల సంఘంవారు ఈ నెల 18 వ తేదీన జెమిని స్టూడియోలో సన్మానం చేశారు ప్రముఖ నిర్మాతలు, దర్శకులు, పుర ప్రముఖులు హాజరయ్యారు వాసన్ గారు కృష్ణమోహన్ గారిని ప్రశంసిస్తూ, ఆయన అంతర్జాతీయంగా భారత దేశ ప్రతినిధిని పెంపొందించడానికి, బ్రిటన్ లో భారతీయ చిత్రాలను పాపులర్ లలో చేయడానికి చేసిన కృషిని ఉగ్రడించారు కృష్ణమోహన్ గారు సన్మానానికి కృతజ్ఞత తెలుపుతూ, చలనచిత్రాలు వినోదం ఇవ్వడమే కాక సాంఘిక బాధ్యతను కూడా పోషిస్తారని ఉద్ఘోషించారు శ్రీయో రాజ్య వ్యవస్థకోసం మన దేశంలో జరుగుతున్న కృషిలో ప్రజానీకాన్ని ఉత్తేజపరచడానికి చలనచిత్రాలుకూడా ఉపయోగపడాలని ఆయన అన్నారు

గాసికవారి “అర్ధాంగి” లో సావిత్రి, నాగేశ్వరరావు.

“కావేరి”

కృష్ణా పిక్చర్స్ వారి “కావేరి” తమిళ చిత్రం సంక్రాంతి పండుగ రోజులలో నంద్రాసులోను, తమిళనాడులోను విడుదల అయినది. ఈ చిత్రాన్ని తెలుగులో కూడా “విజయగౌరీ” అనే పేరుతో నిర్మిస్తున్నారు. ఇంకా కొద్దిగా పని మిగిలిఉండడంవల్ల తెలుగు చిత్రం నెమ్మదిగా విడుదలచేస్తారు. దాగానంద్ గారు డైరెక్టు చేశారు. తెలుగు చిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, పద్మిని, లలిత, రేలంగి మున్నగువారు నటించారు.

“కావేరి” చిత్రం ప్రివ్యూ ఈనెల 12 వ తేదీన శ్రీకృష్ణాథియేటర్ లో ఇవ్వబడింది. ఆ చిత్రాన్ని నెహ్రూద్రి పరిశీలించి 28 చోట క త్తిరింపులు చేయవలసిందని ఆదేశించారట. దాదాపు 1600 అడుగుల చిత్రం ఈవిధంగా నష్టమైనదట. కత్తిరించిన భాగాల స్థానంలో తిరిగి షూట్ చేసి చెర్చదానికీకూడా వీలులేని పరిస్థితి రావడంవల్ల నిర్మాతలు లొలగించగా మిగిలిన చిత్రాన్నే యథాతథంగా విడుదలచేశారని తెలుస్తున్నది. దీనివల్ల చిత్రం ఎలా బిజ్నెస్ అయిందో చూస్తున్నంత సేపూ కనిపించుతూనే వున్నది. తెలుగు చిత్రాన్నియినా “నీట్”గా విడుదల చేయాలని దర్శకులు యోగానంద్ గారు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

టవర్ మార్క్ అల్లెమొదల యోగగ మేనను వైయ మెల్లిగాను, గిట్లగాను వుండవలెనంటే ‘టవర్ మార్క్’ ఉత్తమశ్రేణి నూలు దాం ఉపయోక్తమైనది విద్యుదయంబడినది ఇది కట్టలుగాను, పిడులుగాను అభియంచును

జి. కె. కాటన్ మన్యుఫ్యాక్చర్స్, లి. కమలాటవర్ కాన్పూర్.

నటి సక్కుబాయి

శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ఫిలిం కంపెనీ వారి “నటి సక్కుబాయి” చిత్రం దేశంలో విడుదల అయి బాగా నడుస్తున్నది. యస్. వరలక్ష్మి, కన్నాంబ, కనకం, రేలంగి, సి. యస్. ఆర్. నూరిబాబు, రఘురామయ్య, శివరావు, వంగర మున్నగువారు నటించారు. సి. యస్. ఆర్. వంగరలకు ఈ చిత్రంలో ఉన్న పాత్రలు చాలా చిన్నవి. రేలంగి సక్కుబాయి భర్త విశ్వనాథ్ గా తన సహజస్థాయిలో నటించి, మెప్పించాడు. కృష్ణుని పాత్ర ధరించిన రఘురామయ్య, జ్ఞానయోగిగా నటించిన నూరిబాబుల నటన నాటకస్థలలో ఉన్నది. సక్కుబాయిగా వరలక్ష్మి బాగానే నటించింది. గయ్యాగి అత్తగా నటించినకన్నాంబ ఆ పాత్రను అతి సమర్థంగాను, యథోచితంగాను పోషించింది. కనకం, శివరావుల జంటహాస్యం ఆకర్షణకాదు చలామణి అయిన హాస్యంలాగానే ఉన్నది. నీనిమా

లతో హాస్యం గురించి ప్రేక్షకుల అభిరుచులు చాలా మారిపోయినాయని గమనించవలసి ఉన్నది. మోటు అర్థాలు మురిసేటట్లు ఒకటి రెండుచోట్ల మాటలు విసిరించటం కూడా జరిగింది. ఇదికూడా శోచనీయమైనది. సంభాషణలు కొంతసేపు నాటక సంభాషణల పద్ధతిలోను కొంతసేపు నీనిమా సంభాషణల పద్ధతిలోను నడిచాయి.

నేషనల్ ఆర్ట్ వారి రెండో చిత్రం

నేషనల్ ఆర్ట్ థియేటర్ వారు తమ రెండవ చిత్రం ప్రారంభోత్సవం ఈనెల 19 వ తేదీ ఉదయం 9 గంటలకు వాహినీ స్టూడియోలో జరిపారు. వీరి మొదటి చిత్రం “ప్రోడువోంగలు”. ఈ రెండవ చిత్రానికి ఇంకా షేరుపెట్టలేదు. ఇందులో అంజలి దేవి, ఎన్. టి. రామారావు, రేలంగి కాంతారావు, రాజనాల, నుమ్మడి, వహీదా అనే కొత్తనటీ, నీత నటిస్తారు. 19 వ తేదీన ఈచిత్రం షూటింగ్ ప్రారంభమైనది. డైరెక్టరు యోగానంద్.

ద్రవిభూత తుహినాద్రి

(11-వ పేజీ తరువాయి)

‘జాను. అది సహజమే. కాని నున్నేమి జంకకు. మీ నాన్న నా కిచ్చిన ఆరొందల్లోనూ చంద్రమాటికి ఘోషగం, పెళ్ళి-రెండు ఒకేసారి జరుగుతాయి.’

‘కాని అక్కడికి వెళ్ళడం ఎలాగ? మీరు చెప్పేది నా కర్తవ్యంకావడంలేదు.’ అన్నది ఇందిర.

అతను మెల్లగా నవ్వుకున్నాడు.

‘ఆ ఏర్పాట్లన్నీ నేను చేసేవుంచాను. రిక్తా పెరటిసమ్మంలో వుంది. రైలు మరో గంటకల్లా వస్తుంది. చంద్రానికి వైర్ చేశాను. అతను నేడనుకొస్తాడు. నీకు తోడుగా మా చెల్లెలు వసంత కూడా కలకత్తా వస్తుంది. త్వరగా బయల్దేరు.’ అంటూ లేచి నించున్నాడతను.

ఇందిర ఆశ్చర్యపోయింది- ‘మరి మీరు?’ అన్నది.

‘నే నిక్కడ పని పూర్తిచేయ్యుద్దా!’

‘ఏం చేస్తారు?’

‘నిన్ను రైల్వేలోంచి వచ్చి పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చుంటా. పెళ్ళికూతురు కన్పించలేదని గలంతుచేస్తారు. నన్నీలా అమర్యాద పాలు చేస్తారా’ అని నేనూ మధుపర్కాలు విప్పి పారేసి రైల్వేకు తాను. సరే నువ్వు ముందు పడు.’ అన్నాడు.

ఇందిర భగవంతుణ్ణి తలబ్రకుని రిక్తాలో కూర్చుంది. అరొందల రూపాయలతోనూ నిండుగావున్న మనీపర్సు ఇందిరచేతి కిచ్చాడతను. ‘వసంతా! జాగ్రత్తగా చూడు!’ అంటూ, నిశ్చింతా చీల్చుకుని పోనూన్న ఆ కలకత్తా రైలుపెట్టెలవైపునాసి తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు. కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా నమస్కరించింది ఇందిర.

గడియారం, వెలగలవస్తువులు రు 4/-లకే!!!

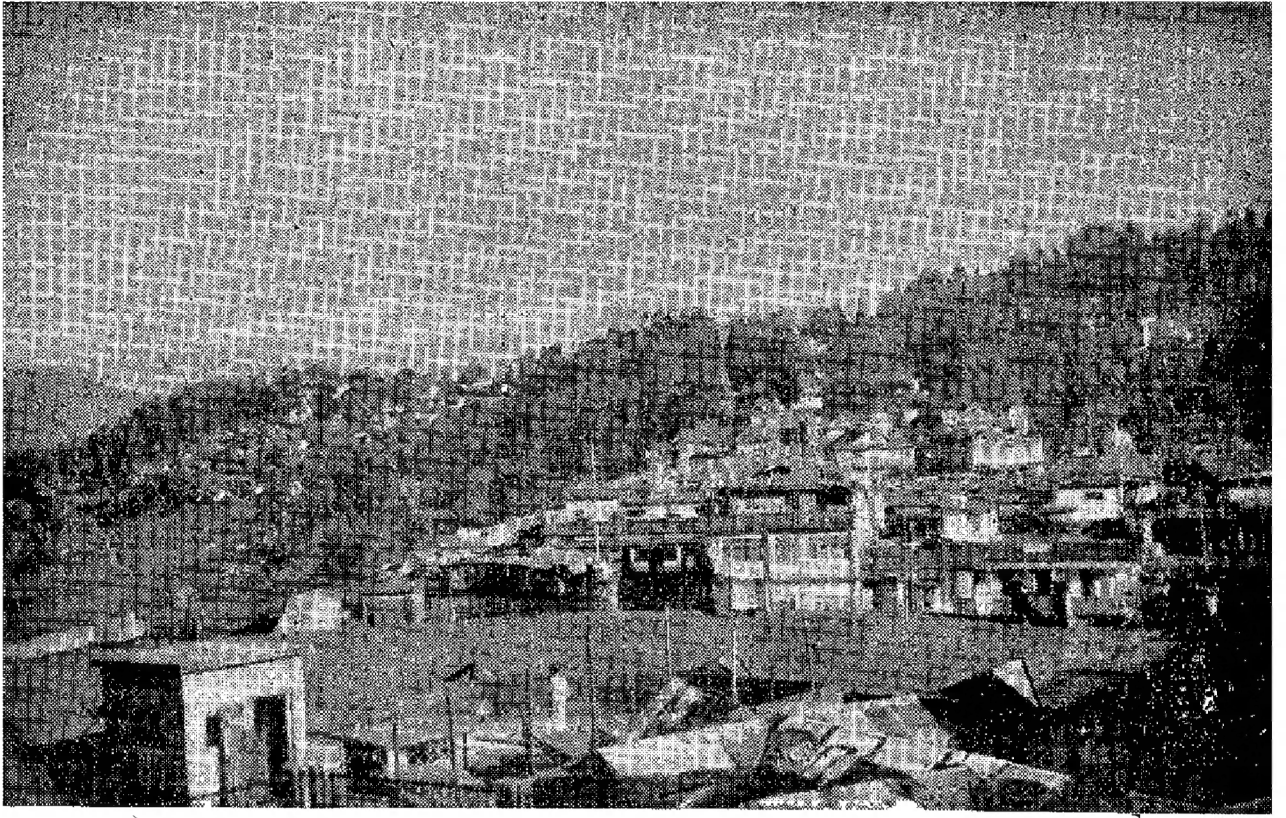
మనోహరమైన సువాసనగల మా ఫుష్ పూర్జ్ హేర్ ఆయిల్ 4 సీసాలు రు. 4/-లకు కొన్నవారికి నూనెతో కూడా యీ క్రింది వస్తువులు పంపబడును. ఒక 200 అడుగుల ఫోకస్ గల నికెల్ కేసు బూర్నిలైట్, ఒక గోల్డ్ క్లెఫ్స్ అమెరికన్ పౌన్ టెన్ కలము, ఒక సిగరెట్ లైటర్, ఒక సన్ గాగిల్స్ కంటిఆద్దాలు, ఒక చేతిగుడ్డ, ఒక అందమైన చిన్న జోలి రిస్సువాచి, లేక ఒక నికెల్ కేసు దిట్టమైన మిషనుగలిగి సరియైన గంటలూపే పాకెట్ వాచి. పోస్టేజి రు. 1-12-0, ఇంగ్లీషులో ఉత్తరాలు వాయాలి. వెంటనే ఆర్డరు చేయండి.

Britania Store (D. 3) 103. Hari Ghosh Street, CALCUTTA.

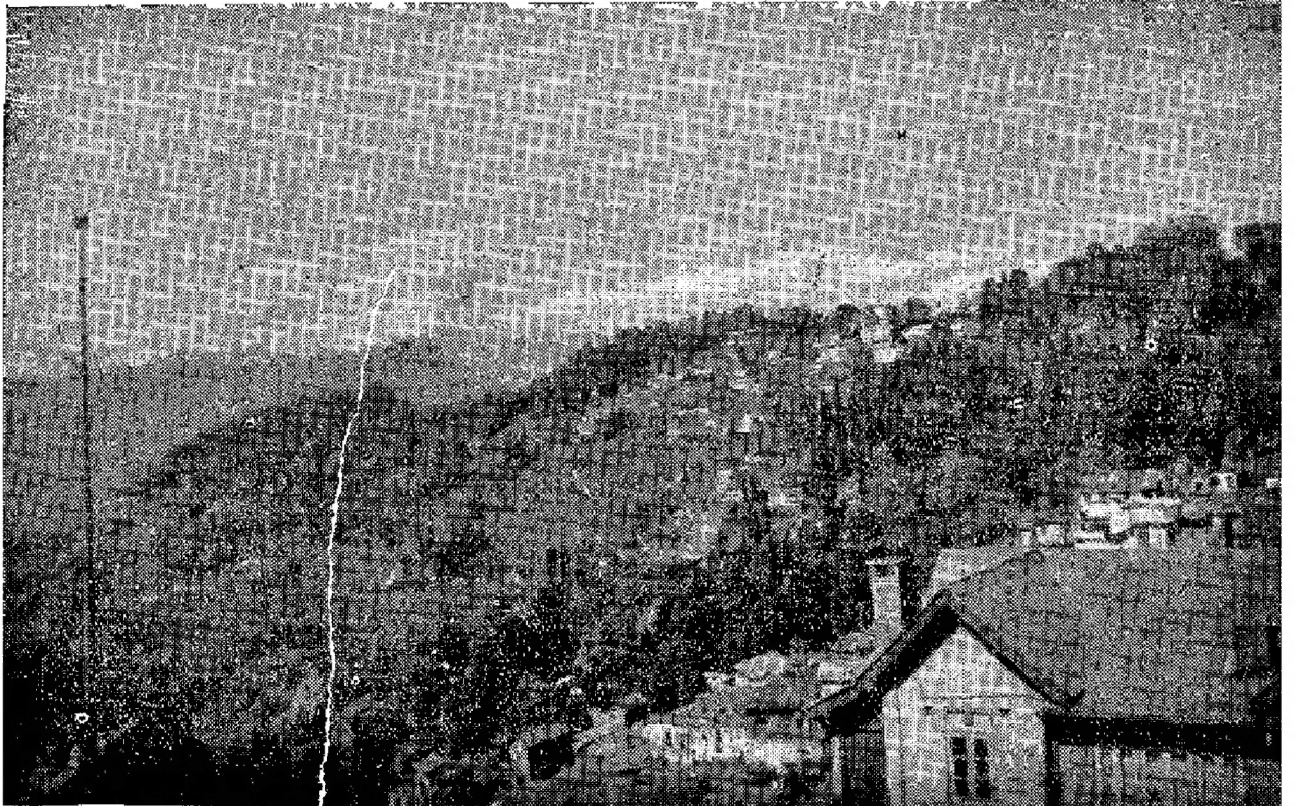
నితాప రాయ్

డార్జిలింగ్ నగర దృశ్యాలు

—శాటోలు ఎస్ ఏ రాఘవాచార్యులు, నేపాళం

డాల్డా
నాకు మంచిది

అందరికీ అది మంచిది

ఎందుచేతనంటే అది శుద్ధమైనది

డాల్డా వనస్పతి తయారగునపుడు చేతితో ముట్టుకొన
బడదు. శుద్ధముగాను, తాజాగాను ఉండేటందుకు అది
గాలిచొరని స్త్రీలు డబ్బాలో నుండును.

అందరికీ అది మంచిది

ఎందుచేతనంటే అది వ్యక్తికరమైనది

డాల్డా వనస్పతిలో విటమిన్
నులు ఎ, డి, వున్నవి.
మరియు శక్తినిచ్చు
తాజామైన క్రొవ్వు పదార్థ
ములను అది ఇచ్చును.
దానిని సులభముగా
జీర్ణము చేసుకొనవచ్చును.

½ పాను, 1 పాను, 2 పాను, 5 పాను మరియు
10 పాను డబ్బాలో ఇండియాలో అన్ని చోట్లా దొరకును.

డాల్డా
వనస్పతి

వంటకు దివ్యమైనది — ఖర్చు తక్కువ

వంట విషయము గురించి డి. డాల్డా అడ్వైసరీ
సర్వీస్, ఇండియా హౌస్, (జి.పి.ఓ. కి
ఎదురుగా), బొంబాయి 1 నుండి ఉచితముగా
సలహా పొందవచ్చును